

Telnický zpravodaj

www.telnice.cz

ročník XXX. • číslo 2 • duben 2020

OSTATKOVÝ PRŮVOD MASEK

OBSAH

Informace z obecního úřadu	
Úvodní slovo starosty.....	1
Slovo starosty obce k mimořádné situaci.....	1
Výběr z jednání zastupitelstva obce v březnu 2020	2
Návštěva telnického starosty u prezidenta a premiéra republiky.....	2
Zprávy z obecního úřadu.....	3
Aktuality	
Významná životní jubilea telnických občanů.....	5
Poděkování všem dobrým lidem.....	6
Mimořádná opatření telnické farnosti.....	6
Aktuality z projektu audit	
Family Friendly Community.....	6
Zpráva o bezpečnostní situaci v obci Telnice 2019.....	7
Dobrý skutek za starý mobil.....	8
Telnická orlovna hledá brigádníka – správce sportoviště.....	8
Telnická knihovna zve čtenáře na nové tituly.....	9
Telnické tábory.....	9
Výherce soutěže o vstupenky na Zimní bitvu.....	10
Výherkyně tajenky křížovky únorového Telnického zpravodaje.....	10
Křížovka – Jak dobře znáte Telnici?.....	10
Rozhovory	
Rozhovor s manželi Peterkovými.....	11
Rozhovor s panem Tomášem Palíkem.....	14
Škola a školka	
Přehled aktivit v základní a mateřské škole v lednu až červnu 2020.....	16
Okénko z MŠ Telnice.....	16
Letní hlídání 2020.....	18
Společnost a kultura	
Legiovlak v Telnici!.....	18
Orelský ples 2020.....	18
Dětské karnevalové radovánky.....	19
Příběhy ukryté v hymnách.....	19
Sportovní ples.....	20
Návštěva 28. ročníku ciferního vinařského koštu.....	20
Ostatkový průvod masek.....	21
Tradiční krojované ostatky.....	21
Karneval ve Sluníčku.....	22
Pla(n)kton v Telnici.....	23
Beseda o zimní olympiádě v Pchjongčchangu.....	23
Pietní akt u pamětní desky TGM.....	23
Cestovatelská přednáška o východní Kanadě.....	24
Proč se vlastně o Velikonocích hrká?.....	24
Setkání Klubu aktivních seniorů.....	25
75. výročí osvobození Telnice	
Osvobození Telnice – duben 1945 den po dni.....	27
Vzpomínky pana Jana Přerovského (*1924) na duben 1945.....	35
Sport	
Hanácké pohár 2020.....	36
Sport Cup 2020 Nové Veselí.....	37
Lyžování v Jeseníkách se Sokolem Telnice.....	38
Futsalový turnaj O pohár starosty obce Telnice.....	39
Vítězem Winter Cup 2020 se stal Měnín.....	41
Historie	
Archivní slohové práce dětí z telnické školy.....	42
170 roků od narození TGM.....	43
Telnické přezdívký.....	44
Vzpomínka na dřívější telnické zájezdy.....	44
Další písnička z Pernovy kroniky.....	46
Vzpomínka na Velikonoce roku 1974.....	46
Telnické přezdívký – řešení.....	47
Příjmení a přezdívký.....	48
Kalendář akcí	
Telnické akce od dubna do hodů 2020.....	48

TELNICKÝ ZPRAVODAJ – Periodický tisk územně samosprávného celku: Obec Telnice, Růžová 243, 664 59 Telnice, IČ: 00282677. Evidenční číslo MK ČR 18785. Telnický zpravodaj je vydáván 4-6x ročně v obci Telnice a nemá žádné regionální mutace. Příspěvký můžete posílat v elektronické podobě na adresu zpravodaj@telnice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvký přiměřeně krátit. Datum vydání: 1. 4. 2020.

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení sousedé,
úvodní slovo má určitě kouzlo. Nejvíce ho pocítíte, když ho máte napsat jeden měsíc před tím, než si ho lidé přečtou. Zvláště na přechodu zimy a jara se mohou odehrávat některé nepředvídatelné skoky v počasí, letos navíc „poskvrněně“ o vlivy jednoho už velmi známého viru, jehož jméno se mi nechce ani vyslovovat. Jak to teď vypadá ve vašich časech, měsíc po dopsání úvodního slova?

Zima k nám do Telnice nepřišla snad ani na návštěvu, možná jen nakoukla za dveře a zase šla jinam, ale kam? Viděl ji letos vůbec někdo? Na ostré větry si pomalu začínáme zvykat, na sníh se ale můžeme jezdit dívat leda na hory. Vědí ještě děti, že i v Telnici dříve v zimě padal sníh? A tak místo bílé peřiny zaléval naši krajinu déšť. Kdyby tolik sněžilo, kolik přšlo o vánočních

trzích na sokolovně, přišla by o Vánocích doslova kalamita. Ale díky Bohu za tu vláhu. Kéž by letos voda nechyběla hlavně v jarním období, aby se příroda a naše pole pořádně nadechly k životu.

S jarem jsou neodmyslitelně spjaty velikonoční svátky. Velikonoční tradice má mnoho podob, každý si pod tím souslovím představí něco jiného. Zajímavé však je, že podobně jako Vánoce či hody mají tyto každoroční svátky velkou sílu lidi spojovat, ať už se nakonec potkáme v kostele, na křížové cestě, pašijích nebo velikonočních obřadech (jestli na ně letos vůbec dojde), při barvení vajec, lidovém tvoření, řezání prutů, pletení pomlázek, na mrskutu anebo při solidární pomoci potřebným...

Přeji vám všem tedy pevné nervy, trpělivost a pevné zdraví! A taky krásné jaro! Křesťanům přeji hluboké a radostné prožití slavnosti Kristova vzkříšení, ať už ho letos prožijeme jakkoliv.

František Kroutil, váš starosta

SLOVO STAROSTY OBCE K MIMOŘÁDNÉ SITUACI

Milí sousedé,
zdá se, jako by se náš svět znenadání zastavil. Jakýsi neviditelný organismus zabrzdil tep času okolo nás. Všechno, na co si vzpomenete, už je uzavřeno. Zůstaly nám jen některé obchody, hlavně s těmi nejpotřebnějšími surovinami k životu. Zatím ještě fungují úřady, továrny, různé firmy, ale je možné, že i ty postupně přeruší svůj provoz. Máme možná obavy o své zdraví, majetek, někteří i o své životy.

Nejsme však ve válečném stavu. Nekončí svět. Země se dál točí okolo své osy a slunce každé ráno vyjde nad obzorem. Nastává doba klidu, zastavení. I když se tak muselo stát z důvodů nechtěných, není to žádná tragédie. Život přece běží dál. Jen jsme omezeni ve svém volném čase, někteří i ve svých zaměstnáních. Ale život jede dál. Pojďme ho žít možná trochu jinak, než jsme doposud žili. Hledejme na všech těchto omezeních pozitiva – prostor pro činnost, na které jsme neměli čas. Prostor pro naše rodiny. Příležitost pro narovnání vztahů mezi znesvářenými lidmi. Teď máme spoustu času. Času,

který nám přinesla sice nepříjemná situace, ale času, který nám mnohým tolik chyběl. Nenechme si tyto chvíle ujít nařikáním, bédováním nebo blbou náladou. To by byla opravdu velká škoda.

Chtěl bych vás také poprosit, abychom se snažili nešířit nepravdivé či neověřené informace například o nakažených v naší vesnici. Tyto nezaručené zprávy mohou mezi lidmi způsobovat zbytečnou paniku. A ta pak může napáchat více škody než virus samotný. Žádám vás také o spolupráci při naplňování nařízení vlády. Dodržování výše uvedeného je věcí míry lidskosti každého z nás. Jsme-li za běžných okolností sousedy jeden druhému, snažme se to prokázat i zodpovědným přístupem mezi sebou v situacích, ve kterých si to mimořádná doba žádá.

Děkuji vám všem za pochopení, a především za dostatečnou míru ohleduplnosti k vašemu okolí. Všechna opatření mají přispět k zajištění vyšší ochrany našich obyvatel před možným šířením virové nákazy, proto prosím, abyste všechna rozhodnutí přijali s pochope-

ním. Věřím, že nás všechny nečekají týdny nudy a smutku, ale období naplněné spoustou příležitostí k důležitým aktivitám, na které bychom neměli zapomínat.

Rád bych jménem obecního úřadu znovu nabídl všem seniorům nebo zdravotně postiženým občanům pomoc při nákupu potravin či zajištění dalších služeb v případě, že nemají možnost

se o sebe jiným způsobem postarat – kontaktujte prosím telefonní číslo: 725 33 00 44. Přeji vše dobré každému z vás, ze všeho nejvíc pak pevné zdraví!

František Kroutil, starosta obce

VÝBĚR Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE V BŘEZNU 2020

V souvislosti se zvýšenou ochranou osobních údajů (GDPR) již nyní není možné některé konkrétnější údaje v souvislosti s usneseními zastupitelstva obce Telnice zveřejňovat. Děkujeme za pochopení.

Zastupitelstvo obce Telnice schvaluje:

- dohodu o vytvoření pracovních příležitostí v rámci veřejně prospěšných prací a poskytnutí příspěvku, spolufinancovaného ze státního rozpočtu a Evropského sociálního fondu č. BOA-VZ-4/2020 a č. BOA-V-4/2020 s Úřadem práce ČR (IČ: 72496991),
- dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo č.: S20-033-0080 se společností SWIETELSKY stavební s. r. o. (IČ: 48035599),
- prodej obecní sekačky Husqvarna Rider 21 Pro Flex AWD za cenu 15 000 Kč,
- pronájem obecních pozemků p. č. 665/1 o výměře 116 m² a 666/1 o výměře 418 m² v k. ú. Telnice u Brna za roční nájemné ve výši 214 Kč a příslušnou smlouvu o nájmu obecních pozemků,

- dohodu o ukončení smlouvy o nájmu obecních pozemků p. č. 1257 a 1258 v k. ú. Telnice u Brna,
- dohodu o ukončení smlouvy o nájmu části pozemku p. č. 486/1 v k. ú. Telnice u Brna s Ing. Radovanem Křížem,
- účetní závěrku Základní školy a Mateřské školy Telnice, okres Brno-venkov, příspěvkové organizace (IČ: 75022621) za rok 2019 bez výhrad,
- návrh na rozdělení zlepšeného hospodářského výsledku Základní školy a Mateřské školy Telnice, okres Brno-venkov, příspěvkové organizace (IČ: 75022621) za rok 2019 – převod částky 3 768,03 Kč do rezervního fondu,
- uskutečnění a podmínky Letního hlídání dětí pro rok 2020,
- aktualizované znění Přílohy č. 1 Smlouvy č. 20/10 s KTS Ekologie s. r. o. (IČ: 28310942),
- provedení ověření rychlostních radarů na ulici Brněnská a Draha od společnosti DOSIP Servis, s. r. o. (IČ: 27720713) v ceně 84 700 Kč vč. DPH,

- přijetí finančního daru ve výši 400 Kč a příslušnou darovací smlouvu,
- přijetí věcného daru: 1x sekční vrata o rozměrech 3560x3500 mm v hodnotě 14 000 Kč, 1x sekční vrata o rozměrech 3630x3500 mm v hodnotě 20 000 Kč a příslušnou darovací smlouvu,
- mimořádný termín svozu bio-odpadu dne 19. března 2020 v obci Telnice,
- poskytnutí finančního daru ve výši 10 000 Kč (zdravotně postižené dítě) a příslušnou darovací smlouvu.

Zastupitelstvo obce Telnice bere na vědomí:

- zprávu Policie ČR o bezpečnostní situaci v obci Telnice za rok 2019,
- informaci KTS Ekologie o vážné situaci na trhu s papírem,
- informaci společnosti ČEPS o připravované výměně vedení PS č. 423,
- nabídku Sdružení místních samospráv ČR; vývoj nákladů obce v oblasti autorských poplatků bude v průběhu roku vyhodnocovat.

František Kroutil, starosta obce

NÁVŠTĚVA TELNICKÉHO STAROSTY U PREZIDENTA A PREMIÉRA REPUBLIKY

Ve středu 29. ledna 2020 se vydal starosta obce Telnice na pozvání prezidenta a premiéra České republiky spolu s dalšími 24 starosty českých a moravských vesnic do Prahy. Pozváni byli u příležitosti 25. výročí soutěže Vesnice roku ČR, kterou naše obec vyhrála v roce 1995 jako vůbec první. Proto také dostal telnický starosta na Úřadě vlády slovo jako první, pozdravil pana Andreje Babiše a převzal pamětní list na toto setkání. Při této příležitosti starosta zmínil připravovaný záměr sportovní haly, a to v reakci na předchozí řeč předsedy vlády, který hovořil o potřebě kvalitnější podpory sportovního zázemí a aktivit na vesnicích.

Nedlouho na to se početná delegace starostů vydala také na Pražský hrad, kde byla přijata současnou hlavou státu, panem Milošem Zemanem. V krásných hradních prostorách prezident

Na Úřadě vlády s premiérem Babišem

Na audienci u prezidenta Zemana (telnický starosta v klobouku)

starosty přijal a vyslechl si od každého z nich krátké představení jeho vesnice. Jelikož nakonec jako jediný cestoval starosta do Prahy v (ženáčském) kroji, pozdravil prezidenta originálním ves-

nickým způsobem a zmínil sportovní historii obce i nedávnou investici do hasičského zázemí – právě o významu hasičů pro vesnický život zase pro změnu hovořil ke starostům pan prez-

dent. Po prohlídce krásného hradního komplexu se všichni starostové zase vydali na cestu domů, většina jich jela směrem na Moravu.

FK

ZPRÁVY Z OBECNÍHO ÚŘADU

CO DOSUD PŘINESL KORONAVIRUS

O tom, že do naší země přišla virová nákaza, dnes již ví každý. V době, kdy je psán tento článek, není známo, nakolik tato nepříjemná situace zdravotně zasáhla občany naší obce. Věříme, že co nejméně. Čím však zasáhl tento neviditelný činitel do života naší obce, je už i v této chvíli zřejmé, posuďte sami, které všechny akce a aktivity byly zrušeny nebo přerušeny. Akce: 19. Výstava vín (14. 3.), Duchovní obnova (14. 3.), Telnický bazárek (14. 3.), Mimořádná demontáž sportovní haly (16. 3.), Exkurze v rajhradském archivu, prohlídka restaurátorské dílny, genealogická přednáška (17. 3.), Páteční čtení dětem, Setkání přátel lidových písní (20. 3.), Hromadné očkování psů (21. 3.), Turnaj v kuželkách dvojic (21. 3.), Valná hromada TJ Sokol Telnice (21. 3.), Návštěva seniorů z Pozořic v Telnici a setkání s KLAS

Telnice (24. 3.), brigáda na výsadbu stromů (28. 3.), Dívíč olympiáda (28. 3.), Jarní brigáda v ZŠ a MŠ Telnice (4. 4.), Uklidíme Telnici (4. 4.) ad. Dále můžeme zmínit přerušování sportovních aktivit místního Sokola, Orla, telnických Fotrů, ministrantů-sportovců, setkávání KLAS Telnice a Telnického sluníčka, bohoslužby, společná setkávání telnické farnosti, uzavřená sportoviště (sokolovna, orlovna, sportovní hala, víceúčelové hřiště u sokolovny), místní restaurace a prodejny (kromě potravin), omezení provozu telnické pošty a obecního úřadu. Kromě všech těchto omezení a komplikací, přinesl nouzový stav v naší vesnici také konkrétní pozitiva. Řeč může být o velké míře solidarity a nabídkách pomoci. Ve chvíli, kdy tento článek vznikl, bylo ještě brzy vyhodnocovat, jak se situace v této oblasti vyvinula. Přesto v tento moment je více ochotných dobrovolníků než těch, kteří potřebují

pomoci. Velké díky! Moc děkuji také všem dobrovolnicím za šití bavlněných roušek!

REKONSTRUKCE ULIČKY U MASARYKOVA NÁMĚSTÍ

Před koncem roku 2019 proběhlo jednání s dodavatelem stavebních prací společností SWIETELSKY stavební s. r. o. a také s technickým dozorem a projektantem. Obecní projekt na rekonstrukci měl platné stavební povolení. Avšak od té doby se změnila legislativa v oblasti likvidace odpadů z takových staveb (vyhláška č. 130/2019 Sb.). Proto bylo nutné provést atesty na přítomnost nebezpečných látek v původní asfaltové vrstvě. Při tom byly také provedeny sondy skutečné skladby povrchu. Na základě nových zjištění bylo nutné, aby byl upraven projekt a způsob provedení stavby. Tyto nové skutečnosti vyvolaly navýšení ceny díla

na celkovou částku 2 195 720,22 Kč bez DPH. Dohodou investora s dodavatelem bylo stanoveno, že stavba bude zahájena 15. března 2020 a ukončena do 30. června 2020. Omlouváme se všem obyvatelům této uličky za komplikace spojené se spuštěním této stavby (do toho všeho ještě navíc přišla zima, která způsobila další odklad prací). Děkujeme za pochopení.

PERSONÁLNÍ OBSAZENÍ PRACOVNÍ ČETY

Po nezbytné zimní přestávce se opět mezi členy pracovní čety vrátili Martina Burková, Jiří Daniel a Filip Stejskal – srdečně je mezi sebou vítáme. Kmenovými zaměstnanci jsou Vojtěch Frýbort, Bartoloměj Sklenář, v rámci dotační podpory Úřadu práce ČR jsou členy čety také Eduard Tesař a Ivo Hostěradský. S úpravou zeleně a úklidem veřejného prostranství vypomáhá také paní Oldřiška Kozderová. Pro různé příležitostné práce a jako zástup za dovolenou využívá obec také výpomoc formou brigád. Děkujeme všem pracovníkům za spolupráci.

KONTROLA DĚTSKÝCH A SPORTOVNÍCH HŘIŠŤ

Na konci zimy proběhla v Telnici kontrola dětských a sportovních hřišť. Na místě byly shledány spíše drobnější nedostatky, které členové pracovní čety postupně řešili, a věříme, že v době, kdy si čtete toto vydání Telnického zpravodaje, jsou opravy dokončeny tak, že jsou všechny atrakce a dopadové plochy opět plnohodnotně k dispozici dět-

ským hrám, případně sportovním výkonům. Se změnou letního času byla také znovu zprovozněna Bezpečná dětská zahrada v Růžové ulici, která bude opět do změny času (z letního na zimní čas) v provozu každý den v době od 8 do 20 hodin, pravidelné zamykání zajišťují průběžně členové pracovní čety. Využití dětských a sportovních hřišť ovšem může být limitováno různými nařízeními, která mají snížit šíření koronaviru. V době uzávěrky nelze předjímat, jaká opatření budou po vydání Telnického zpravodaje platit.

SEKAČKA HUSQVARNA KONEČNĚ PRODÁNA

Několikrát zkoušela obec Telnice prodat starší obecní sekačku Husqvarna Rider 21 Pro Flex AWD, stále se nedařilo najít kupce. Přestože byla vícekrát vystavena na stránkách AUKRO, nikdo o ni nejevil zájem. Teprve až byla vyvolávací cena snížena na 10 000 Kč, objevil se zájemce z Kobylí, který ji za nejvyšší podanou nabídku odkoupil – za 15 000 Kč. V tuto chvíli má tedy obec k dispozici novou sestavu švédské značky Stiga (žlutý stroj).

PROJEKT VIDEO-KRONIKA OBCE TELNICE 2020

V letošním roce jsme se dohodli se studentskou partou (i telnických studentů) TeamG na realizaci projektu Video-kronika obce Telnice 2020. Dohoda je postavená na tom, že tato skupina mladých nadšenců natočí video záběry z největších akcí, které se budou konat

v naší vesnici, k tomu obec přidá krátké záběry, které natočí i obecní fotografové při různých akcích během roku. Na závěr roku by pak bylo vytvořeno časosběrné video, které by bylo přehledkou podstatného dění v oblasti kulturního a sportovního života v naší obci. Navíc v průběhu roku vznikne několik krátkých video reportáží z akcí, které se u nás odehrají, malou ochutnávku ze Sportovního plesu naleznete na odkaze: <https://www.facebook.com/Telniceubrna/videos/1068902150126678>. Těšíme se na spolupráci.

OBCNÍ FACEBOOKOVÉ STRÁNKY

V průběhu jarních měsíců byl spuštěn nový obecní facebookový profil s názvem Obec Telnice – Morava a adresou: www.facebook.com/telniceubrna. Tyto facebookové stránky byly vytvořeny jako platforma pro prezentaci obecních aktivit, v poměrně užším rozsahu než jsou hlavní webové stránky www.telnice.cz. Díky možnostem této sociální sítě lze využít více multimediálních nástrojů pro komunikaci s veřejností. Ideálně zde bude možné prezentovat např. průběžně zpracovaná videa nového projektu Video-kronika obce Telnice 2020. Je třeba všechny návštěvníky upozornit na to, že tyto stránky nejsou primárně určeny pro vedení diskusních fór apod. K tomuto účelu slouží facebooková skupina Telníčáci sobě, kam jste také jistě všichni srdečně zváni. Hlavním správcem nových obecních facebookových stránek je paní Ivana Mířková.

NEVRÁCENÉ KNIHY Z OBCNÍ KNIHOVNY

Na základě inventury bylo zjištěno, že řada čtenářů místní obecní knihovny dlouhodobě nevrací zapůjčené knihy. Z tohoto důvodu bude v jarních měsících přistoupeno k písemnému oslovení všech opozdilců. V případě, že knihy do měsíční lhůty nevrátí, bude dále zřizovatel knihovny (obec Telnice) postupovat podle platného Knihovního řádu, cituji: „Čtenář nese plnou odpovědnost za vypůjčené knihy... Výpůjční doba je stanovena na 2 měsíce, u knižních novinek se zkracuje na 1 měsíc. V případě, že čtenář nevrátí zapůjčené knihy do 4 měsíců po uplynutí stanovené výpůjční doby, může knihovna nebo přímo zřizovatel požadovat za každý měsíc sankci ve výši 10 Kč. Úhradou této sankce není dotčeno právo knihovny, resp. zřizovatele na

nahrazení škody za nevrácené knihy... V případě, že čtenář nenahradí knihovně škodu ve stanovené lhůtě, je oprávněna knihovna či zřizovatel vymáhat škodu i sankce soudní cestou.“ Věříme však, že se mezi našimi čtenáři najdou jen slušní lidé, kteří prostě a jen zapoměli knihy vrátit. To se nám lidem stává a umíme to pochopit, i když je trochu překvapivé, že největší potíže s vracením knih mají děti. Rodiče, dohlédněte tedy prosím na své ratolesti, jestli se jim obecní knihy někde doma nepovalují. Všem tedy poskytneme jednoměsíční prostor na to, aby vše dali do pořádku. Věříme, že se tak stane. Děkujeme za pochopení.

VEŘEJNÉ KNIHOVNIČKY OPĚT SPUŠTĚNY DO PROVOZU

S příchodem krásného jarního počasí jsme opět zprovozнили obecní veřejné knihovničky. Čtenáři je naleznou na obvyklých místech: zastávkách autobusů (směr Brno – u školy, směr Hodonín – u koloniálu, směr nádraží – před mateřskou školkou a v budově nádraží). Vzhledem k tomu, že jsme vysbírané knihy promíchali, určitě v regálech čtenáři naleznou spoustu zajímavých „novinek“. Krásné čtení!

KONCERT CARMEN

Je tomu již pět let, kdy nás v Telnici navštívili veliký chrámový sbor Carmen ze Zábřehu na Moravě. Tehdy zanechal tento více třicetiletý sbor v naší obci skutečně velký dojem, však jsme také o tom psali v našem Telnickém zpravodaji. Pokud to zdravotní situace v ČR dovolí, členové tohoto pěveckého tělesa navštíví Telnici o víkendu 25.–26. dubna 2020, přičemž by měli vystoupit s hlavním koncertem v neděli 26. dubna ve 14.30 v kostele sv. Jana Křtitele. O sobotním večeru s nimi chystáme zpěvác-kou besedu v prostorách farního sálu,

kdo si bude chtít přijít zazpívat, bude srdečně vítán (pravděpodobně začneme v 18:00 hod.). Stejně jako před pěti lety budeme vděční všem, kteří budou ochotni jednotlivě zpěváky ubytovat na jednu noc (ze soboty na neděli) ve svém domě – děkujeme! V sobotu by měl tento soubor vystoupit zřejmě také na Petrově v katedrále (zatím probíhají jednání). Věříme, že nám stejně jako minule připraví pohodový a přátelský pěvecký soubor při svém koncertu nezapomenutelné chvíle. Máte se jistě na co těšit.

HLEDÁTE LETNÍ BRIGÁDU?

Obec Telnice nabízí pro letní měsíce (červenec a srpen) možnost letní brigády studentům a mladým lidem – připravujeme letní údržbové práce veřejného prostranství a budov obecního úřadu. Zájemci se mohou hlásit u starosty obce na tel.: 725 33 00 44 nebo na e-mailu: starosta@telnice.cz. Nabídka je platná do naplnění kapacity. Preferováni jsou místní občané.

ZMĚNA SPOJENÍ DO ORDINACE MUDR. KARLA ŠULTESE

Od 1. února 2020 platí nové telefonní číslo do ordinace MUDr. Karla Šultese a MUDr. Jany Godavové. Aktuálně platné telefonní číslo je 704 817 837. Mailová adresa na MUDr. Janu Godavovou je mudrjanagodavova@gmail.com.

VELIKONOČNÍ POHLEDNICE

U příležitosti letošních velikonočních svátků nakreslila telnická výtvarnice Martina Hostěradská nádhernou tematickou velikonoční pohlednici, kterou si zájemci mohou zakoupit na telnické poště či obecním úřadě až do letošních Velikonoc, v případě mimořádného zájmu i po tomto termínu. Cena činí 5 korun/ks vč. DPH. Martina Hostěradská je také autorkou titulního obrázku tohoto vydání Telnického zpravodaje – děkujeme za spolupráci.

František Kroutil,
starosta obce

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA TELNICKÝCH OBČANŮ

V únoru 2020 oslavili významné narozeniny: Marie Pelánková, Marta Hrdličková, Oldřich Jirgala a Věra Muthová.

V březnu 2020 si svá jubilea připomněli: Hana Jamborová, Václav Kunc, Jaroslav Klanica, Marie Krejčířková, Ladislav Páral, Irena Jochmanová, Miluše Roblíková, Jaroslava Moldová, František Křivka, Marie Filáková, Anna Štaudrová a Marta Krájčková.

Srdečně blahopřejeme!

Obec Telnice

PODĚKOVÁNÍ VŠEM DOBRÝM LIDEM

Velice upřímně děkujeme všem dobrým lidem v Telnici, kteří přispěli našemu těžce nemocnému synovi Michálkovi jakoukoliv částkou na jeho transparentní účet neziskového spolku Free Will (číslo účtu: 2700957427/2010, variabilní symbol 3115, zpráva pro příjemce: MICHALEK). Kromě těch-

to finančních prostředků také velice děkujeme za jakoukoliv materiální pomoc, která nám pomáhá v naší nelehké životní situaci. Velice si vážíme vaší podpory, že tu jste a pomáháte nám.

My, Michálkovi rodiče, máme jediné přání, aby náš syn i přes své těžké zdra-

votní potíže byl šťastný, mohl vnímat krásné dny, usmíval se, abychom se i my mohli radovat z jeho aspoň malých pokroků k lepšímu. Tohle všechno dává smysl všem dnům našeho života. Jsou chvíle, které jsou pro naši rodinu hodně těžké, hlavně každá změna zdravotního stavu Michálka, ale nevzdáváme se, bojujeme dál, i když cesta je a bude velmi dlouhá a náročná.

Proto moc děkujeme za to, že náš syn bude moci i díky vaší pomoci snad mít vše, co potřebuje ke svému vývoji a zlepšení zdravotního stavu. Za finanční příspěvky můžeme pořídit pomůcky a věci, který náš malý potřebuje, i lázně a léčebny, které mu pomáhají se v jeho vývoji posunout dopředu. Michálek je velký bojovník a nevzdává se.

P. S. Pokud nám budete chtít kdykoliv pomoci, můžete i nadále využít sbírkového konta, sbírka je otevřena dlouhodobě. Pokud byste nám chtěli pomoci jiným způsobem, můžete se obrátit na telnického pana starostu, který by případně zprostředkoval kontakt mezi námi.

S láskou a srdečným poděkováním
rodiče Michálka Vlčka

MIMOŘÁDNÁ OPATŘENÍ TELNICKÉ FARNOSTI

Milí farníci,

otec biskup Vojtěch Cikrle vydal 12. března 2020 rozhodnutí, kterým se „ruší až do odvolání ruší všechny (tedy nejen nedělní) bohoslužby, společné pobožnosti, duchovní obnovy, modlitební setkání a jiná shromáždění v kostelích, kaplích a jiných prostorách Řím-

skokatolické církve na území brněnské diecéze“. Mše svaté budu sloužit na Vaše úmysly soukromě. Využijme čas k četbě Písma svatého, společné modlitbě v rodinách a sledujme přenosy bohoslužeb prostřednictvím médií (např. našeho farního kanálu na YouTube – odkaz je na webu www.farnosttelnice.cz –, Čes-

ké televize, TV Noe nebo radia Proglas). Otec biskup nás zve každý večer ve 20 hodin k modlitbě růžence. Po většinu dne bude také otevřeno zádveří našeho farního kostela v Telnici k soukromé modlitbě.

Ze srdce žehná a v modlitbě a při mši svaté pamatuje otec Oldřich Chocholáč

AKTUALITY Z PROJEKTU AUDIT FAMILY FRIENDLY COMMUNITY

V pondělí 2. března 2020 se v zasedací místnosti setkali členové a členky projektové skupiny auditu Family Friendly Community (FFC), aby společně zhodnotili dosavadní průběh realizace všech prorodinných opatření schválených zastupitelstvem naší obce v rámci uskutečnění auditu FFC v Telnici.

O udělení certifikátu naší obci, který by se dal volně nazvat jako certifikát pro obec, která je přátelská k rodině, svědčí také dvě cedule s logem

audit, které vás vítají na vjezd do Telnice z Brna i od Hodonína. Telnice tak patří mezi obce a města, která se mezi prvními zapojila do auditu FFC

a nezaostává tak za obcemi v sousedním Rakousku, ve kterém projekt auditu vznikl a rodinná politika je zde na vysoké úrovni. Certifikát nám byl udě-

len do začátku roku 2021, kdy budeme muset obhájit, na základě realizace dohodnutých opatření auditu, zda si zasloužíme se tímto certifikátem prezentovat.

Troufám si říct, že jsme na velmi dobré cestě včas naplnit vše, co bylo v rámci Dohody o cílech auditu FFC schváleno. Většina opatření je splněna nebo jim ke splnění chybí krůček. Máme však i pár těch, na kterých musíme ještě zapracovat. Dovolím si krátce připomenout jednotlivá opat-

Díky auditu vznikla mj. terénní cyklodráha v parku v nádražní čtvrti

ření, která byla v Telnici díky auditu zachována (tzn., že byla již zavedena před auditem a ten pouze stvrdil jejich důležitost a význam pro život v obci). K takovým opatřením se řadí Vítání občánků, udržování a obnova dětských hřišť, zachování dotačních programů, podpora seniorského klubu

KLAS a financování noční linky autobusů v rámci IDS.

Zcela nově pak vznikla díky auditu keramická dílna, ve které probíhají pravidelné kurzy keramiky. Tvoří zde všechny generace. V areálu základní školy mohou děti cvičit na školním hřišti, které je navíc doplněno pítkem

a mlžítkem. Na zahradě mateřské školy se vyjmají nové herní prvky, ze kterých mají naši nejmenší, ale i paní učitelky velkou radost. Pítka a mlžítka, zvláště vhodné pro letní období, bylo instalováno i na zahradě mateřské školy. Velkou radost nám všem přináší nově vzniklý park v nádražní části obce, který byl postupně osazován rozličnými druhy stromů a v rámci parku byla také vybudována terénní cyklodráha, kde už proběhlo i několik dětských závodů na kolech nebo s autíčky na dálkové ovládání.

Do realizace některých opatření se aktivně zapojují občané, za což obec velmi děkuje. Aby se nám všem v Telnici dobře žilo, musí být dílem každého z nás snažit se svým přístupem a pomocí pozitivně ovlivnit život v naší obci. Obec netvoří jen starosta, místostarosta a zastupitelé, ale především my všichni. Na nás, občanech této obce záleží! Pokud se začneme tvářit, že se nás nic netýká, tak si jen těžko zachováme místo, se kterým jsme tak úzce spjati.

Opatření v sociální oblasti si vzala za své sociální komise, která je schopná poskytnout odborné poradenství v oblastech sociální péče. Na tuto komisi naší obce se můžete kdykoliv obrátit. V příštím vydání zpravodaje vás budeme ještě podrobněji informovat o rozsahu poradenství a pomoci, které je vám schopna poskytnout sociální komise naší obce.

Co nám zbývá ještě „dotáhnout“ je projekt Domova důstojného stáří. Kvůli soudním sporům jsme nebyli schopni toto opatření auditu prozatím realizovat. Pokulhává nám i dramatický kroužek, jehož vznik byl obcí podpořen, nicméně se z personálních důvodů kroužek nepodařilo udržet „při životě“. Vítáme tedy všechny divadelní nadšence, kteří by se do této aktivity chtěli zapojit.

Pavla Chovancová

ZPRÁVA O BEZPEČNOSTNÍ SITUACI V OBCI TELNICE 2019

V rámci celého teritoria Obvodního oddělení Policie ČR Židlochovice bylo v období od 1. 1. 2019 do 31. 12. 2019 šetřeno celkem 299 trestných činů, z čehož se podařilo objasnit 115 trestných činů, tj. 38,46 %. Oproti roku

2018 došlo k nárůstu počtu spáchaných trestných činů o 13 trestných činů a došlo k poklesu objasněnosti trestné činnosti o 2,4%. V trestné činnosti nejvíce převažují majetkové trestné činy, celkem bylo šetřeno 175 oznámení – krádeže vloupáním (69), krá-

deže prosté (53) a ostatní majetková činnost – poškození cizí věci, podvody, zpronevěry (53).

Přehled **trestné činnosti v teritoriu obce Telnice** v období od 1. 1. 2019 do 31. 12. 2019.

Celkem bylo ve shora uvedeném období šetřeno 14 trestných činů, přičemž u 8 trestných činů byl zjištěn pachatel. Skladba trestných činů:

- krádeže věcí z vozidel a součástek vozidel – 2 případy
- krádeže vloupáním do rodinných domů, firem, novostaveb, st. buněk a rekreačních chat – 1 případ
- krádeže prosté – 1 případ
- podvodné jednání – 2 případy
- poškození cizí věci – 2 případy
- odcizení motorových vozidel – 1 případ
- řízení vozidla pod vlivem návykové látky (alkohol, drogy) – 3 případy
- ostatní trestná činnost – 2 případy (jedná se o tr. činy neplacení výživného a fyzické napadání)

U trestných činů převládají, jak je vidět u výše uvedeného přehledu, majetkové trestné činy, tj. krádeže vloupáním do vozidel, krádeže vloupáním do rodinných domů a rekreačních chat a poškození cizí věci.

Přehled **spáchaných přestupků v trestnímu obvodu obce Telnice** za období od 1. 1. 2019 do 31. 12. 2019.

Celkem bylo za uvedené období šetřeno 65 přestupků, z čehož byl u 62 přestupků zjištěn pachatel. Skladba přestupků:

- přestupky proti majetku – 2 případy
- přestupky proti občanskému soužití – 8 případů
- přestupky v dopravě – 44 případů
- dopravní nehody – 11 případů

Spolupráce s obecním úřadem Telnice je na velmi dobré úrovni.

Zpracoval Jan Šátek, schválil Libor Dofek

DOBRÝ SKUTEK ZA STARÝ MOBIL

Dobrovolný svazek obcí Cezava pořádal počátkem roku 2020 sbírku starých mobilních telefonů s názvem: „Dobrý skutek za starý mobil“. Celkově bylo vysbíráno 668 mobilních telefonů v 13 obcích a městech (11x obce Cezava + Pozořice a Velatice). Za tyto vysloužilé přístroje vyplatila společnost Asekol částku 17 500 Kč charitativní

organizaci Společnou cestou s námi. Ta byla symbolicky předána do rukou mladého vozíčkáře Vojty v prostorách zasedací místnosti obecního úřadu Telnice. Při této příležitosti byli také za každou obec vylosováni dva výherci, kteří obdrželi odměnu v podobě propagačních předmětů dané obce. Ze všech těchto výherců pak byl vyloso-

ván výherce hlavní ceny – mobilního telefonu Samsung Galaxy (stal se jím František Filipi z Těšan). V Telnici se štěstí usmálo na Marii Šustrovou a Elišku Demkovou. Všem výhercům gratulujeme. Níže uvádíme pořadí všech zapojených obcí a děkujeme všem, kteří tuto charitativní akci jakýmkoliv způsobem podpořili, zvláště pak společnosti Asekol, a. s.

1. Otnice	107
2. Újezd u Brna	107
3. Nikolčice	85
4. Těšany	76
5. Moutnice	62
6. Blučina	60
7. Telnice	43
8. Měnin	33
9. Žatčany	28
10. Velatice	26
11. Otmarov	17
12. Pozořice	14
13. Nesvačilka	10
CELKEM:	668 mobilů
Předáno:	17 500 Kč

FK

Telnická orlovna hledá brigádníka – SPRÁVCE SPORTOVIŠŤ

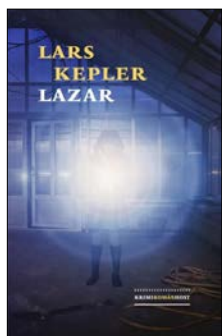
Orlovna Telnice přijme do svého kolektivu brigádníci nebo brigádníka na pozici „správce sportovišť“. Vhodné pro studenty, seniory či jako přivýdělek.

Pro více informací zavolejte na telefonní číslo 607 850 503.

Anna Hrazdírová

TELNICKÁ KNIHOVNA ZVE ČTENÁŘE NA NOVÉ TITULY

Obecní knihovna Telnice zve všechny místní čtenáře k návštěvě a zapůjčení nových zajímavých titulů. Z nich vybíráme např. severskou krimi *Lazar* od Larse Keplera, kterou si rádi přečtou fanoušci severských detektivek.

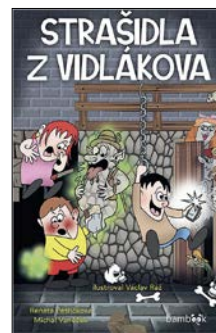

Autor Lars Kepler, respektive manželé Ahndorilovi, kteří pod pseudonymem píšou, je jedním z nejoblíbenějších severovýchodních detektivních spisovatelů současnosti. Z oblíbené řady „zelených“ českých detektivek můžeme doporučit novou knihu s názvem *Les Bor* od Pavla Kohouta. *Les Bor* u Českých Bu-

normální... Z románů pro ženy vyšla nová kniha oblíbené autorky Tány Keleové-Vasilkové s názvem *Tři sestry*, ke které je připojena i kniha *Moje recepty*,

dějovic zvaný též Branišovský les, je místo opředené mnoha tajemstvími a tragickými událostmi. Čtenáři tak mohou být svědky vyšetřování zločinu, který však není úplně zcela

plná zajímavých nápadů na vaření. Pro děti máme nově připravený veselý příběh s názvem *Strašidla z Vidlákovy* od Michala Vaněčka a Renaty Petříčkové o pěti neposedných strašidlech Mahuleně, Bouchalovi, Škrtislavovi, Ohníčkovi a Smrádkovi. Srdečně všechny zveme a těšíme se do nově rozšířené obecní knihovny, až bude po odeznění koronavirových opatření znovu otevřena.

Lenka Smetanová,
obecní knihovnice

TELNICKÉ TÁBORY

Stejně jako v minulých letech přinášíme i tentokrát ucelenou nabídku telnických táborů. Kromě osvědčených a známých táborů se letos objevuje nový, který dojednala obec Telnice s organizací Veselá věda. Tato organizace pořádá příměstský tábor v Újezdě

u Brna, a tak jsme ji požádali, jestli by nebyla ochotna podobný projekt rozjet i u nás. Slovo dalo slovo a termín byl na světě. Pokud se chcete seznámit s činností této organizace, projděte si jejich internetové stránky www.veseleveda.cz. Je radost se podívat na na-

bídku sedmi táborů pro telnické děti, když k tomu přičteme Letní hlídání dětí (3 týdny), mají si rodiče opravdu z čeho vybírat. Díky všem, kteří se nám o děti v letních měsících takhle báječně starají!

FK

Název tábora	Orelský tábor	Sokolský tábor	Tábor dívčí scholy	Letní dětský tábor I. turnus	Ministrantský tábor	Příměstský tábor	Příměstský tábor Házená
Pořadatel	Orel jednota Telnice	TJ Sokol Telnice a TJ Sokol Sokolnice	Hana Jahodová a Hana Kroutilová	Draci z Tennessee	František Kroutil	Veselá věda	Sokol Telnice - oddíl házené
Termín	2.-11. 7. 2020	4.-11. 7. 2020	19.-25. 7. 2020	19.-25. 7. 2020	26. 7.-2. 8. 2020	10.-14. 8. 2020	24.-28. 8. 2020
Místo konání	Borovinka - Bystřice nad Pernštejnem	Hutník	Netín	Hutník	Osada Borek	ZŠ a MŠ Telnice	Sokolovna Telnice
Typ pobytu	stany s podsadou	chatky+budova	farní budova a farní zahrada	chatky/4 lůžka	farní budova a výlety po okolí	příměstský	sportovní - příměstský
Věková kategorie	7-15 let	6-15 let	I. stupeň ZŠ	6-15 let	6-15 let	předškoláci + 1. stupeň ZŠ	11-14 let
Podmínka	při velkém zájmu přednost členové Orla		jen dívky		ministranti, pouze kluci		
Uzávěrka přihlášek		30. 4. 2020	31. 5. 2020	30. 6. 2020	13. 5. 2020		31. 7. 2020
Kontaktní osoba	Anna Hrazdírová	Jarmila Mikulášková	Hana Jahodová	Olga Netolická	František Kroutil	Jindřiška Kouřilová	Marek Jahoda
Telefon	773 125 493	724 377 026	724 777 913	777 469 518	725 330 044	727 862 072	724 218 659
E-mail/web	annah@oreltelnice.cz	jarkamik@seznam.cz	hana.jahodova@telnickeslunicko.cz	netolicka.o@seznam.cz	frantisek.kroutil@email.cz	www.veseleveda.cz/taboru	jahoda.marek@gmail.com

ROZHOVOR S MANŽELI PETERKOVÝMI

*Eduard (*1942) a Františka (*1943) spolu šťastně žijí v Telnici na ulici Draha již 56 let. Eduard je telnickým rodákem, narodil se doslova ve svém domě, v současném pokoji pro hosty. Františka pochází z Moutnic, z těšanského rodu Langášků, její přízeň pochází z tamější historické kovárny.*

Manželé Peterkovi při oslavě zlaté svatby

■ Jak jste se vy dva dali dohromady?

Eduard: Naše první seznámení proběhlo v Telnici na čajích, které se konávaly na sokolovně každou neděli. Chodívala tam spousta lidí, hodně přespolních, a tak jsme si tam já, Vojta Šustr a Vojta Menšík našli holky z Moutnic.

Františka: V Telnici bydlely moje školní spolužačky: Mařenka Jahodová (dnes Žemlová) a Míla Jenišová (dnes Harásková). Tyto moje kamarádky mě pozvaly do Telnice na čaj, abychom si šly spolu zatancovat, a tam jsme se s Edou seznámili. No a když člověk tehdy chodil s někým z jiné vesnice, nebylo to jednoduché jak dnes. Z Telnice do Moutnic toho totiž moc nejezdilo, zvláště večer bylo složité se tam dostat. Takže Eda před druhou zimou, kdy ho mělo zase čekat chození pěšky v mrazivém počasí, prohlásil, že už druhou zimu za mnou chodit nebude. Budťo si ho vezmu, nebo se budeme muset rozejít! (smích)

Eduard: A tak jsme se teda radši v roce 1964 vzali. (smích)

Františka: Aby chudák nezmrzl. (smích)

Eduard: Stejně dopadli i dva moji nejbližší kamarádi: Vojta Šustr a Vojta Menšík si svoje děvčata z Moutnic taky vzali. Tak jsme my tři měli moutnické manželky.

■ No to je pěkné. Víím o vás, že jste byli během své profesní dráhy velmi šikovnými pracovníky. Jak vypadala vaše pracovní kariéra?

Eduard: Po obecné škole v Telnici jsem se učil v měšťance v Měnině a potom jako opravář textilních strojů přímo v Mosilaně. Tam jsem vydržel 45 let, zůstal jsem věrný svému oboru a opravoval jsem textilní stroje nejdříve na Křenové, po revoluci pak v Černovicích pod novým italským majitelem. Zažil jsem vynikající kolektiv spolupracovníků. Dokonce nám jezdili kolegové pomáhat na domě, největší akcí bylo vykopání studny na dvoře. Přijeli za námi dokonce i mosilanským autobusem. Fany jim tehdy vařila, měli se u nás dobře. Pomáhali nám i naši telníční kamarádi, za všechny můžu jmenovat Františka Springinsfelda a Pavla Laštůvku. A vůbec, u Laštůvků jsme

se vždycky cítili jako u svojí vlastní rodiny.

■ To jste měli za kamarády samé vynikající řezníky...

Eduard: Však jsem je taky na oplátku, že mě naučili něco ze svého řemesla, zase já učil vinařit. Frantovi „Šprincovi“ jsme s Pavlem Laštůvkou založili malý vinohrad se 300 hlavami, a tak se taky stal vinařem. Nakonec on sám o nás se ženou všude vykládal, že je naším náhradním tátou. (smích) Spolu jsme byli velcí kamarádi, nakonec víno a dobré uzené nebo klobásy k sobě prostě patří!

■ A co vy, paní Františko?

Františka: Já jsem nejdřív vychodila moutnickou obecnou školu, potom těšanskou měšťanku. Následovala zemědělská škola v Kloboukách u Brna. Pracovat jsem začala v moutnickém JZD jako kombajnérka a traktoristka. Tehdy mi koupili starý traktor, který se ale musel každé ráno roztahovat, aby se vůbec rozjel. Jednou mě poslali pro cihly do sokolnické cihelny, tam jsem ale píchla kolo. Protože jsem neměla náhradní, ani to nešlo jinak opravit, s píchlým kolem se jet taky nedalo, odstavila jsem traktor s vlečkou a cihlami, vzala jsem si „stopa“ a vrátila se do Moutnic bez traktoru. (smích) V létě jsem celé žně jezdila na kombajnu. A když už můj traktor opravdu nešlo ani roztlačit a oni chtěli, abych si ho sama opravila, řekla jsem jim, že co si koupili, to si mají taky opravit. A odešla jsem z družstva k lesní správě. Tam jsem se v Rumunské bažantnici starala o líheň bažantů, chodila jsem na směny hlídat bažantí odchov.

■ A po svatbě jste dál dojížděla do té bažantnice?

Františka: Ne, to jsem už nechtěla, ono to v zimě na pionýru není žádná legrace. Našla jsem si práci dělnice ve Fučíkových závodech v brněnských Heršpicích. Tam jsem si udělala svářečský kurz na elektřinu a plyn, jeřábnické zkoušky, řídicák na multikáru a vysoko-zdvizný vozík. Jak mi něco nabídlí, hned se ten kurz brala, a ráda se něčemu novému přiučila. Po dvaceti letech jsem se tu ale cítila jako robot, dělala jsem hodně monotónní práci. Takže jsem si našla zaměstnání u Vodo hospodářských staveb, kam mě

Telničtí odvedenci, roč. nar. 1942. Horní řada zleva: Miroslav Sklenář, Jiří Šustr, Vojtěch Šutr, Jaroslav Popela, Antonín Brumla, Pavel Mrkvica, Alois Gregorovič, Jaroslav Junk, Jaroslav Šustr. Zleva sedí Jindřich Životský, Jan Ryšavý, Zdeněk Životský, Oldřich Konečný. Dole sedí Václav Kozák a Eduard Peterka.

vzali do kanceláře. Při této práci jsem si dodělala střední ekonomickou školu. Ale práce tam bylo nad mou hlavu a oni mi nechtěli dát dalšího spolupracovníka, dělala jsem práci za tři lidi. Musela jsem tedy odejít a zamířila rovnou za manželem do Mosilany ke stroji a tam jsem už zůstala až do důchodu.

■ *Jak vidím, jste oba technické typy. Takových si vesnice určitě musela vždycky vážit. Pomáhali jste jí i na obecních akcích?*

Eduard: Celý život jsme se účastnili veškerých obecních brigád. Pomáhali jsme třeba při stavbě prodejny Jednota nebo ubytovacího domu „Jamajka“. Přestože jsme neměli děti, pomá-

hali jsme i na mateřské škole, když se v sedmdesátých letech stavěla. Při jedné z brigád na obchodě jsem při svařování traverz nešťastně spadl ze stropu do sklepa a přimáčkla mě dřevěná fošna. Skončilo to sedmi zlomenými žebry. To jsem si pak s bolestmi „užil“ v nemocnici. Nepříjemné to bylo i proto, že se na pokoji chlapi kolem mě

Vinný sklípek Peterkových

Eduard Peterka nalévá své víno Pavlu Laštůvkovi

dobře bavili různými vtipy a já se jim ani nemohl zasmát. *(smích)*

Františka: Pro nás byla pomoc druhým lidem samozřejmostí. Nikdy jsme nikoho neodmítli. I když jsme neměli svoje děti, přesto se u nás dveře netrhly. Hlíдали jsme děti sousedům, kamarádům, učili se s nimi. Děti si k nám s námi chodily hrát hry. Anebo když starší spoluobčané neměli na vánočním stole kapra nebo salát, rádi jsme ho dali ze svého. Vždyť z toho má člověk přeci radost, když může někoho druhého obdarovat.

■ *Rád bych se dostal k tomu vašemu vinaření. Kdy jste s vínem v Telnici začali?*

Eduard: Psal rok 1973, to jsem si zasadil na své zahradě 300 hlav a začal jsem vinařit se starými telnickými vinaři. Telnické vinaře, kteří tehdy měli své vinohrádky, můžu jmenovat: Josef Michálek, Vilém Burget, Miloš Hrdlička, Josef Jeniš, František Radvan, Karel Šenk, Alois Pešl, František Springinsfeld a Antonín Veber. Nejvíce o víně mě

ale naučil otcův bratr František Peterka z Nosislavi. Tehdy tu v Telnici žádný vinařský spolek neexistoval, každý z nás dělal víno pro sebe a pro své kamarády, pro radost. S kamarády jsem si pak doma postavil vinný sklípek, rád na to vzpomínám. Víno totiž dokáže lidi spojovat. A co máme kamarádů spojených s vínem... Dnes už ale na zahradě vinohrad ze zdravotních důvodů nemáme, nemohli bychom se o něho starat. Hrozny si však pořád kupuju, aby bylo ve sklípku pořád čím pohostit kamarády. Dnes už v Telnici tolik vinohradů nenajdete. Co vím, tak má v Telnici vinohrádek Petr Sklenář, František Radvan, Milda Hrdlička ml. a Zbyněk Švehlík, na svazích k Mohyle míru pak Václav Burk. Za dobu vinaření jsem se na naší telnické výstavě vín stal v roce 2007 šampionem s rulandským modrým, sbíral jsem ale diplomy a ocenění i na dalších výstavách. No a protože jsem v poslední době strávil spoustu času po nemocnicích, tak se vínu u nás doma věnovala

moje žena s kamarády. A taky jí to šlo dobře. *(smích)*

■ *Na závěr bych se rád dotkl jednoho pedagogického tématu. Oba jste velmi zruční lidé, celý život jste pracovali s technikou. V naší společnosti ale takových šikovných lidí ubývá stále vyšším tempem. Co si myslíte, že by pomohlo, aby se tento vývoj aspoň zastavil?*

Františka: My jsme jako děti doma musely pomáhat. Bylo samozřejmé, že jsem už jako malé dítě třeba připravovala povřísla nebo jsem mamince čistila zeleninu, prostě jsme pomáhali, jak to šlo, a přitom se dostávali do kontaktu s různými řemesly. To už asi dnes děti úplně nemají. Když to prostě nezkusíte, těžko se něco naučíte. Kdyby rodiče své děti nechali doma aspoň trochu pracovat – pomáhat, určitě by z nich časem vyrostli podobné technické typy, jako jsme my dva.

Za milý rozhovor děkuje a další léta spokojeného manželství přeje

František Kroutil

Setkání čtyřicátníků v roce 1982. Stojící zleva: František Vykouřil (předseda MNV Telnice), Jiří Šustr, Miroslav Sklenář, Pavel Mrkvica, Vojtěch Šustr, Jaroslav Popela, Josefa Rožnovská, Jindřich Životský, Marie Oujezdská, Zdeněk Životský, Eduard Peterka, Oldřich Konečný a ředitel školy Josef Kubát. Sedící zleva: Františka Demková, Jarka Vykouřilová, Marie Konečná, Miluše Jenišová, Marie Mrkvicová

ROZHOVOR S PANEM TOMÁŠEM PALÍKEM

Tomáš Palík (*1977) je rodákem z Náměště na Hané. Celý život pracuje v technických oborech, posledních deset let pracuje ve finské výtahářské společnosti Kone, a. s. Do Telnice se přestěhoval v létě roku 2016 a tady se také oženil s Monikou Laššákovou, která pochází ze slovenské Detvy. Spolu vychovávají čtyři děti, nejmladší Anička je už telnickou rodačkou. Od září roku 2017 spolu s Davidem Bímem a od léta 2018 s Jiřím Gregorovičem st. trénuje telnické házenkářské A-mužstvo a před rokem se stal jednatelem telnického Sokola.

Palíkovi – svatební fotografie z roku 2018

■ Co tě přivedlo do Telnice?

To je dlouhá historie. Před mnoha lety jsme nějaký čas bydleli v Jiříkovicích a můj syn začal hrát a stále hraje v Telnici házenou, i já sám jsem tady jeden rok nastupoval za muže. Získali jsme si tu spoustu známých. A když jsme pak později bydleli v Praze a přemýšleli jsme o životě mimo velkoměsto, tak nám Telnice přišla jako fajn místo pro život naší rodiny.

■ *To sám dobře znám. Nicméně taky vím, že z Prahy do Telnice není jednodu-*

ché se dostat. Mnoho domů ani pozemků se tu neprodává...

Náš prvotní plán byl zůstat někde kousek od Prahy, směrem na Moravu. Ale potom jsme úplnou náhodou objevili v inzerci prodej domu v Telnici, během chvíle bylo rozhodnuto. Za pár měsíců po vyřízení hypotéky a drobné rekonstrukci jsme se už v srpnu 2016 stěhovali. Určitě pro Telnici hrálo i to, že jsme tu již měli spoustu známých a věděli jsme, že Telnice funguje. I pracovníě to pro mne bylo dobré řešení: protože

jsem měl na starosti instalace výtahů v České i Slovenské republice a často jsem cestoval z Prahy na východ, Telnice byla dobrým výchozím bodem. Stejně tak Monička to má odsud blíž k rodičům na Slovensko.

■ *Tvoje profesní kariéra se tváří jako splněný americký sen, nezdá se ti?*

Sen se nezdá, ten sen se žije (smích). Po absolvování humanitního gymnázia jsem studoval v Olomouci na Filozofické fakultě obor Teorie a dějiny dramatických umění. Tohle jsem ale nedostudoval a ani si neumím představit, že bych se tím dnes živil. Po vysoké škole jsem tak začal pracovat po stavbách jako pomocný dělník a postupně jsem se posouval výše. Jako živnostník jsem montoval sádkokartony, pak dělal stavebního mistra, později stavbyvedoucího v menších stavebních firmách a v roce 2010 mě oslovila firma Kone, která hledala manažera instalací výtahů pro Moravu. V Kone jsem postupně přijímal další a další výzvy a dnes pracuji přímo pro vedení firmy ve Finsku. Nicméně přiznávám, že velkou měrou to bylo i o tom být připraven, mít štěstí a nacházet se ve správnou chvíli na správném místě, nebát se nových výzev, vystoupit z kruhu relativního bezpečí a ze své „komfortní zóny“.

■ *O tom by se skoro dala napsat kniha. Souvisí tato tvoje životní zkušenost a životní postoj nějak s tím, že se teď více věnuješ přípravě mladých telnických talentů v házené?*

Určitě to s tím souvisí. Vždycky moc rád spolupracuji s lidmi, kteří mě mohou něco naučit a posunout dál, to platí samozřejmě i opačně. Nerad ztrácím čas někde, kde se nic neděje. Telnické kluky trénuji proto, že mě to samozřejmě baví, ale taky proto, že se od nich můžu spoustu věcí naučit. Myslím si, že člověk nežije v oddělených světech: práce – rodina – sport/zábava. Všechno se nám totiž vzájemně prolíná, doplňuje a ovlivňuje, takže se snažím to nejlepší z každého světa spojit k sobě. I to, co se naučím od kluků s míčem, mohu často použít v práci při vedení týmu lidí. Naopak, různé „manažerské“ poučky lze úspěšně použít při tréninku házené. Je to v první řadě práce s lidmi, teprve v druhé se sportovci.

■ *To je asi hlavní důvod, proč jsi přišel s myšlenkou pořádát v Telnici pro trenéry, vychovatele, učitele, rodiče a vůbec lidi, kteří pracují s dětmi a mládeží, semináře se zajímavými lidmi, je to tak?*

Ano, je to tak. Zárodek té myšlenky vznikl na školeních trenérů házené, kde nám ukazovali, jak učit děti běhat, skákat, házet. Nikdo už nám ale neřekl, jak s nimi komunikovat, a hlavně jak je u sportu udržet, abychom v jejich krizovém věku měli co nejmenší úbytek hráčů. Zkrátka, aby sport milovali a zůstali u něj i třeba jen rekreačně. A definitivně ta myšlenka dozrála při čtení knihy J. Mühlfeita a K. Novotné „Odemykání dětského potenciálu“. Po jejím přečtení mi došlo, že řídit firmu, vést děti ke sportu, nebo se starat o rodinu a vychovávat vlastní děti, je vlastně velmi podobné. Protože rád spojuji na první pohled nesusoudné věci, napadlo mne uspořádat v Telnici první seminář. A když jsme po tom loňském obdrželi pozitivní ohlasy, bylo rozhodnuto, že jen u jednoho semináře nezůstane. Zbývala jen drobnost, oslovit ty správné a zajímavé osobnosti, pozvat je a vše znovu zorganizovat. Jsem proto šťastný, že letos v dubnu (19. 4. 2020) uspořádáme druhý seminář a musím zde poděkovat všem, kdo mi s tím pomáhají. Zároveň bych chtěl všechny na seminář pozvat, protože to nebude jen o sportu a trénování. Více se o semináři lidé mohou dozvědět na webových stránkách telnické házené. A kromě semináře pořádáme i další akce, které se ujaly a máme na ně pozitivní odezvu, jako je Otvírák sezóny nebo charitativní utkání v rámci Českého poháru, kdy pomáháme Nadačnímu fondu Krtek.

■ *Jak tedy sám vidíš budoucnost telnické házené?*

Velmi pozitivně. Trenéři a vůbec všichni, kteří nám v Telnici s házenou pomáhají, odvádějí velký kus práce. Bývá zvykem, že pro většinu sportovních klubů je výkladní skříň tým mužů, u nás to však jsou naše děti a mládež, kteří telnickou házenou stále více dostávají do povědomí sportovní veřejnosti. Účastní se pravidelně prestižních turnajů a soutěží, ze kterých vozí krásná umístění. Co nás ale brzdí v rozletu, a to nejen házenou, je dnes už hraniční zázemí pro tolik mladých sportovců a aktivit, které v Sokole vytváříme. Posud' sám, jenom v házené dnes pracujeme se stovkou dětí, přičti k tomu více než dvacet mladých futsalistů, chodí k nám trénovat

S rodinou v přírodě

ministranti, další děti se věnují cvičení všestrannosti atd. Pokud se má telnický sport posunout někam dál, nabídnout dětem kvalitní zázemí pro jejich další rozvoj a umožnit jim plnit si jejich sny (jako třeba stát se jednou reprezentantem naší země v jakémkoliv sportu), měli bychom postavit novou sportovní halu. Jedině tak se můžeme ve všech našich telnických sportech posunout dál. Nová sportovní hala totiž přinese kvalitní prostor i pro další sporty, v Telnici se třeba hraje velmi oblíbený florbal, tenis, volejbal, nohejbal a další sporty. Dlouhodobě se v Telnici sportu věnuje velké množství lidí a další stále přicházejí. Nové zázemí v podobě sportovní haly všem lidem umožní věnovat se sportu v Telnici a neodcházet jinam.

■ *Ano, Telnice je sportovní dědina, jakých moc není. To jsem si ověřil mno-*

hokrát při diskuzích s jinými starosty a jsem za to rád. Chtěl bych se tě na závěr zeptat: čím je ve tvém životě sport?

Díky sportu jsem pro svůj život získal mnoho věcí, které mne nenaučili ve škole, ani nikde jinde. Věřím tomu, že když se budeme věnovat sportu a jeho trénování mezi dětmi a mládeží, můžeme z nich vychovat nejen dobré atlety, ale hlavně slušné lidi. A to je možná vlastně to nejdůležitější.

■ *Díky za pohodový rozhovor a přeji hodně zdaru ve všem, co pro naši mládež generaci spolu s dalšími obětavými lidmi děláš.*

Poznámka: Rozhovor se uskutečnil v době, kdy naše země ještě neprocházela stavem nouze, ve chvíli uzávěrky tohoto vydání Telnického zpravodaje nebylo ještě zřejmé, jestli se seminář (19. 4.) uskuteční, či nikoliv. Přípravil František Kroutil

Tomáš Palík – trenér házené

PŘEHLED AKTIVIT V ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÉ ŠKOLE V LEDNU AŽ ČERVNU 2020

- Leden byl pro první až třetí ročník ve znamení školy v přírodě, která proběhla tradičně na Kuklíku nedaleko Nového Města na Moravě od 12. do 18. ledna. Samostatnou reportáž ze školy v přírodě jste našli v minulém zpravodaji.
- Dne 5. února vyrazili někteří žáci pátého ročníku do Klobouk u Brna, aby se zúčastnili soutěže Kloboucká pětka, která byla zaměřena na znalosti o J. A. Komenském. Neumístili se sice na medailových pozicích, ale snažili se dobře reprezentovat naši školu.
- Od 24. února probíhá v základní škole příprava na recitační soutěž. Během března žáci prezentovali své básně v třídních kolech. Školní kolo se mělo uskutečnit v pátek 27. března, kvůli nouzovému stavu v naší zemi to však nebylo možné.
- První sobota v dubnu byla původně rezervována pro brigádu v areálech mateřské a základní školy. V mateřské škole jsme chtěli připravit zahradu, uklízet ve sklepech a provádět jiné drobné práce. V základní škole mělo jít zejména o úklid na půdě. Brigáda však byla kvůli mimořádným opatřením v naší zemi zrušena.
- V úterý 21. dubna by měl proběhnout od 14 do 17.30 hodin zápis do 1. třídy na školní rok 2020/2021. Původně se měli žáci čtvrtého ročníku v měsíci bezpečnosti zúčastnit kurzu dopravní výchovy, je však otázkou, jestli se tato akce uskuteční.

- V závěru května by měli navštívit naši starší žáci také výstavu Legiovlak, která se zastaví také na našem nádraží.
 - Ke květnu patří neodmyslitelně Den matek, který letos připadl na neděli 10. května, proběhnout by měly také poslední zápasy školní ligy házené – uvidíme, jestli se to vše bude moci uskutečnit.
 - V červnu by měli žáci 4. a 5. ročníku jet na Macochu, kde budou poznávat krásy tamní přírody pod vedením učitelek a lektorů z přírodovědeckého centra (10.–12. června). Žáci ostatních ročníků by měli vyrazit na jednodenní výlety.
- Více informací o ZŠ a MŠ Telnice naleznete na www.zstelnice.cz.

Petr Gabrhel, ředitel školy

OKÉNKO Z MŠ TELNICE

Na začátku Nového roku jsme měly s dětmi o zábavu postaráno. Do naší školky přijelo Planetárium Morava. Velkou kopuli jsme měly nafouknoutou přes polovinu jedné třídy. Děti měly možnost vidět velmi zajímavou pohádku *O holčičce, která chodila vzhůru nohama*, díky které jsme se naučily spoustu zajímavých věcí o vesmíru, planetách a Mléčné dráze. Další den proběhla v prostorách budovy MŠ velmi poutavá přednáška pro rodiče předškoláků. Důležité informace přišla rodičům předat

odbornice z Křesťanské pedagogicko-psychologické poradny Brno. Účast rodičů byla celkem vysoká a myslím si, že pro většinu z nich to bylo velmi obohacující odpoledne. Ještě v měsíci lednu k nám do školky zavítalo ÚDIF aneb Úžasné divadlo fyziky. Byl to velice originální interaktivní program pro děti s tématem fyzikálních zákonů a rozmanitosti zemských živlů. V každé třídě strávili jednu celou hodinu a zapojovali děti do různých činností. Děti měly možnost vidět různé fyzikální pokusy

s vodou, zemí či vzduchem a některé si i samy vyzkoušet. Děti tyhle pokusy a objevy velice bavily!

Na začátku února proběhlo v MŠ divadlo *Musica Animae* s názvem *O Červené Karkulce*. Bylo to hudební vystoupení, které jsme už trochu znali z televizní pohádky *Tři bratři*, ale i tak byly děti nadšené! Po celou dobu si pobrukovaly spolu s herci známé melodie. Bylo to velmi pěkné představení. Ke konci února nás čekal toužebně očekávaný Karneval! Děti se neskutečně těšily, až se obléknou do masek a pořádně si budou moci zařádit. Náš maškarní ples probíhal v MŠ v dopoledních hodinách a zúčastnila se jej spousta překrásných masek. Přišli strašliví piráti, loupežníci a superhrdinové, ale také spanilí princezny, víly a indiánky. Vše jsme zahájili slavnostním průvodem masek. Následovaly různé taneční kreace a vystoupení. Pro děti byly připravené i soutěže, ceny a upomínkový list na Karneval. Všichni jsme si tuto akci velmi užili a to včetně všech učitelek, které na žádost dětí museli tančit sólo tanec. Byla to velká legrace!

Na začátku března k nám přijelo divadlo *Kejkle* s pohádkou *O Kůzlátkách*. Pohádka se dětem líbila a snad si i zapamatovaly, že poslouchat maminku a tatínka je moc důležité, a že nemají otevírat cizím lidem! Dále jsme s dětmi absolvovaly velmi zajímavý dudácký

program s názvem *S Kozlíkem na cestách*. Kromě milého příběhu jsme mohli vidět opravdové dudy a naučili jsme se, jak se na ně hraje! V rámci zapojení do projektu *Technické školky* proběhla i výborná přednáška s názornými ukázkami pro rodiče a děti. Maminčky i tatínci si mohli s dětmi vyzkoušet práci s opravdovým náradím a dřevem

(balzou), a mohli si společně o něco vyrobit.

Do konce školního roku nás čeká ještě spousta zajímavých akcí a výletů (pokud situace v naší zemi dovolí). Doufám, že budou stejně úspěšné jako ty doposud. Ještě bych ráda zmínila jednu důležitou událost! Na konci února jsme v našem pedagogickém kolektivu

přivítali novou paní učitelku Mgr. Ivu Rakovskou. Nová posila nastoupila za paní učitelku Ivanu Drápelovou, která odchází na mateřskou dovolenou. Tímto bych chtěla novou paní učitelku moc přivítat a popřát jí, ať se jí u nás ve školce dobře pracuje!

Veronika Slezáková,
vedoucí učitelka MŠ Telnice

LETNÍ HLÍDÁNÍ 2020

Pro mnohé pracující rodiče nastal čas popřemýšlet nad harmonogramem letních prázdnin. Obec Telnice opět připravila projekt „Letní hlídání“. Provoz mateřské školy je zajištěn do 10. července 2020 a Letní hlídání dětí bude navazovat od 13. července 2020 po dobu tří týdnů, tedy do 31. července 2020. Hlídání bude probíhat v budově mateřské školy (třída Tygříků). Přihlášeny mohou být děti od tří do osmi let věku. Upřednostněny budou

děti pracujících rodičů. Denní doba hlídání je od 7.30 do 16.30 h. Denní sazba za dítě činí 170 Kč a cena oběda 45 Kč (vařit dětem bude restaurace Orlovna). Za každé další hlídání dítě v rodině je počítána poloviční sazba za hlídání. Tyto podmínky projektu byly řádně schváleny zastupitelstvem obce. S ohledem na předpokládaný velký zájem a omezenou kapacitu doporučujeme přihlásit vaše ratolesti co nejdříve. Termín uzávěrky přihlášek je stanoven

na 29. května 2020. Přihlásit se můžete e-mailem na: ivana.mifkova@telnice.cz nebo telefonicky na čísle 515 538 156. Personálně bude realizace projektu zajištěna zkušenými pedagogy, na které jsou mnohé děti zvyklé z provozu mateřské školy během školního roku. Děti čeká zábavný program zpestřený spoustou her a dalšími aktivitami. Garantem projektu je vedoucí učitelka MŠ Veronika Slezáková.

Ivana Mifková

LEGIOVLAK V TELNICI!

Neuvěřitelné se stalo skutečností! Šest let jsem psal Československé obci legionářské a doslova prosil o zastávku Legiovaku na našem železničním nádraží (Sokolnice-Telnice). Snažil jsem se argumentovat i tím, že můj prastrýc div. gen. Josef Kroutil byl významným legionářem na ruské frontě, a to snad pomohlo. Mám skutečně velkou radost, že vás mohu pozvat k návštěvě této putovní historické výstavy na kolejích.

Co je to vlastně Legiovlak? Je to ambiciózní projekt Československé obce legionářské, který si předsevzal vytvořit věrnou repliku legionářského

vlaku z období let 1918–1920, kdy na Transsibiřské magistrále v Rusku probíhaly válečné operace čs. legií. Vlak křižuje od května 2015 celou Českou republiku a jeho cesta skončí pravděpodobně v letošním roce. Legiovlak pomáhá veřejnosti a především mládeži obnovovat povědomí o čs. legiích a jejich zásluhách na vzniku samostatného československého státu. Vstup do expozice Legiovaku je zdarma, a to i díky podpoře Ministerstva obrany ČR, Ministerstva dopravy ČR, Českých drah a. s., Správy železnic, ČD Cargo a. s. a dalších partnerů.

Využijte této mimořádné příležitosti, která se již s největší pravděpodobností nebude (v Telnici) opakovat. Více informací o tomto projektu i všech zastávkách v letošním roce naleznete na stránkách www.legiovlak.cz. Jsem také rád, že této nabídce využila pro své starší žáky i telnická škola. Tato nabídka šla také do sousedních a okolních vesnic, kde se podle všeho setkala s velkým zájmem. Na poslední straně barevné obálky tohoto vydání Telnického zpravodaje naleznete krásný plakátek zvoucí k návštěvě této mimořádné výstavy a mapku s letošními zastávkami Legiovaku.

FK

ORELSKÝ PLES 2020

Pátek 17. ledna 2020 patřil na orlovně v Telnici Orelskému plesu. Dámy i pány na parket svou hudbou zvala Kapela Karla Pešla. Naopak z parketu si hosté mohli vyrazit do nově zrekonstruovaného baru Restaurace Orlovna a nechat si namíchat drink či nalít sklenku vína. Restaurace se opět postarala o i plesové menu pro posílení před dalším tanečním kouskem. Nechyběl ani oblíbený fotokoutek a vyhledávaným místem byla také bohatá tombola – děkujeme všem dárcům. Nesmíme zapomenout zmínit vynikající vystoupení tanečnicků tanečního klubu Starlet Brno TK Orel Telnice. V první polovině akce nás potěšil i svým umem udivil mladičká pár Linda Lososová a Tomáš Frkal z kategorie juniorů. V druhé polovině večera jsme obdivovali waltz, tango, slowfox a quickstep zkušenějšího páru Natálie Zgodová a Filip Wozar – špičky

našeho tanečního klubu. Děkujeme všem hostům za příjemný večer a setkání na tanečním parketu a těšíme se na setkávání na orlovně na dalších kulturních i sportovních akcích v roce 2020.

šich kulturních i sportovních akcích v roce 2020.

*Za Orla jednotu Telnice
Anna Hrazdírová*

DĚTSKÉ KARNEVALOVÉ RADOVÁNKY

V neděli 26. ledna 2020 se konaly v sále sokolovny opět po roce Dětské karnevalové radovánky. Odpoledne plné her, tance a zábavy pro děti tentokrát připravilo divadlo Netratrdlo, které svým programem přispělo k dobré náladě. Akce se tradičně zúčastnila spousta pestrobarevných masek, které si celé odpoledne náležitě užívaly. Účastníci soutěží, kterých bylo pro děti připraveno hned několik z různých dovednostních oblastí, byli odměněni drobnými dárky a sladkostmi. Nechyběl ani prodej karnevalových doplňků – čepic, masek a konfet. Připravena byla bohatá tombola, včetně dortů s dětskou tematikou od paní Součkové. Nedělní odpoledne si tak mohli užít opravdu všichni. Chtěli bychom poděkovat všem, kdo se podíleli na přípravě této akce, Monice Součkové za krásné dorty, papírnictví paní Leukertové za přípravu tomboly a všem rodičům – především

maminkám za přípravu nápaditých masek, kterých bylo letos opravdu hodně. Samozřejmě děkujeme i divadlu Netratrdlo za jejich program, který určitě

využijeme i v příštím roce, jen trošku změníme téma. Těšte se.

*Leona Bímová,
starostka Sokola Telnice*

PŘÍBĚHY UKRYTÉ V HYMNÁCH

V úterý 4. února 2020 se zaplnila zasedací místnost obecního úřadu zájmem o historii a vznik státních hymen na pozadí historických událostí, dobových změn a jejich vlivu na tyto symboly jednotlivých států. Paní Bc. Dana Šimková přijala pozvání do Telnice už po třetí a opět měla téma připravené velmi přitažlivě a zajímavě.

Zopakovali jsme si dějiny Řecka a Říma, ale i Japonska a Ameriky, ale skutečně první hymna vznikla v Evropě, a sice v Anglii na počest anglického krále. Hned jsme se do ní zaposlouchali. Známa melodie ze sportovních utkání nám byla přiblížena i obsahem.

Zajímavou byla pro všechny holandská hymna, která se stala oslavou konce španělské nadvlády a triumfem Viléma Oranžského v 15. století. Měla 15 slok a počáteční písmena každého verše sestavují jméno Viléma Oranžského. Také její melodie byla zajímavá. A takových zajímavostí byla celá řada. Některé hymny vznikly na objednávku, jiné byly převzaty z divadelních her, některé z lidových písní. U některých se dodnes občané nemohou dohodnout na textu, v Anglii je text oslavou krále nebo královny a existují tedy dvě verze, jinde vznikaly hymny během revolucí a válek, např. ve Francii. Tam se nemohli dohodnout, zda budou mít

republiku, nebo království, tak se hymny střídaly, první byla anglická, později císařská Napoleonská, pak královská pro Ludvíka XVIII., následovala Marseillaise, ta pak byla zakázána a vystřídala ji Internacionála a roku 1879 byla definitivně prohlášena za hymnu Francie Marseillaise.

A tak jsme se toulali po světě, poslouchali melodie hymen světa, zjistili jsme jak podobné a kvalitní melodie mají hymny Kuby, Ruska a východního bloku, umí je skládat. Nejsmutnější se nám zdála hymna maďarská. Obsah textu je různý a měnil se s dobou. Jsou hymny „nadávací“, válečné, oslavující přírodu

nebo strom, panovníka, vlajky. Naše hymna má původně 4 sloky: 1. je oslavou krajiny, 2. oslava národa, 3. oslava sv. Václava a 4. oslava Boha. Oficiální částí je jen první sloka. Podobně stavěná je i hymna Běloruska a Bangladéše, ta má rovněž jímavou melodii. Zvláštní postavení má hymna olympijská, která je oslavou jednoty a čestnosti. Starou melodii rakouské hymny převzali Němci a dali jí nová slova, která dnes dostala i jiný význam.

Jsou země, které dosud svou hymnu nemají, nebo jen melodii beze slov, některé mají hymny dvě, takzvanou oficiální a neoficiální, Austrálie jich má

dokonce sedm. Slovenská hymna není oslavou špatného počasí v horách, ale je výzvou k probuzení národa a k hrdošti. Všechny jsme si poslechli a shodli se na tom, že pro nás je stále nejkrásnější ta naše: Kde domov můj z Fidlovačky Josefa Kajetána Tyla, pro kterou složil hudbu František Škroup a poprvé ji zazpíval Karel Strakatý.

Všechny také zajímalo, od které doby se při hymnách vstává. Postoj ve stoje prokazoval čest a vítal panovníka, nikoli píseň složenou na jeho počest. Se vznikem jednotlivých republik se oslavný postoj zachoval i pro hymny jako je-

den ze symbolů státnosti vedle znaku a vlajky.

V době 2. světové války byla naše hymna zakázána a nahradila ji naše píseň Svatý Václave, která Němcům nic neříkala. Zpívala se pravidelně na konci každé bohoslužby v kostele a mnozí proto přicházeli na mši až na závěr, aby si ji mohli zazpívat, a posílit tak sebevědomí a odvahu v nelehké době.

Také dnes, když stoupá naše vlajka vzhůru na stožár vítězství a zazní naše hymna, rozezní se všechny struny v našem nitru a mnohým vstoupí slzy do očí. Jsou však i tací, kteří přešlapují, anebo

dokonce žvýkají. Mají jiné životní priority, kterým nerozumíme a ani rozumět nechceme.

Škoda, že ke konci programu vypadl elektrický proud (z důvodu velkého větru) a soutěž v poznávání jednotlivých hymen byla provedena na základě zpěvu přednášející. Ale i to mělo svůj půvab a všichni přítomní ukázky poznali. Ani se nechtělo odcházet domů, ale každý si odnášel nevšední zážitky z proměn světa a státních a národních myšlenek.

Děkujeme obecnímu úřadu za tento zážitek. Stálo to za to.

Dara Staňková, kronikářka KLAS Telnice

SPORTOVNÍ PLES

V sobotu 15. února 2020 se uskutečnil XI. ročník Sportovního plesu. Úvodní slova se ujal a všechny přivítal předseda oddílu házené Vladimír Blaženka. K tanci a poslechu následně přítomné vyzvalo skvělé těleso „Hamrla Boys“, které návštěvníky svojí hudební produkcí provázelo večerem, jenž gradoval po druhé hodině ranní. Pořadatelé tradičně připravili bohatou tombolu, jako obvykle rozdělenou na ceny „běžné a hlavní“. Obě části tomboly byly za pár chvil prodány, ty běžné rozebrány a pak již mohla Leona Bímová nechat losovat hodnotné ceny hlavní tomboly. Výherci těchto hodnotných cen byli jistě spokojeni. Během večera se o všech téměř 250 hostů vzorně staral personál restaurace U Seňora v čele se svým vedoucím Tomášem Seňorem Sobotkou a jeho milou manželkou. Ta také spolu s manželem připravila spoustu výtečných pochutin

do improvizované jídelny v šatně sokolovny, které byly hladovými tanečníky téměř beze zbytku zkonsumovány. Věříme, že se akce opět vydařila, přítomní se skvěle bavili a užili si příjemnou zábavu. Tím, že na akci přišli, významně

podpořili činnost telnických házenkářů. Děkujeme všem sponzorům a dárcům za dary do tomboly, kteří tak napomohli zdatu celé akce. Poděkování patří také obci Telnice za finanční podporu.

Házenkáři Sokola Telnice

NÁVŠTĚVA 28. ROČNÍKU CÍFERSKÉHO VINAŘSKÉHO KOŠTU

V sobotu 22. února 2020 jsme v poledne vyrazili dvěma osobními auty do slovenské partnerské obce Cífer, abychom se zúčastnili již 28. ročníku Cíferské výstavy vín, která se konala v místním kulturním domě, jenž poskytuje asi dvojnásobné prostorové zázemí než telnická orlovna. Mezi 497 vystavovanými vzorky jsme mohli nalézt i našich 15 vín, kterými jsme přispěli k vysoké úrovni celé akce. Kromě slovenských a moravských vín mohli účastníci ochutnat také vína z rakouské vesnice Pellenkirchen, která je další partnerskou obcí Cíferu. Naši slovenští přátelé se o nás tradičně skvěle starali, zahrnuli nás svou pohostinností a vřelým lidským přístupem. K dobré náladě navíc hrála místní hu-

dební skupina BKR. Naši výpravu tentokrát vedl místostarosta Jan Dudák (náš starosta byl nemocen) a přijal tradičně přátelské přivítání od milého starosty Cíferu Maroše Sagana a předsedy zdejšího vinařského spolku Petra Krajčoviče. V průběhu koštu jsme měli možnost besedovat s cíferskými přáteli, kteří stejně jako minule vzpomínali na svou návštěvu telnických hodů. Kromě mimořádných degustačních zážitků jsme si také

odvezli ocenění některých našich vín (stříbrné medaile):
 Cuvée růžové 2019 – František Kopeček
 Müller Thurgau 2019 – Zbyněk Švehlík
 Svatovavřínecké 2019 – Zbyněk Švehlík
 Merlot 2019 – Vinotéka Hrdlička
 Tramín červený 2019
 – Vinotéka Hrdlička
 Sauvignon 2018 – Vinotéka Hrdlička
 Jménem všech účastníků bych chtěl poděkovat obci Telnice za zajištění

dopravy a Bohumile Mutlové za bezpečnou a příjemnou jízdu. Poděkování patří také všem Cíferským za vynikající atmosféru a péči, kterou nám věnovali – dostalo se jim od nás obratem také pozvání na naši vlastní výstavu vín, která měla původně proběhnout 14. března 2020 v telnické orlovně, s ohledem na mimořádná opatření v naší zemi se však neuskutečnila.

Václav Burk

OSTATKOVÝ PRŮVOD MASEK

Opět se sešel rok s rokem a v sobotu 22. února 2020 prošel obcí tradiční ostatkový průvod masek. K poslechu nám hráli členové cimbálové kapely Donava. Část trasy s námi jel i koňský povoz ze Želešic, který nás po menší nepříjemnosti opustil. Průvodu se zú-

častnilo 35 masek, z toho 10 dětí. Všem maskám – malým, velkým, domácím i přespolním – patří velký dík za udržování místních tradic. Hlavní poděkování patří všem, kterým se nelenilo a přišli nás přivítat a pohostit výborným občerstvením i drobnými dárky. Počasí bylo

doslova jarní a věřím, že si všichni užili krásné sobotní odpoledne. Ještě jednou moc děkujeme za podporu SDH Telnice. Fotografie z této akce naleznete na 2. straně barevné obálky tohoto čísla Telnického zpravodaje.

Eva Vymazalová, SDH Telnice

TRADIČNÍ KROJOVANÉ OSTATKY

Je neděle 23. února 2020 odpoledne a na orlovně můžeme vidět zvýšený pohyb dětí, omladiny a dalších osob. To se většina z nich začíná oblékat do krojů. Na jevišti v sále se postupně usazují muzikanti v bílých vyšíváných košilích kapely Telničanka a připravují si noty a nástroje. Do sálu přicházejí první návštěvníci, kteří se přišli pobavit na Tradiční krojované ostatky.

Po 17. hodině je v sále cítit malé napětí, protože se v prostorách restaurace začínají radit krojovaní ke slavnostnímu nástupu. A pak to přijde. Na mávnutí kloboukem z restaurace dává kapelník znamení svým svěřencům a Telničanka spustí pochod a dlouhá řada krojovaných s jucháním vchází

do sálu. Jedno kolo po parketu, druhé kolo, a pak se starší stárci seřadí pod podiem a ostatní jdou ještě jedno kolo, aby se pak seřadili do výchozího postavení na československou besedu. Skvěle ji odtančí. Následuje přivítání všech na dnešní zábavě, poděkování za přípravy, informace o dnešním programu a sólo pro ty, které vedly nácviky besedy. Pak přichází tanec, zpěv, ochutnávka vína s přivítáním jednotlivých účastníků a příjemná zábava.

Mezitím probíhá prodej losů do tomboly a radost nebo zklamání nad rozbalenými obálkami s losy. Po osmé hodině se pod jevištěm ocitají dva stoly a k nim si sedají tři osoby. Do sálu vchází ostatkový farář s kostelníkem

na přednášku o olympiádě a diví se, že v hospodě je ticho a ti tři hospodští hosté hledí do mobilů. Farář s kostelníkem se snaží navázat rozhovor a dovidávají se humorné zajímavosti z facebookové stránky „Telničáci sobě“. Co všechno kdo ztratil (náušnice, kocourka), co se dělo, co kdo provedl nebo neprovedl. Nakonec se kvůli pokročilé době málem zapomnělo na pohřbívání basy. Farář to s kostelníkem a ostatními honem běželi napravit a za zvuků smutečního pochodu kapely, která přerušila večeři, nastoupili do sálu v průvodu s basou. Do průvodu se zapojil i místní pan farář Oldřich a zhostil se svěřeného kropení se vší vervou, takže všichni byli za chvíli

mokří. Po obřadu a vypuštění ducha basy se průvod s basou odebral do zákulisí. Vytrřela se podlaha po kropení a vylosovala se speciální tombola. Pak

se ještě chvíli tančilo a postupně se veselí ukončilo. A jak bylo řečeno při pohřbívání basy, můžeme zase začít tančit a veselit se až po Velikonocích.

Fotografie z této akce naleznete na 3. straně barevné obálky tohoto čísla Telnického zpravodaje.

Jiří Hrazdíra, jeden z krojovaných

KARNEVAL VE SLUNÍČKU

Poslední únorová středa ve Sluníčku byla trochu jiná než obvykle. Marně jsem v malém sále orlovný hledala Apolenku, Stellinku, Áđu, Honzíka, Šimonka a další moje sluníčka. Místo toho vstup strážila Tlapková patrola, zdatný judista z STS Sokolnice-Telnice (zřejmě slušnej oddíl) a s jiskrou v oku na bezpečnost – a hlavně na roztomilou čertici – dohlížel i místní hasič. Vevnitř v sále proháněl v jednom rohu drsný kovboj místní rudou tvář a v dalším si kouzelnou moc měřily dvě nadpozemsky krásné víly s hrůzou nahánějící čarodějnicí (nebo

to byla ta obrovská tarantule na jejím koštěti?). Šuška ohledně nových drbů ze dvora se odehrávala mezi princem Bajajou, princeznou Sofií, a dokonce i samotnou císařovnou Marií Terezií. Z pohádkové říše k nám zavítala rozkošná Minnie, nevinná Sněhurka i roztomilá Červená Karkulka a ze světa zvířat k nám přiletěla pilná včelička, okatá beruška a malinká sovička. Se všemi jsme si krásně zahráli, zazpívali, zatančili, vytvořili jsme si jednoduchou sovičku z nafukovacího balónku a nakonec dostaly děti za odměnu i drobný balíček.

Nechyběla ani sladká tečka v podobě domácí perníkové bucht, kterou nepovrhla ani vzácná návštěva v podobě kuchařky oceněné michelinskou hvězdou. Děti si tak doplnily energii a maminky si obalily nervy na druhou část dne. Všem děkuji za fantastické dopoledne, a především velké díky Míše Langerové za pomoc při výzdobě sálu a podrobnou fotodokumentaci. Těším na další sluníčkový karneval zase za rok a do té doby jako vždy každou středu v 10 hodin na orlovně (tedy až nám orlovnu zase otevrou).

Petra Skop

PLA(NK)TÓN V TELNICI

Páteční večery patří v telnickém kostele mším zaměřeným pro mládež. Jinak tomu nebylo ani 28. února 2020, to naši mládežnickou scholu vystřídal kapela mladých středoškolských studentů Pla(nk)tón a doprovodila bohoslužbu celebrou panem farářem Oldřichem Chocholáčem. Po mši svaté proběhlo hudební vystoupení, při kterém mohly desítky přítomných farníků a milých návštěv zaslechnout písničky z vlastní tvorby. Nádherné písně interpretovali s prožitým a osobitým zpěvem především Anežka Čalkovská a sourozenci Ivana a Vít Bakešovi. Šestičlenná kapela zařadila do programu také osobní svědectví a tichou adoraci před vystavenou

Nejsvětější svátostí oltářní. Děkujeme za milý duchovně i hudebně prožitý páteční večer všem mladým muzikantům

i všem, kteří se postarali o zajištění této skvělé akce. Byl to skutečně velmi dobrý úvod do letošního postního období. *FK*

BESEDA O ZIMNÍ OLYMPIÁDĚ V PCHJONGČCHANGU

První březnová neděle patřila v Telnici olympijským sportům, resp. zimním olympijským hrám, které se konaly v roce 2018 v jihokorejském Pchjongčchangu.

Jedním z našich „reprezentantů“ byl tehdy i náš současný telnický farář P. Oldřich Chocholáč, který se ujal role olympijského kaplana. Už první beseda, kterou jsme

nazvali „Moje olympiády“, naznačila, že povídání o cestě do Jižní Koreje bude plné zajímavých vyprávění, vtipných poznámek a veselých historek. Aspoň na pár chvil se tak mohli lidé ocitnout přímo v centru dění, uvnitř olympijské vesnice, ale i v propracovaném systému hromadné dopravy obrovské sportovní akce. Nechyběla řada krásných fotografií i pamětní videa, v naší zemi nevysílaná oficiální znělka, ani zhmotnělé vzpomínky v podobě plyšových maskotů a dalších propagačních předmětů. Otec Oldřich má dar vyprávění a svým pohodovým humorem jistě potěšil ve švech praskající zasedačku obecního úřadu. Děkujeme našemu milému hostovi za olympijský večer v jeho společnosti i všem, kteří na tuto pěknou besedu v podvečer 1. března 2020 na obecní úřad zavítali. *FK*

PIETNÍ AKT U PAMĚTNÍ DESKY TGM

V sobotu 7. března 2020 u příležitosti výročí 170. narozenin prvního československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka se u jeho pamětní desky v Telnici konal pietní akt za účasti čestné stráže telnických sokolů. Připomněli jsme si životopisná data této významné osobnosti našich dějin a také rodáka z nedalekého Hodonína, po němž je pojmenováno naše náměstí. Právě jemu patří pamětní deska, která byla v srdci naší obce odhalena u příležitosti

100. výročí vzniku Československa dne 28. října 2018 a jejímž autorem je umělecký kovář Ivo Lorenz. Děkuji všem přítomným za účast i spolupráci, zvláště díky patří Evě Kořalníkové.

František Kroutil, starosta obce

CESTOVATELSKÁ PŘEDNÁŠKA O VÝCHODNÍ KANADĚ

Cestovatelský pár manželů Poulíkových z Hostěrádek-Rešova tentokrát potěšil v sobotu 7. března 2020 telnické posluchače poutavým vyprávěním

o návštěvě východní části Kanady a *prvních národů*. Ano, tak se správně označují indiáni, kteří žijí na území dnešní Kanady, a moc se jim to zažité „indián-

ské“ označení nezamlouvá. Právě ti si zachovali a nadále udržují svoji původní kulturu úzce spojenou s Matkou přírodou. Vůbec obdivuhodný je přístup této ohromné země k přírodnímu bohatství. Kanada zůstává nádhernou zemí s úžasnou přírodou, velkým multikulturním složením obyvatelstva a přátelským přístupem k návštěvníkům, o tom nás Poulíkoví přesvědčili nejen na řadě zajímavých fotografií, ale i videozáběrech z cesty do velkých měst: Toronto, Ottawa a Québecu, ale i třeba k Niagarským vodopádům a kanadským jezerům. Příjemné vyprávění bylo završeno pozvánkou na besedu o Kolumbii, kam se manželé vydali v minulém roce a kam s sebou vzali některé telnické propagační předměty. Děkujeme milým cestovatelům za pohodovou besedu i zodpovězení spousty zvědavých otázek, restauraci U Laštůvků za pohodlné zázemí a těšíme se třeba někdy příště. **FK**

PROČ SE VLASTNĚ O VELIKONOCÍCH HRKÁ?

Snad bude dlouhá (nejen telnická) tradice hrkání letos o Velikonocích pokračovat. Kateřina Umláškova vždycky dá dohromady místní děti. Ty se vydávají telnickými ulicemi a typickým rámemusem o sobě dávají vědět. Lidé je za to vždy odměňují drobnými penězi či sladkostmi. Jakou ale má vlastně tato tradice logiku? Odpoví nám Mons. Jan Peňáz, který v 80. letech 20. století působil v nedalekých Moutnicích: „Protože každého potěší, když uslyší zvon nebo aspoň školní zvonek oznamující konec hodiny,“ vysvětluje P. Peňáz. „Školní zvonek určuje denní rozvrh hodin, klášterní zvonek zase svolává bratry nebo sestry k modlitbě, práci i odpočinku. Kostelní zvony (kromě umíráčku) znějí vždy radostně, protože oznamují radostné události: zvou na bohoslužby, provázejí novomanžele, vítají nový rok. Během velikonočního tridua se naopak připomínají události bolestné: na Zelený čtvrtek byl Pán Ježíš zrazen a zajat, na Velký pátek byl za nás mučen, ukřižován a pohřben a v hrobě odpočíval po celou Bílou sobotu. Proto v tyto tři dny nezvoní zvony, ale ozývá se smutný zvuk dřevěných hrkaček. Protože tento pokyn vydal papež, lidově se říká, že zvony „uletěly do Říma.“

Ke všem zvykům se však časem připlou a pověry. Byli lidé, kteří se domní-

Telníční hrkači na přelomu 50./60. let 20. století, zleva: Stanislav Mrkvica, Karel Mrkvica a Karel Šenk

vali, že když zjara udělají velký rámus na polích, budou mít na celý rok pokoj od hlodavců. Proto se kdysi hrkalo a řehtalo o sto šest. Je pravda, že hlodavci před hrkači sice okamžitě utekli, ale brzy se spokojeně vrátili.

„Zvon zaznívá z věže a je slyšet po celé obci. Hrkačky dělají velký rámus, ale není je tolik slyšet, proto se s nimi obcházejí všechny domy. U křížů se pak zpívá píseň vyjadřující zármutek člověka nad Kristovým utrpením a modlí se Anděl Páně,“ dodává ještě Jan Peňáz. Písnička, která se při tom zpívá v Telnici, má tato slova (v prvním verši ve variantně podle času, kdy zaznívá):

*My v poledne/klekání/do kostela/smrt
hrkáme,
tím památku slavíme,
že Kristus Pán pro nás umřel
a pro nás na kříži pněl.*

*On smrt hořkou podstoupil,
by nás hříšné vykoupil,
a naše nepravosti
ráčil na sebe vzít.*

*Proto, milý křesťane,
modli se Anděl Páně,
aby nás Bůh vždy zachoval
na přímluvu Marie.*

Pokud to mimořádná situace v naší zemi dovolí, bude se v této tradici pokračovat i letos. Děti, které se chtějí k průvodu hrkačů přidat, mohou přijít takto: na Velký pátek (10. dubna) v 6.00, 12.00 a 17.00 h. a na Bílou sobotu (11. dubna): v 6.00, 12.00 a 17.00 h. Sraz je vždy **u kamenného kříže před branou na kostelní nádvoří** – buďte prosím přesní. Zúčastnit se může každé dítě bez ohledu na to, zda je věřící nebo nevěřící, jestli navštěvuje místní či jiný kostel, anebo žádný. Pokud někdo nevlastní žádný hrkač, může mu být zapůjčen. V případě dotazů se obraťte na Kateřinu Umláškovou z Růžové ulice 440. FK

SETKÁNÍ KLUBU AKTIVNÍCH SENIORŮ

Setkání seniorek bylo v úterý 28. ledna 2020 zahájeno novou znělkou a následovalo procvičení paměti hrou formou – přihrávání molitanové kostky s různým počtem puntíků (rychlá reakce na sčítání a odčítání s přihlednutím na předchozí výsledek seniorky po levé ruce). V hlavní části jsme si pověděly o pranostikách, které lidstvo provázejí už od starověku. Že to naši předkové neměli jednoduché, je pochopitelné. Spolehnout se museli na citlivé vnímání přírody, různých jevů v průběhu roku, a pak si to dávali do souvislosti. Tak postupně pozvolna docházelo k datování pranostik – předpovědí, které se týkaly přírodních úkazů na obloze, v živočišné říši a jinde. Že se jednalo o zdlouhavý proces, vyplývá i z faktu, že ještě kolem roku 1850 byl zastáván mnohými názor, že jakousi budoucnost v tomto směru je možno jen hádat. Na počasi byla závislá obživa rolníků a to zřejmě „nutilo“ lid být všímavým. Týkalo se to i obyvatel kolem Středomořího moře, kteří byli závislí na mořeplavbě. Zaměřily jsme se na pranostiky měsíce ledna i na pranostiky ze života svatých. Přestože mnoho těchto předpovědí už neplatí, jde o zajímavý odkaz našich předků a obohacení lidové poezie. Pranostiky patřily svým způsobem k vzdělanosti národa. Pracovní list posloužil k procvičení pozornosti a soustředění. Dostavil se pan starosta a shrnul události z uplynulých čtrnácti dnů, zmínil se o dalších akcích, které naši obec čekají.

V úterý 11. února 2020 se seniorky KLASu sešly, přestože panovalo nevlídné počasí a člověk by nejrady nevystrčil ven ani nos. A zrovna na tento den jsme měly jako hosta pozvanou chova-

telku včelíček paní Hanu Burdovou. Po vzájemném přivítání následoval zpěv naší znělky. Procvičení paměti a informace naší kronikářky jsme musely odsunout, abychom hosta nenechaly čekat. Něco málo z historie včelařství: Jde o jedno z nejstarších odvětví živočišné výroby, kdy cílovým produktem

ny špalek nebo klát. Až postupem času vznikaly stále důmyslnější „stavby“. Paní Hana Burdová převzala tohoto koníčka po svých rodičích. Velice poutavě se rozpovídala o všem, co se života jejích včelstev týče. Po více než dvaceti letech této náročné, ale krásné práce má o čem vypovídat. Dozvěděly jsme se, co

byl med a vosk. Až později byla využita i mateřská kašička, propolis a poznán léčivý účinek včelího jedu. Všichni si jistě vzpomeneme, jak nás dospělí po včelím bodnutí chlácholili, jak prospěšné pro tělo toto nepříjemné bodnutí je. Velkým podílem včelky přispívají k opylování rostlin i stromů. Až 20. století přineslo mnoho nových znalostí z oblasti biologie včely medonosné a jejích nemocí a nákaz. Prvními chovateli byli tzv. „brtníci“. K chovu včel posloužil uprave-

jsou rámečky, česla, jak se včely chrání před vetřelci, kolik čítá takový roj, jak se zakrývají buňky, jak se stáčí med apod. Nároky na hygienu a také s tím související finanční výdaje jsou patrné i zde – například v tom, že se používají nerezové nádoby. Vyslechly jsme si mnoho zajímavého ze života tohoto užitečného hmyzu: jak se včely dokáží shlukovat, a tím se chránit před prochlazením, vzájemně si měnit pozici mezi vrstvou venkovní a tou uvnitř. Jak to všechno

má příroda „zařízené“, je skutečně obdivuhodné. Velká škoda, že ubývá přirozené stravy, pylu a nektaru, pro tyto tvorečky. Akátů zde máme méně než před lety, lučních květů ubývá s přibývajícím sekačkami a jeteliny na větší ploše je také poskrovnu. Ještě že se pěstuje řepka olejná! Nezbyvá než všem chovatelům (v naší obci snad sedmi) popřát, aby jejich včelstva prospívala, aby se včelky nemusely za pastvou vydávat i 3 km daleko, a tím se oslabovat, aby Český svaz včelařů zaznamenával co nejméně nákaz. Přejeme jim také, aby se zvláště starším včelařům podařilo najít své nástupce pro tuto sice náročnou, ale krásnou práci-koníčka. Na závěr mezi nás zavítal pan starosta, který s námi tradičně besedoval a předal jako poděkování paní Burdové starší knihy z rodinné knihovny o včelaření.

V úterý 25. února 2020 jsme se v počtu 13 seniorek sešly, abychom si v hlavním tématu oprášily znalosti o barvách

a tvarech, obojími jsme po celý život obklopeni, obojí nás svým způsobem může ovlivňovat. Předcházely tomu informace naší kronikářky paní Dary, které jsou už vždy očekávané. Z oblasti kultury snad ta nejdůležitější: vzpomněly jsme dvousté výročí narození naší generaci oblíbené spisovatelky a vlastenky Boženy Němcové. V herbáři pak došlo na další bylinu, přesličku rolní, a méně známou plavuň, plazivou rostlinku drobných lístků, která se však v našem regionu nevyskytuje. Paní kronikářka se ještě vrátila k minulému setkání a těm, co se minule přednášky chovatelky včel paní Burdové nezúčastnily, přečetla všechno, co se chovu včel týká. Znovu chválíme! O barvách a tvarech jsme se dozvěděly nejen z teorie, ale také z praktické ukázky. Členky KLASu se zapojovaly do diskuse. Je známo, že barvy ovlivňují každého z nás, že jejich oblíbenost se během života může měnit, někdy některou barvu vnímáme pozitivně, jindy

negativně. Velkou roli hrají barvy při zařizování bydlení, při oblékání apod. Některé barvy nás dokáží uklidnit, jiné naopak rozrušit. Zmínila jsem se o barvách primárních a sekundárních, o barvách neutrálních, teplých či studených. Tvary se rozlišují na rovinné a prostorové – názorně jsme se o tom přesvědčily. Také zde je dobré řídit se některými radami a zkušenostmi, zvláště pak při zařizování bydlení (velké tvary opticky prostor zmenšují apod.). Závěr našeho setkání patřil panu starostovi. Vrátil se k minulému zpravodaji, také pohovořil o problému společnosti, který spočívá v nedostatku mladých řemeslníků a nastínil tak trochu, co v tom směru hodlá změnit v naší obci. Bude přece chvályhodné, když bude vnuk umět vzít do ruky kladívko, vyměnit vodovodní baterii, něco málo opravit, bude-li třeba.

V úterý 10. března 2020 byly v KLASu hlavním tématem tance. Po vzájemném přivítání následoval zpěv naší znelky

JARNÍ HERBÁŘ

D. S.

KONIKLEC LUČNÍ

Je už vzácný – sametáček,
fialový zvonek – chlupáček.
Když odkvete, odzvoní,
ve vousy se promění.
Říká se mi proto fousek.
Též má jméno větrnice.
Chraňme si ho, opatrujme,
a to velice!
U nás v Brně na Kamenném Vrchu
kvete jich víc než trochu.
Je to velká nádhera,
která radost udělá.
Zůstaneš stát v úžasu
při pohledu na tu krásu.

PRVOSENKA JARNÍ – PETRKLÍČ

Petrklíč – k jaru klíč.
Sotva ho zahlédneš,
hned si povyskočíš.
První posel jara,
jak je Země stará.
Jako bys oněměl
a žádné starosti neměl.
Září jak jarní sluníčko,
přináší naději, maličko.
Hned se chce shodit čepici
a běžet jarní ulicí.

D. S.

PODLÉŠKA

Je to modrá květinka,
kvete z jara pod lískami,
odkud také jméno má.
Když jí její listy zvadnou,
mají barvu jaterní,
odtud její druhé jméno – jaterník.
Její krása láká lidi,
už ji skoro vyhubili.
Potěšme se její krásou,
ať se naše oči pasou.
Nepatří však do kytic,
příště jich pak bude víc.

Připravila a srdečně zdraví

Dara Staňková,
kronikářka KLASu Telnice

a poté se slova ujala naše kronikářka, kterou jsme si se zájmem vyslechly. Do herbáře přibyly další kvítky – hlaváček jarní a hlaváček letní – škoda jen, že se v naší lokalitě nevyskytují. Následovalo procvičení krátkodobé paměti: řetězová reakce při přihrávce molitanové kostky (procvičení abecedy a reakce

na pohyb). S úsměvem jsme to zvládly. V hlavním tématu jsme probraly jednotlivé druhy tanců, rozdělení tanečních stylů, tance v páru i ty skupinové. Zmínka byla i o rozdělení podle doby vzniku (tance gotické, barokní, renesanční...). Rovněž jsme zmínily dělení podle etnického původu. Po přestávce

jsme si zazpívaly za mírného pohybového doprovodu (tanec vsedě). Na řadu přišel pracovní list s přesmyčkami názvů tanců, doplňovačky a mřížky, což si vyžádalo dost soustředění. Všechny seniorky zvládly úkoly bez problémů. Na příští setkání se těší

Marie Fialová, animátorka KLAS Telnice

OSVOBOZOVÁNÍ TELNICE – DUBEN 1945 DEN PO DNI

Tento článek je poměrně rozsáhlý, proto jsme jej doprovodili telnickými dobovými fotografiemi. V obecním archivu se nenacházejí žádné vyložené válečné fotografie. Pokud by je kdokoliv doma našel, budeme rádi za jejich zapůjčení. Děkujeme – pozn. redakce.

Dne 24. dubna 2020 tomu bude přesně 75 roků, kdy byla Telnice osvobozena Rudou armádou (dále RA). V následujícím článku se pokusím trochu přiblížit události těch dnů, tak jak je popsal v obecní kronice pan Jindřich Svoboda s použitím svědectví některých dalších telnických občanů.

Počátkem dubna 1945 občané Telnice očekávali osvobození RA, která postupovala od Bratislavy na Moravu. Neklamným znamením byly mj. časté útoky na vlaky, které směřovaly k poškození lokomotiv. Letci, kterým se říkalo „kotláři“, nejprve několikrát zakroužili nad vlakem, který zastavil, aby jej cestující mohli opustit a teprve potom za-

útočili na lokomotivu, prostříleli kotel, a tak ji vyřadili z provozu.

V Telnické škole bylo již od listopadu roku 1944 ubytováno více než sto mladých mužů sehnanych z okolí, kteří pod dozorem pracovali na výkopech protitankových zákopů, které byly ve tvaru „V“, hluboké 2 m a 4 m široké. Jeden vedl od Jančikovy chalupy (tehdy poslední dům v dnešní ulici Palackého) až k železničnímu mostu přes Zlatý potok a druhý od konce Draha pod břehy až k odbočce silnice do Žatčan. Němci předpokládali, že RA bude postupovat od Hodonína na Brno, a tak se snažili vybudovat co nejvíce překážek a očekávali, že tady RA porazí. Dne 14. dubna

byl osvobozen Hodonín a RA postupovala na Čejč a Klobouky, v ten den se zákopníci včetně svých dozorců rozutekli. Občané Telnice očekávali další vývoj situace bez bázně.

V neděli 15. dubna byl proveden nálet na Žatčany, kde bylo na návsi shromážděno německé vojsko a odneslo to i několik okolních domů, tím dnem byly přerušeny veškeré polní práce. Týž den byla pohřbívána telnická občanka Marie Veselá, která přišla o život při bombardování brněnského nádraží dne 12. dubna. Sovětská letadla častěji nad Telnici přelétají k Brnu, lidé se začínají připravovat na boje a začínají si budovat kryty. Týž den byla přerušena dodávka elektřiny. Začalo stěhování do sklepů a krytů. V domech zůstalo jen zvířectvo, které chodili obstarat hospodáři, ostatní lidé byli ve svých úkrytech. Lidé se domnívali, že útok na Brno bude RA

Den matek na sokolovně v roce 1941

Dětské kočárky ze 40. let v Telnici – Zdena Sobotková, Draha Vágnerová, Květa Sekaninová a Věra Burgetová

proveden nejkratší cestou: Hodonín – Čejč – Krumvíř – Klobouky – Těšany – Telnice, tj. 50 km, 12 hodin chůze, tedy za tři až čtyři dny bude RA Telnici.

V pondělí 16. dubna se do Telnice stěhoval německý štáb, pro svoje působení si vybral dům číslo 180, který patřil Jindřichu Svobodovi, kterého si nechal zavolat, aby mu dům otevřel pro prohlídku. Dům se důstojníkovi líbil, majitel jej požádal, aby mu pro jeho potřebu byl ponechán jeden pokoj, s tím důstojník souhlasil a dovolil mu uzamknout i komoru, současně majitele ujistil, že se nic neztratí a nařídil mu, aby každý den přišel. Poptal se, zda bude majitel se svou rodinou dobře ukryt, protože o vesnici budou tuhé boje. Telnici projíždělo stále více vozidel oběma směry, do Brna naložené raněnými a na frontu ke Kloboukům vozily střelivo a proviant. K večeru procházely posily vojska po 100 až 300 mužích k frontě, šli v příkopech husím pochodem. Nad vesnicí proletěl dvakrát pozorovací letoun RA k Brnu a zpět. V noci se přibližovaly a rozšiřovaly ohně na jihu.

V úterý 17. dubna ráno zašel J. Svoboda, tak jak slíbil, do svého domu, kde ho vítal major a představil jej vyššímu důstojníkovi. Ptali se jej, zda je Němec, když jim sdělil, že je Čech, tak se jej ptali, proč má v knihovně tolik německých, francouzských a anglických knih, což jim vysvětlil tím, že „manželka zná francouzsky, dcera se ji učí, syn se učí

anglicky“, čemuž se důstojníci divili. Mezi tím v puštěném rádiu hlásili, že fronta je v Kloboukách. Poté ho major ujistil, že zatím je vše v pořádku a může odejít do bunkru. Ve vesnici došel chleba a pekaři Hříb a Hrouzek nemají z čeho péct. Mlynář Rozkydal ze zásob mlýna dal zdarma pekařům fůru mouky a starosta Rýzner s pekaři dohodl, že budou střídavě obden péct a za upečení 2 kg bochníku si budou účtovat dvě koruny. Ten den byla fronta v Šitbořicích, 10 km vzdušnou čarou od Telnice.

Ve středu 18. dubna se v Telnici zdržovalo větší množství německého vojska, zabírali koně a povozy. Za stodolami domů č. p. 16 a 17 rozestavili děla. Nad obcí létalo pozorovací letadlo RA, pozorovatel si musel všimnout zvýšeného ruchu, už i proto, že po něm vojáci stříleli z ručních zbraní. Doposud byl ve vesnici klid, lidé se domnívali, že o Telnici nejde, že vše odnese Brno, fronta je až v Šitbořicích, a tak ze zvědavosti chodili po vesnici, nikdo netušil, co je čeká odpoledne.

Takto popsal ve svých pamětech události Antonín Konečný č. p. 184: „Vyšel jsem s Fatkou z krytu a zašli na Draha do svého bytu něco pojíst. Bylo to odpoledne ve 3 hodiny. V tom spatřím 9 sovětských letadel, jak se stáčí od Šternova přímo na naši ulici – Draha. Vzkřikl jsem oknem do kuchyně, rychle jsem vběhl přes Fatkův dvorek, do sklípku 6 m vzdáleného. Jen jsme za se-

bou zavřeli dvířka, již se to sypalo, měl jsem velké štěstí! – Za nějakou minutu, tluče někdo na sklepní dveře, dobývá se dovnitř. Ptám se přes dveře ‚Kdo tam?‘ Ozval se německý hlas. Otevřu a tu stojí dva vojáci a prosí, abychom je uschovali. Zahlédl jsem, že mají na opascích zavěšeny ruční granáty. Říkám jim v roztržitosti ‚To jdete do krytu s granáty?‘ Vojáci byli tak vystrašení, že odepínali granáty. Na dvoře spustil někdo divoký řev, vojáci poznali hlas svého velitele. Pootevřeli dveře od sklepu, srazili paty a hlásili se veliteli, který hlášení nevěnoval pozornost a sám se vytratil uschovat do domu a řval dále. Bombardování přešlo, vojáci se vytrátili a více jsme neviděli.“

„První bomba padla u stromu Pustinova, před vraty a škaredě to zřídila. Druhá bomba spadla k sousedovi Janu Mrkvicovi do hnojiště. Tato bomba stala se osudnou. Právě přebíhalo v blízkosti 6 osob, které střepiny zasáhly. Zahynuli: Padalík, Blažek, kteří se k nám přistěhovali v roce 1938, po obsazení Vídně Hitlerem, jeden německý voják, Marie Popelová-Kořalníková, dostala ránu do břicha a její manžel František Popela zraněn do obou nohou. Zranění Popelové bylo velmi těžké, měla vyhrzlá střeva. Lékař nebyl při ruce a také by nepomohl. Chudák, ve velkých bolestech do dvou dnů zemřela. Fr. Popela se půl roku léčil.“

„Třetí bomba padla na můj dvůr a tam udělala hroznou spoušť. Vrátka do zahrady rozbity na třísky, zastrkovadlo odletělo do pole asi 60 m vzdáleno, zídka a při ní postavená králíkárna, střecha z betonu – to bylo vše rozmetáno. Kousek dál, ve dvou chlívcích bylo po jednom praseti. Dvířka oboje rozštípana a prasata poseta střepinami. Byl na ně hrozný pohled, ještě živá se plazila na bříše po zemi, oči vytřeštěné, prosila o pomoc. Jedno bylo 8 týdnů, druhé 9 měsíců staré, obě se musela utratit. Ve stáji byly dvě krávy, polekané, jedna raněna do stehna. Letní kuchyňka rozbíjena, dveře na třísky, rádio umístěné spěšně pod stůl, stroji se nestalo nic. Taktéž šicí stroj pod kůlnou zůstal bez poškození.“

Vypravuje František Pustina: „Měl jsem kryt po vojensku udělaný na zahradě, přímý zásah by však nevydržel, považoval jsem jej za bezpečnější než zůstat v domě. Dne 18. dubna, byla pro Telnici škaredá středa. Dopoledne dostal krajní dům Popelův, č. 171, dělo-

střelecký zásah a byl v plamenech. To bylo k 12. hod. Toho samého dne, ke třetí hodině, z ničeho nic, objevila se nad Drahamu ruská letadla. Na ulici přecházeli nějací vojáci i civilisté, pozorovatelé v letadle je shlédli, počali řehtat palubní kulometry a současně shozeny pumy. Jeden voják zůstal hned ležet, tři utekli. Mimo to zabiti střepinami, plným záhalem: Padalík, Blažek, kteří si vyšli na procházku (bydleli v Růžové), Marie Popelová dostala zásah do břicha, zůstala zhroucena u Mrkvicova domku, a její manžel Fr. Popela, raněn do nohou, zůstal ležet. Nebylo tu nikoho. Nejprve jsem odnesl v náručí naříkající Marii, přes silnici do jejich domku, pak jsem pomohl Popelovi dostat se domů. Bylo velmi trapné, na koho se obrátit o pomoc. Lékař až v Sokolnicích. Jak se tam dostat? Vozidlo žádné k dispozici. Marii jsme ošetřili, tak, jak jsme dovedli.“

„Za nedlouho druhý nálet na Telnici, a to na střed dědiny. Vyšlehly plameny! Navečer odnesli mrtvé do márnice,“ dokončil Pustina.

Vypravuje Vojtěch Svoboda, č. 80: „Měl jsem kryt na humně č. 6, pro svoji rodinu. Mimo to byli s námi: Jeník Mrkvica s manželkou a rodina Tihlaříkova. Na domě č. 80 jsem zanechal všecka

zvířata a dům jsem uzavřel. Záhumním, kol potoka, jsem třikrát denně chodil zvířata a drůbež ošetřit. Toho dne, 18. dubna, byl jsem právě napojit zvířata na č. 80, ke třetí hodině odpoledne vracel jsem se kol potoka do krytu, nečekaně, velmi hlučně přelétalo několik letounů, od Drahů středem vesnice, bylo slyšet kulometry a detonaci více bomb. Byl jsem kryt za silnou zdí, v bezpečí. Nálet netrval déle jak jednu minutu, ve vzduchu to jen svištělo. Než jsem se vzpamatoval, vyšlehly požáry, dům č. 16 zasažen a Gallovy stáje. Jedna bomba spadla u kovárny č. 1, vyrazila dveře, okna se rozsypala. Ferdinand Veselý právě zabíjel prase, měl větší návštěvu, nárazem byli všichni vrženi ke zdi. Nechali práce, utekli do Řičánkova sklepa (ve sklepě bylo 10 rodin). Letadlo odletělo na Sokolnice a tam bombardovalo osm chalup a shořely, letadlo zakroužilo nad Dvorskem, vracelo se k Telnici. Za stodolou Svobodovou u potoka, právě utíkali chlapi 23letý Alois Tihlařík a jeho 17letý bratr Ladislav a současně z druhé strany se objevila dvě děvčata, 20letá Anna a 18letá Libuše, sestry Veselých, a všichni se schovali do koutku ke stodole a k Procházkově zídce. Z letadla byli spatřeni, naplno zasa-

ženi a zabiti. Ve zdi stodoly zůstala díra a demolována střecha. Chlapci Tihlaříkovi chtěli se původně schovat v krytu Svobodově, kde byli také rodiče. Zatím tam našlo mnoho německých vojáků, nebylo místa, proto vyběhli podél potoku, až ke stodole, a to stalo se pro ně i děvčata Veselých osudným.“

Tímto náletem však den neskončil, v obci se nahromadilo velké množství vojska a techniky, což neuniklo pozornosti letců, proto následoval druhý nálet, který se soustředil na Dědinu, rozmetány byly domy č. p. 17, 18 a 19, domu č. p. 14 hořela střecha, staré stodole u domu č. p. 72 nejprve shořela došková střecha a potom se žárem rozsypalo zdivo z vepřovic. Nálet nezpůsobil jen hmotné škody, vzal si lidské oběti. V domě č. p. 17 zemřela Ludmila Čechová (roz. Severová) se svojí patnáctiletou dcerou. Domek č. p. 19 dostal přímý zásah, bomba prolétla až do sklepa, kde byli ukryti majitelka domu Marie Pešlová, její osmnáctiletý syn Bořík, šestapadesátiletý Josef Máca a železničář Lovecký, asi padesátiletý. Domek č. p. 18 byl zcela zničen, životy si však nevyžádal, patřil Gazdovi. Ještě večer toho dne si mnozí občané všimli velkých ohňů a střelby ze směru od Ži-

6. třída ZŠ Telnice v roce 1941 s řídícím Karlem Matějkou, učitelem Josefem Grossem a katechetou Josefem Peňázem (z archivu Marie Procházkové)

Židovská rodina Moravcových v době II. světové války před nuceným odjezdem do koncentračního tábora

dlochovic, odkud příchod osvoboditelů neočekávali, teprve později se dověděli, že RA neútočí ze směru, kde je očekávala německá armáda, ale obchází jejich vybudované opevněné pozice.

Ve čtvrtek 19. dubna se na místním hřbitově mezi pátou a šestou hodinou konal pohřeb všech jedenácti telnických občanů zemřelých předešlého dne. Vykopat hroby si pozůstalí museli sami, nebyl hrobník, nebyly ani rakve, proto byli zemřelí ukládáni do hrobů jen zabalení do dek či prostěradel. Pohřbu se zúčastnili nejbližší příbuzní a farář P. Josef Šťastný. Těžce raněnou Marii Popelovou dopravil do Sokolnic k lékaři František Pustina, lékař ránu vyčistil a dal pacientce jen utišující injekci, zachránit ji nemohl. Zemřela a pohřbena byla následující den, stejně jako ostatní, bez rakve. Místní obyvatelé, poučení předešlým dnem, byli velmi opatrní, raději se moc od svých úkrytů nevzdalovali, pozorovali, že ohně a střelba jsou z míst od Židlochovic až k Ořechovu, a i němečtí vojáci, kteří v Telnici byli, si začínají uvědomovat, že se dostávají do pastí.

V pátek 20. dubna, po klidnějším dnu, brzy zrána někteří odvážnější hospodáři vyrazili nasíct něco jeteliny, aby alespoň trochu přilepšili dobytku, spěchají, aby nebyli přistiženi letadly. Poměrně klidný den byl narušen ko-

lem 17. hodiny silnou detonací, někteří místní se domnívali, že to byl letecký útok na hřiště u sokolovny, kde měli Němci uskladněné velké množství munice a pohonných hmot. Bomba však dopadla až do Augart na Gallův pozemek, kde po ní zůstal kráter 1,5 m hluboký o průměru 6 m.

V sobotu 21. dubna je celý den slyšet střelba a vidět nové požáry od Šitbořic, Ořechova a Holasic. Telnici za šera postupují nové posily německých vojsk k Těšanům, opačným pak jedou vozy s raněnými vojáky do Brna. Letadla RA často přelétají nad Telnicí a stílí z kulometů po všem, co se pohybuje. Německá armáda, které hrozil v Šitbořicích obchvat, ustoupila do Těšan a Moutnic, kde bylo vidět velké ohně. RA postoupila až ke dvoru Jalovisko.

V neděli 22. dubna po ukončení bojů v Šitbořicích pokračovaly boje v Těšanech a Moutnicích, nově vyšlehly ohně od Jaloviska, silná střelba je slyšet z Ořechova a Holasic. Němci mají ještě obsazeny tyto obce: Nesvačilka, Žatčany, Újezd, Telnice, Měnín, Blučina, Jalovisko, Opatovice, Rajhrad, Holasice, Ořechov. Navečer zapálili cukrovar v Sokolnicích, kde zničili tovární zařízení a uskladněný cukr. Nad Telnicí a nádražím byly sváděny letecké souboje, druhá bomba padla do Augart, tentokrát na pole Přerovských. V podvečer

začal přesun německé pěchoty v příkopech na obou stranách k Moutnicím. Večer se daly na pochod i povozy s municí, které byly v Telnici rozmístěny po domech, na frontu.

V pondělí 23. dubna brzy ráno se vracelo několik prázdných povozů s několika raněnými na místa, odkud večer odjeli. Od vracejících se vojáků se lidé dozvěděli, že byli přímo na frontě mezi Žatčany a Moutnicemi, nevracející se povozy – byly zničeny včetně vojáků a koní.

Z vyprávění Františka Sklenáře: „Ještě za šera, v nádražní ulici byl velký ruch. Vyšel jsem z domu a viděl jsem na Lopatě u Boží muky a ve Vinohrádku mnoho německých tanků, které zaujímaly palebné postavení směrem na Žatčany. V tom přijel vyšší důstojník, shledal nevýhodné postavení, za velikého hulákání, nařídil přemístění. V 5 minutách se tanky stáčely, úvozem a kol mého domu uháněly k nádraží, jako by je čert honil.“

Podobně shodně vyprávěl Šimon Procházka z nádraží: „Když tanky odjely k nádraží, poslední tank Tygr si to namířil do vesnice a narazil na překážku, mezi hospodou a farskou stodolou byla silná zábrana ze silných kmenů, Němci již uzavření. Důstojník v tanku hlučně nadával, kdo past udělal. S tankem couvl, motor zařval a narazil na překážku a neprorazil. Ještě dvakrát couvl, než trámy zapraskaly a projel k Brnu.“ Po těžkých nočních bojích RA brzy ráno obsadila Nesvačilku, Moutnice i Žatčany, v cestě do Telnice stála jedna velká překážka, tou byla řeka Litava, most přes ni stačili Němci vyhodit, přejet přes řeku vzhledem k příliš hlubokému korytu bylo nemožné. Zbytek německého vojska ustoupil do Telnice, obsadil návrší Draha a měnínský vinohrádek, což pro ně bylo velice výhodné.

Co říká Antonín Konečný z Drahu: „V pondělí 23. dubna postavili Němci před mým domem dělo, směřující k Žatčanům – k Nesvačilce. Rusové dalekohledem spatřili dělo, počali jej odstřelovat. Jeden granát vletěl do sousedovy stěny a zůstal trčet ve zdivu, aniž by explodoval, vyrazil několik cihel, do našeho pokoje. Druhý granát proletěl naši střechu nad komorou a zle ji pohmoždil. Uražena byla jedna stolice 4 m, 2 ramena a 2 krovy, tašky se sesypaly a rozbily. Třetí zásah byla letecká bomba, která proletěla střechou a dopadla v průjezdě na beton, udělala 8 cm díru, rozbila se na

tři kusy, aniž by vybuchla. Náplň, prášek barvy síry se vysypal v průjezdě. Na štěstí se nic nestalo.“

Celý den byla Telnice pod dělostřeleckou palbou a bombardováním. Na cimbuří věže kostela se usadil německý pozorovatel s kulometem, zlikvidován byl dvěma zásahy do špice věže. Svobodův dům č. p. 180 dostal dva zásahy, garáž pak jeden. Josefu Šustrovi padla bomba do silážní jámy. Týž den Němci v Telnici zabavili zbylé schopné koně s postroji a vozy, brali také ostatní dobytek včetně stelných krav. V obci zůstalo 5 koní a jedno hříbě. Při leteckých soubojích nad Telnicí v podvečer projížděl v otevřeném voze německý plukovník Kellner a byl zasažen střelou z letadla. Řidič, který jej vezl, zrychlil a po Mrtvé uháněl do Sokolnic, kde zjistil, že plukovník je mrtvý. Německý štáb, který se usadil v domě č. p. 180, patřícím Jindřichovi Svobodovi, opustil budovu v noci na 23. dubna, ze skříní se ztratily šaty, boty, prádlo a další věci.

V úterý 24. dubna již ráno ve čtyři hodiny se ozývá od Měňína silná kanonáda a střelba z katuší, nebe nad Měňínem je ozáreno ohni, podobný rachot se ozýval i od Rajhradu, byl zahájen generální útok na Brno. Naopak od Žatčan, od kterých měl přijít útok, je klid. Ještě za tmy přešli vojáci RA v tichosti přes řeku Litavu, obešli německá postavení a již kolem páté hodiny ranní se dostávají střelci k telnickému rybníku, odtud podél humen postupují na Draha a dostávají se tak Němcům do zad a znemožňují jim ústup po silnici.

Sekanina Antonín, rolník z č. 94 vypravuje: „K 5. hodině šel jsem se synem

Ulice Vinohrádek (dnes Palackého) v květnu 1943

Aloisem ze svého domu, kde bylo velmi nebezpečno přebývat, a šli jsme se uschovat ke švagru Antonínu Hrdličkovi v nádražní ulici. Šli jsme kolem stodol, a když jsme přišli k Cupákovu domu, začala silná kulometná střelba z 1. poschodí mlékárny, směrem do uličky do Hliníků, podél domu Kulhánkové. Z druhé strany se také ozývala hlučná střelba z automatů. Měli jsme namále, stačilo několik kroků do přímého zásahu. Rychle jsme uskočili do otevřených vrat chalupy Oldřicha Křivánka a tam v poslední chvíli skočili do sklepa. Střelba trvala asi 5 minut. Němci přestali se střelbou, opustili asi mlékárnu, ustoupili dvorem č. 8 do vesnice. Z druhé strany, z Hliníků, ozvalo ještě několik ran. Když se utišilo, zůstali jsme již ve sklepech u Křivánků.“

Vypráví Jan Škrob: „Můj švagr Partyka byl uschován se svojí rodinou ve sklepech u Laštůvků. V úterý 24. dubna rozhodl se Partyka, že půjde domů ošetřit zvířata. Bylo nějak k 5. hodině. Když se vracel do sklepa, byl zasažen střelami z Hliníků, právě když překračoval cestu. Partyka, nepředvídáje, stal se další obětí boje.“

Ze Žatčan současně ve 4 hodiny vyrazily tanky, a to objížděly po silnici k Újezdu. Most přes Litavu u splavu „U zbraně“ byl sjízdný. Za šera, bez hluku, některé jely k Újezdu, dva jely směrem k sladovně a dostaly se až před nádraží, na prostranství k Horákově hospodě. To bylo asi půl paté. Byly spatřeny letadla a bombardovány. Oba tanky byly zneškodněny a osazenstvo 10 osob, v tom nějaká žena byli zabití. Okolní domy byly poškozeny.

Vypráví Josef Sekanina, jenž byl v té době ve svém domě: „Sovětské tanky se objevily u nádraží dříve, než velení předpokládalo, osazenstvo tanků nedalo raketou vědět svoji posici, a tím se stalo, že sovětská letadla považovala tanky za nepřátelské a bombardovala své nevědomky.“

Další tanky směřovaly po polích k Boží muce na Lopatě. Některé táhly přes telnické sady a vyvrátily mnohé stromy.

Šimon Procházka vypráví: „Kolem páté hodiny viděl jsem vjíždět ruský tank od Boží muky úvozem do nádražní ulice, jel do dědiny, přejel zábranu a zůstal stát. U Boží muky bylo více tanků, za nimi následovala pěchota v roj-

Pohřeb bratrů Tihlaříkových 19. dubna 1945 – v ten den bylo pohřbeno celkem 11 telnických obětí náletu

nici a postupovala po polích směrem k potoku.“

Tanky nemohly k potoku, neboť za kostelem byl široký zákop.

Železničář Lukeš opustil svoji chalupu a nastěhoval se s rodinou do štol nad rybník a vypráví toto: „Seděl jsem ve štóle, seda spál a nespál. Najednou spustila velká dělostřelecká palba, země se chvěla pod nohama, povídal jsem si: ‚Aha, už to jde na nás! Venku byla ještě úplná tma. Nechtělo se mně ani vystrčit hlavu. Za chvíli mě to nutilo se vyvenčit. Vyšel jsem z krytu a viděl nad Měnínem velkou zář a slyšel rachocení děl a mašinkvérů. Jinak u nás klid. Co tak stojím, zdálo se mně, že někdo skočil ze břehu, tak padesát kroků ode mne. Nejprve jsem se lekl, napínám v tu stranu zrak do šera... a sakra, vidím člověka, an klečí na jedné noze, s puškou namířenou před sebe. On mě asi neviděl. Pak jsem poznal, že má na hlavě papachu, rozběhl jsem se za ním a volám: ‚Moloděc, vítěj k nám! Tys ruskej člověk!‘ a už jsem byl u něho a objímal jsem prvního našeho zachránce. Myslím, že sem ho aj polekal. Hned jsem řekl: ‚Pozor, zde jsou ještě Germanci!‘ V tichosti jsme se rozloučili a on opatrně přiskakoval k Růžové uličce.“

Konečný Antonín píše ve svých pamětech: „24. dubna ráno, asi v 5 hodin někdo zatloukl u Doležalů v Růžové uličce na vrata. Doležal šel otevřít a k našemu překvapení to byli rudoarmějci. Pozdravili se s námi, popřáli ‚dobrého jitra‘ a ptali se: ‚Germanec nět tu?‘ Když zvěděli, že ne, spěchali dál plni bojového nadšení. Kuličky hvízdaly, proto nebylo bezpečno moc pobíhat po venku.“

Pokračuje: „K 6. hodině šel jsem popravdit zvířata. Přijda na dvůr, zjistil jsem, že chalupa je plná vojska. Uprostřed dvora stála vojenská kuchyně, u chliva stál vysoký rudoarmějce s automatem přes prsa, vousy měl jak husar. Zdravím ho po Rusku a on se ptá, co chci a jsem-li Čech a proč jsem se vzdal z domova? To jen Němci opouštějí své domy! Znaje dobře rusky, vysvětlil jsem mu příčinu, že jsem nedaleko v krytu. Jdu do chlěva, byla tam kráva, jalovice, a husa s 10 housaty, a vidím, že Rus jim dal již za žebř slámu a žraly. Viděl jsem však, že jetel mají svázanou v otepích na vozech. Přijdu do kuchyně, byla plná vojska. Říkám: ‚Zdrásvujtě, tovaryši!‘ Ptají se mě: ‚Kako, že govoriš po rusky?‘ Odpovídám, že jsem byl za první voj-

Milena Mihálová v náručí ruského vojáka dne 24. dubna 1945

ny v ruském plenu. Ptají se, kde jsi byl v plenu? Odpovídám, že v Jakatěrinaslavě. Tu povstal jeden v hodnosti kapitána, plácl mně na rameno a říká: ‚Ja z Jakatěrinoslavy! Kde ty robotal?‘ Měl radost, že znám jeho město. Vyprávěli jsme spolu a se zájmem poslouchali.“ Tak končí Konečný.

Pokračuje Jindřich Svoboda: „Ve sklepě nade mlýnem již od 4. hodiny nespali. Děti i ženy zachumlány v peleších, všichni v očekávání, kdy přijdou? K 5. hodině zašel jsem do kuchyně, kde se připravovala snídaně. Za chvíli jsem se vracel přes pokoj do šalandy, v tom za zády zafičelo několik kuliček, provrtaly okno a zůstaly ve zdi šalandy. Měl jsem opět štěstí, otevřením dveří šalandy prosvítalo světlo hořící svíčky a soldáti vzdáleni ode mlýna stříleli z Horního konce. Z toho jsem usuzoval, že Němci již ustoupili ode mlýna k sokolovně.“

Podle tohoto svědectví byla Telnice před pátou hodinou obsazována Rusy z východní strany, od Žatčan a Újezdu.

Pěšáci dostali se za silnici, k rybníku, na Šternovské a na Draha. Současně přijely tanky od Boží muky do nádražní ulice, některé tanky jely přes Hliníky a první prorazil plot Pešlovy zahrady, přes dvorek, průjezdem na silnici. Dostal se k barikádě přes silnici, cesta k Brnu zavřena, musel projet Konečného domem, přes zahrady, vyjel Sklenářovou zahradou opět na silnici. Němci z dědiny ustoupili za potok k sokolovně, zděný most přes potok v poslední chvíli vyhodili. Lidé z Drahů barikádu přes silnici v půl hodině rozebrali a uvolnili dalším vozidlům cestu.

Takto popisuje situaci Jindřich Svoboda: „V 5:30 dopadly dělostřelecké granáty na pole nade mlýnem i nad sklepem. Slyšeli jsme detonace slabší ráže. Za chvíli slyšeli jsme dupání z běhu, střelbu z pušek a kulometů. Pak se dupot krátce utišil... v tom slyšet nový dupot nad sklepem, jako by stádo koní přebíhalo. V tom se nám otevrou od sklepa dveře a mezi nimi stojí mla-

dý, štíhlý voják, usmívající se a zdraví: „Zdrásvstvujtě! – Germanec nět?“ První náš sovětský voják, první náš osvoboditel, říká dětem, „zapamatujte si ho na celý život! Všichni vyskočili, ruce podávali i děti se musely vojáka aspoň dotknout, šáhnout na samopal. Nabídl se mu pohoštění, víno, uzené maso, chléb. Přiznal se nám, že je „Sibirjak“. Pojedl a hned spěchal pronásledovat Germance. To již tisíce sovětských vojáků pronásledovali Němce od Měnína kol potoka a podél mlýnského náhonu směrem na Sokolnice. V té době Draha i dědina byly již obsazeny střelci ze Žatčan. Němci se v Telnici ani nepostavili na odpor, nestačili utíkat. V 6:30 nebyl už na našem katastru ani jeden Němec, jen ti mrtví.“

Další očití svědkové vyprávějí, např. František Král z č. 12: „V den našeho osvobození, v úterý 24. dubna, po 5. hod. slyšeli jsme ve sklepe velkú výbuch od sokolovny. Vyšli jsme z krytu já, Jahoda Antonín č. 55 a Škrob Jan podívat se, co se děje. Od školy jsme viděli koně a prach zdvíhající se nad mostem přes potok. – V tom se přihnal z nádražní ulice ruský tank a za ním hned druhý. Starý, klenutý most z cihel byl rozmetán a Svobodova kůlna na zahradě demolována. Cihly rozházeny po okolí, krovy, trámy různě poházeny. (Němci, krátce na ústupu vyhodili most a ustoupili za mlýnský náhon.) Tank zastavil u mostu, vojáci vyskákali z tanku a žádali nás, abychom jim pomohli k přejezdu. Po obou stranách potoku břehy dosti vysoké a příkré, nedalo se přejet. Dostavil se také Svoboda Vojtěch. Vpravo po polích za kostelem postupovala ruská pěchota přískokem k 2. potoku v jedné rojnici. Než jsme se nadáli, počali nás Němci odstřelovat od vodního náhonu. V té době zasáhly Kaťuše a rozvířil se boj. Vojáci skončili do žúdrů a my hledali kryt u stodol. Přešli jsme Svobodovým domem č. 56 a odtud jsme se dostali na dědinu. Z dolního konce se blížila skupina čtyř sovětských vojáků, vedli 5 odzbrojených Němců. – Vešli jsme vraty do našeho domu č. 12. Sotva jsme byli na dvoře, otevřela se vrata a celá společnost se objevila mezi námi. Ruští vojáci se nás něco dotazovali, ale my jim nerozuměli. Zajatce zavedli přes otevřený mlat na humno a tam postavili všech pět do řady k Pešlově zídce. Vše šlo ráz naráz a my s Jahodou zašli do sklepa. Zaslýchli jsme třeskot automatů a po chvíli opět krátkou střel-

bu. Nato Rusové přišli za námi a dávali nám rozkazy, jimž jsme zase nerozuměli. Naznačovali posuňky rýče, motyky a podobné. Vyšli jsme ven a ve stodole spatřili jsme na slámě jednoho mrtvého zajatce a čtyři byli v krvi zhroucení při zídce. Domysleli jsme se, že při střelbě krajní chtěl se zachránit útekem do stodoly, uschovat se ve slámě, druhou dávkou byl skolen. Rusové nám nařídili mrtvé zakopat. Se Škrobem vykopali jsme jámu 2 x 2 m, hlubokou 1 m a tam jsme všech pět zajatců, bez prohlídky, ještě teplá těla zakopali, zahrnuli hlínou. Druhý den byli opět vykopáni a dáni do tankového zákopu u farské stodoly a tam ještě přiloženi koně, zabiti na návsi a společně zahrabáni.“

Blažej Podloucký vypravuje: „Když z rána sovětská armáda vytlačila nepřítele z naší obce a boj se již odehrával v Sokolnicích, to bylo k 7. hodině, vyšel jsem z krytu nad rybníkem se Štěpánem Svobodou, podívat se, jak to vypadá ve vesnici. Dědinou přišli jsme až ke škole. Na silnici leželo po různu několik zabitých koní, ještě v postrojích, sem tam rozbitý vůz a jiná výzbroj. Směrem k mostu stály dva tanky a v uličce až k Svobodově stodole natěsněno několik tanků. Nemohly dále, most přes potok zničen. Vojáci nás požádali, abychom jim pomohli zřídit nouzový přejezd přes potok. Postavili jsme se k práci a házeli jsme rozbitý materiál z mostu a Svobodovy kůlny do potoka na přejezd, aby se tanky mohly dostat kupředu. Během toho se dostavili i jiní občané ku pomo-

ci. Když byl přejezd částečně navršen, pustil se první tank ze svahu přes potok a zase vzhůru do běhu k Svobodově zahradě, tank zachytl zbytky zdiva kůlny, která se rozsypala, jel dále přes zahradu domu č. 180, demoloval plot, stromy, u sokolovny vyjel na silnici, hnal se až k zadnímu mostu přes náhon. Zde zastavil a počal pálit k Sokolnicím. Z druhé strany odpovídali a náš první tank zasažen nepřátelským granátem a zneškodněn. Posádka tanku byla zničena a těla na kousky roztrhána. Dodatečně byla těla pohřbena před farou u pomníku. Poněvadž tank na silnici znemožňoval provoz, byl odtažen na cestu obecního sadu. Tam byl po dva roky, pak byl rozřezán a dán do šrotu. Další tanky přejezděly nouzovým přejezdem a uháněly po Mrtvé cestě, kde probíhala zuřivá bitva. Asi k 9. hodině přijelo mnoho povozů, jen s kravskými potahy, z Mutěnic, Borkovan, Těšan, Moutnic, koně již nebyly. Vezly trámy, prkna aj. materiál na stavbu prozatímního mostu, na původních zděných základech. Poškozeno bylo klenutí. Telníční pomáhali při stavbě, použili jsme krovy, trámy ze Svobodovy kůlny. Dopoledne byl most hotov. Přes něj se pak hnaly nepřehledné masy vojska, pěšího, jezdců, motorizované jednotky k Brnu.“

Ze školní kroniky: „Němci kvapem opustili naši vesnici o ½ 6. hodině a do školy přišli první Rusové v 6 hodin. Tou dobou měli již obsazeny Draha, silnici k Žatčanům, Nádražní ulici, střed dědiny. Němci od Měnína ustupovali jen

„Krojování“ telníční chlapi na orlovně těsně po válce

První zemědělský útulek na Moravě – školka u rybníka v říjnu 1945

podél potoků, kol mlýna k Sokolnicím, do lesíku a po krátké přestřelce ustoupili za železniční trať. Toho dne bombardovali Němci dělostřelecky Telnici a zasáhli krám Dvorského č. 12 a škola dostala dva zásahy. Prozatímní most přes potok byl po poledni hotov. Pak zde projíždělo mnoho vojska motorizovaného, i s koňskými potahy s různými spřeženími a vozy tak, jak byly nasbírány cestou bojů. Tak bylo vidět koně malé s pantovými postroji, uherské koně s dlouhými těžko kovanými vozy, s rakouskými silnými ‚Oldenburáky‘ s vysokými kovanými chomouty zapřaženými ve fasměky, i moravské vozy s hbitými slováckými koňmi. Na vozech bylo vidět bečky vína z jižní Moravy. Vojskáci byli v náladě, usmívali se a zdravili.“

Jindřich Svoboda: „K 9. hodině dorazila spousta dělostřelectva s koňskými potahy po polích za Augarty. Sledovali jsme jejich manévr. V rychlosti se rozestavili podél cesty od křížku, na 40 děl do palebné posice proti Brnu. Vystřelily na Brno tři salvy a za nedlouho vyvalil se hustý, černý dým, někde na Dornychu. Zase s takovou rychlostí zapřáhli koně a odjeli k Brnu. O 10. hodině šel jsem s Františkem Knollem

a synem Zdeňkem podívat se na naše domovy. Šli jsme Chobotem po louce. Všude byly zbytky z lágrování sovětského vojska, po zemi poházeny kosti, prázdné sudy od vína, plechovice od konzerv, láhve, odhozené prádlo, deky aj. svršky. Na Přerovského poli v Augartě velký trychtýř od bomby

a v díře ležel německý mundúr, tam se asi německý voják převlekl do civilu. Na Gallově poli ještě větší kuželovitá díra od bomby. Obě bomby byly určeny na skladiště munice u sokolovny. U domu č. 180 plot povelan na zem, na zahradě zůstaly dva půlkruhové zákopy a v nich spousta kulometných střel, ruč-

Slavnostní odhalení pomníku obětí II. světové války dne 21. dubna 1957

ní granáty a dvě pancéřové pěsti. Němci nestačili výzbroj vzít s sebou. V domě jsem zjistil, že v bytě odpočívali sovětští vojáci, okna všechna rozbitá, tašky na střeše prostřílené a z lati nadhozené a tři dělostřelecké zásahy.“

Fronta Telnic proběhla bez velkých bojů, kdežto v Sokolnicích se nahromadilo mnoho německých vojsk z Telnice,

z Újezda a od nádraží, od 7. hodiny se bojovalo v obci, zvláště v zámku a bažantnici, Němci se statečně bránili, po pětihodinovém boji ustoupili do Kobylnic. V bažantnici zanechali velké zásoby střeliva, potravin i výzbroje. Zásoby odváželi pak rudoarmějci několik dní za pomoci civilního obyvatelstva. Z Telnice pomáhalo při odvozu na 30 mužů.

V Telnici nebylo domu, který by nebyl poškozený, když nic jiného, tak snad nikde nezůstala tabulka skla celá. Ještě týž den odpoledne zemědělci vyjížděli na pole dokončit jarní práce, dosadit brambory a kukuřici.

Z výše uvedených dokladů připravil

Arnošt Špánek

VZPOMÍNKY PANA JANA PŘEROVSKÉHO (*1924) NA DUBEN 1945

■ *Pane Přerovský, můžete mi popsat, jak vzpomínáte na osvobození Telnice v roce 1945?*

Bylo mi tenkrát 21 let. Bylo to období tak trochu chaosu. To, že se ruská armáda blíží k naší obci, se proslýchalo zhruba 14 dní před jejím vlastním vstupem do Telnice. Začali jsme přemýšlet o možnostech, jak se ochránit. Tak nějak jsme se chystali na střet vojsk německé a ruské armády. S mým kamarádem Františkem Praxem, jehož dům v Růžové ulici zahradou ústil do stráně za rybníkem, jsme uvažovali, že si v této stráni uděláme kryt. Kopali jsme, vyváželi hlínu. Bylo nás celkem pět: ještě pan Urbánek a rodiče Františka Praxe. Chystali jsme úkryt pro vlastní rodiny.

■ *Jak vypadal vstup do krytu a jak jste jej měli vybavený?*

Před vchodem jsme měli dané otýpky slámy, aby byl vchod zamaskovaný. Zima nám moc nebyla, kdo měl starší kabát nebo spacák, tak to tam mohl dobře vydržet. Navíc hluboko ve stráni jsme byli před chladem ochráněni. Zůstávali jsme oblečení, spali jsme, přirovnal bych to, jako v létě na louce. Ale moc jsme toho nenaspali. Byli jsme ve střehu. Věděli jsme, že nás kryt ochrání před pěším vojskem, ale jako protiletadlová ochrana by nesloužil. Pokud by došlo k leteckému útoku, byli bychom v krytu odsouzeni k záhubě. Pořád jsme kryt zvětšovali. Strach, jestli se na nás stráž propadne, jsme neměli, držela nás naděje, že se schováme a přežijeme. Do krytu jsme chodili na noc a vždy společně. Přes den jsme byli ve svých domech.

■ *Byl jste tenkrát mladý muž. Čím to, že jste nebyl na práci v Německu?*

Vláda „darovala“ mladé muže našeho ročníku Němcům. Byl to daný počet mužů určených pro práci v Reichu (v ně-

mecké Říši). Já jsem byl od toho našťastí osvobozený, protože jsme měli hospodářství.

■ *Jak byste popsal pro vás nejsilnější vzpomínku na tuto dobu?*

Zhruba tři čtyři dny před osvobozením se objevila v ulici V dědině kolona německého vojska. Vracel jsem se z krytu domů, najednou se ozvaly sirény, němečtí vojáci na mě křičeli, ať si lehnu na zem a sami si lehali. Já jsem však běžel dál podél domů. Přišel nálet ruských stíhaček. Snažil jsem se následovat skupinku vojáků, kteří se chtěli ukrýt v jednom z rodinných domů, ale zavřeli mi před nosem. Nakonec jsem stihnul v pořádku doběhnout do rodného domu. V ulici V dědině bylo při tomto náletu rozbito asi pět domů. Padli vojáci i civilisté, mezi nimi také Bořivoj Pešl, který byl můj kamarád. Dne 24. dubna 1945 byla Telnice osvobozena. Byli jsme v krytu, slyšeli jsme střelbu, viděli jsme ruské vojáky. Němci už byli pryč. Jejich vojsko po náletu odtáhlo. Pro nás nastal čas zjistit škody.

■ *Jaké jste potom měli pocity?*

Bezpečně jsme se úplně necítili, ale v krytu už jsme nezůstali. Rusové byli ubytováni u nás v rodném domě v jedné místnosti, měli tam tabák, který rozdávali vojákům na příděl. Netýkalo se to každého domu v Telnici, jen některých, ubytovávali se spíš velitelé vojsk. Blížilo se osvobození naší země. Fronta postupovala dál, ještě ale nenastal konec války. Rusové u nás doma pobývali asi týden a pak se stáhli za frontu.

■ *Říkáte, že jste měli hospodářství. Jaký dopad na něj měly tyto události?*

Ruští vojáci u nás nerabovali. Koně nám vzali Němci, celkem dva a vůz k tomu. Neměli jsme čím obdělávat pole. Rusové nám potom pomohli po-

Jan Přerovský koncem 40. let 20. století zemky obdělávat, dokonce nám zasel.

■ *Prozradte mi prosím, co vás v tak těžké době drželo při naději?*

Zábavy tenkrát nesměly být. Bavili jsme se tedy po stodolách na Vladimírově (na tom panství bývaly holky ze Slovenska a Otmarovští). Scházeli jsme se a tancovali potajmu. Jednou došlo i na pořádanou „výuku tance“ (smích) pod vedením manželů Muthových, a sice v budově bývalé školky u rybníka. Bylo to ale tak šikovně nazvané, aby nám zábavu nezarazili, kdyby na to náhodou někdo přišel. O žádných udávcích v Telnici nevím, vesnice držela pohromadě. Nějaké německé rodiny tu sice žily, ale i přesto to soudržnost naší obce nijak nenarušilo. Dřív lidé stáli víc při sobě. Povíдали jsme si spolu a víc jsme se na dědině znali.

Za milý rozhovor děkuje

Ivana Mifková

HANÁCKÉ POHÁR 2020

Běžně by si v tu dobu dávali mladší minizáci sobotní oběd, 18. ledna 2020 je však čekala úplně jiná záležitost. V Kostelci na Hané nastupovali do prvního utkání Hanáckého poháru proti týmu Tatran Litovel. Většina z kluků po třítydenní pauze bez tréninku. Přesto si Matěj Žák, Honza Kubový, Daniel Pytlíček, Tobiáš Mrkvica, Šimon Tro-

utkáni poradit starší minizáci Sokola Telnice s týmem HC Zubří B vysoko 22:15. Těsným výsledkem 17:16 s Velkou Bystřicí pak zakončili Dominik Štefka, Marek Sekanina, Nicolas Prášek, Patrik Habiger, Matyáš Konečný, Adam Jestřebecký, Kryštof Burian s Vítkem Dvořákem v brance sobotní boje ve skupinách.

jan, Adam Horák a Barča Sekaninová se soupeřem lehce poradili. Po vysoké výhře 23:10 následovala ještě vyšší 28:8, to proti TJ Sokol Velké Meziříčí. Forma rostla a potvrdilo se to i ve třetím utkání. Domácí Kostelec na Hané tak nedokázal odolat našemu tlaku a podlehl vysoko 1:24. Prvním velkým testem naší připravenosti měli být kluci z HC Zubří, hrající více do těla. Po naší výhře 22:16 se ale tento duel stal spíše přípravným pro poslední utkání ve skupině proti rivalovi z HC TJ Náchod. Souboj o první příčku skupiny B a možnost si v neděli déle pospat zvládli kluci na jedničku. Výsledek 18:8 o tom jasně hovořil. Na první pohled jsme skupinou prošli snadno. Snadné ale nebylo určit brankáře pro tento den. Neměli jsme k dispozici nikoho ze zkušených gólmánů. A tak se nakonec v bráně vystřídali Adam, Honza, Daniel i Matěj.

Mezitím už si na druhém hřišti zvládli ve svém prvním turnajovém

Na programu byla utkání hvězd v obou kategoriích. Mezi deset vyvolených v mladší kategorii byli nominováni Matěj (Blue All Star Team) a Honza (White All Star Team). A byli hlavními postavami svých výběrů. V následující exhibici starší kategorie nastoupil za White All Star Team Patrik Habiger.

Mladší kluci se jako vítězové šestičlenné skupiny B mohli vydat domů, protože semifinále s Duklou Praha, druhým týmem ve skupině A, je čekalo až v neděli po obědě. Starší kluci zůstávali přes noc, protože je brzo ráno čekaly další zápasy v nedohrané skupině. Hned ten první se jim povedl, to když těsnou výhrou 17:16 zdolali Tatran Litovel. Následně svedli boj o výhodu postupovat ze skupiny z prvního místa s HC TJ Náchod. Ten však byl nad jejich síly a po první prohře 8:14 je čekal ve čtvrtfinále vítěz skupiny B – Chodov. S ním si nakonec kluci poradili a po výhře 17:13 měli možnost zabojevat o kovy nejcennější.

Zatímco ve starší kategorii byly týmy rozděleny do čtyř skupin po pěti, v mladší kategorii byly skupiny dvě po šesti. Tím pádem mladší kluci jako vítězové skupiny nastoupili rovnou do semifinále. V neděli už si bránu ohlídal Viktor Linhart. I když Dukla Praha tlaku zprvu odolávala, nakonec stejně podlehla a skóre 24:17 bylo v náš prospěch. Sokol Sokolnice – soupeř, se kterým jsme počítali do finále – nakonec klopytl v semifinále po sedmičkovém rozstřelu s Náchodem.

Nastala chvíle, kdy starší kluci nastupovali k semifinále s favoritem turnaje, domácím Kostelcem na Hané. Touha uspět na domácí půdě byla silnější a Kostelec se mohl radovat z postupu do finále po výhře 23:14. V konkurenci velmi vyrovnaných týmů starší kategorie měli kluci možnost přivést domů krásnou třetí příčku. Zlomeni z předchozí prohry však nestačili ani na tým HKM Šal'a B. Utkání skončilo výsledkem 17:15 pro soupeře ze Slovenska. Konečná čtvrtá příčka z konkurence dvaceti družstev je však velmi dobrým výsledkem. Navíc oproti loňsku si kluci o dvě příčky polepšili. Vítězem se stal domácí Kostelec před druhým Náchodem.

Všechny naše naděje se tak přesunuly do finálového utkání kategorie mladších. Tam nastoupili naši borci k dalšímu střetu s vyhecovaným Náchodem. Soupeř se sice držel na dostřel, ale zázrak se nekonal. Telničti znovu po roce obhajují zlato!

Nedělní průběh turnaje zaznamenávala i Česká televize, jejíž reportáž byla odvysílána na ČT Sport. Po převzetí zlatých medailí byla Telnice oceněna ještě jednou, to když byl Matěj Žák vyhlášen nejužitečnějším hráčem turnaje.

Přestože v Telnici probíhala ministerská olympiáda, Señor nezklamal. Naším reprezentantům i při náročném nedělním programu zvládl nachystat bohaté pohoštění v klubovně. Díky, Tome! Rodiče jsou vždy důležitou podporou z publika. A Telnice má na každé velké akci velmi početnou skupinu fanoušků. Bylo tomu tak i v Kostelci. Děkujeme vám! Fotoreportáž z tohoto turnaje najdete ve fotogalerii telnické miniházené www.hazenatelnicemini.wbs.cz/fotogalerie.html.

Martin Žák,
oddíl házené TJ Sokol Telnice

SSPORT CUP 2020 NOVÉ VESELÍ

Plán na neděli 8. března 2020: brzy ráno autobusem plným fanoušků do Nového Veselí a odpoledne zpět s medailemi na krku. Tak by se jednoduše dala nazvat celá akce pod názvem Ssport Cup 2020. Tak jednoduché to ale samozřejmě nebylo. Organizačně skvěle připravený turnaj byl totiž lákadlem pro 13 družstev v kategorii starší mini a 8 družstev přípravy. Extraligoví hráči vzali do rukou píšťalky a rozhodovali starší kategorii rozdělenou na dvě skupiny a mladší kategorii hranou systémem každý s každým.

Starší kluci si tak museli ve skupině A postupně poradit s rivalem z Náchoda, převálcovat Kostelec na Hané (oranžoví), Duklu Praha, zabojevat s Ivančicemi, potrápiti se s Velkým Meziříčím a hladce zdolat Žďár nad Sázavou. To byl klíč k postupu ze skupiny, který se podařil.

Telnice : Náchod	12:10
Telnice : Kostelec na Hané (oranžoví)	14:7
Telnice : Dukla Praha	19:10
Telnice : Ivančice	10:8
Telnice : Velké Meziříčí	12:10
Telnice : Žďár nad Sázavou	16:7

Následovaly těžké boje o konečné umístění v šestici nejúspěšnějších týmů z obou skupin. Čekala je úspěšná odvěta s Ivančicemi, vyrovnaným soupeřem se stala Ledeč nad Sázavou, méně nebezpečným byl domácí tým a největším soustem se ukázal Kostelec na Hané (modří). Na favorizovaný Kostelec nakonec kluci nestačili. A právě poslední utkání definitivně rozhodlo o konečném pořadí. Pro naše kluky to znamenalo krásnou druhou příčku.

Telnice : Ivančice	10:8
Telnice : Ledeč nad Sázavou	10:10
Telnice : Nové Veselí	20:11
Telnice : Kostelec na Hané (modří)	5:16

Sestava starší mini: Marek Sekanina, Dominik Štefke, Nicolas Prášek, Patrik Habiger, Vít Dvořák, Matyáš Konečný, Filip Švaňhal, Kryštof Burian a Markéta Horáčková.

Mladší kluci přípravy na skupiny dělení nebyli. Vzhledem k nižšímu počtu zúčastněných družstev hráli systémem každý s každým. A s každým si celkem hravě poradili. Turnaj jim perfektně sednul a v každém utkání se vybičovali k takovému výkonu, že jim nikdo nedokázal konkurovat. Dařilo se dobře bránit a ještě lépe spolupracovat v útoku. Výsled-

Stříbrný starší tým

ky jednotlivých utkání hovoří za vše. O vítězi turnaje nebylo pochyb.

Telnice : Ivančice	15:10
Telnice : Ledeč nad Sázavou	14:6
Telnice : Velké Meziříčí	16:4
Telnice : Nové Veselí	18:3
Telnice : Sokolnice	14:5
Telnice : Dukla Praha	14:3
Telnice : Třeboň	16:3

Sestava přípravy: Matěj Žák, Daniel Pytlíček, Jan Kubový, Tobiáš Mrkvica, Viktor Linhart, David Švaňhal a Barča Sekaninová.

Poděkování patří všem rodinným příslušníkům v roli fanoušků, kteří nám pomohli zaplnit nejen podstatnou část sedadel v autobusu, ale i na tribunách sportovní haly v Novém Veselí. A v neposlední řadě všem holkám a klukům, kteří nám dělali radost přímo na palubovce. Atmosféru celé akce můžete nasát z fotek, které naleznete tradičně ve fotogalerii na stránkách telnické miniházené.

*Martin Žák,
oddíl házené TJ Sokol Telnice*

Zlatý mladší tým

LYŽOVÁNÍ V JESENÍKÁCH SE SOKOLEM TELNICE

Po více jak 20 letech jsme se letos odhodlali a všem svým členům, Telničákům i kamarádům z okolí, nabídli dříve tak oblíbený zájezd na hory. Po pečlivém zvážení jsme zvolili legendární středisko – jeden z nejstarších skiareálů

Je sobota ráno, něco málo po šesté ranní, a na parkovišti za sokolovnou se ze tmy začínají nořit první postavy s ospalými výrazy, batohy na zádech a lyžařskými vaky přes rameno. Před půl sedmou podle plánu doráží také auto-

rád přispívá dohodnutou částku na cestovné.

Za Olomoucí je na programu krátká přestávka. Za dveřmi benzínky je připravena horká káva spolu s populárními podšálky a rychlou svačinou do autobusu. Každý se protáhne, občerství, vrátí podšálek a spěchá zpět na své místo. Jak zjišťujeme, žádný potíživista se našeho zájezdu nezúčastnil.

Pokračujeme dál a než se nadějeme, vykukuje z mlhy sjezdovka v Koutech nad Desnou. Náš šofér ale žene svůj autobus výš, stoupá serpentinami, a my všichni jsme očima přilepeni na okna. Za nimi se otevírá pohádková krajina zasypaná sněhem, ozářená ostrým sluncem zimního rána.

Přijíždíme na parkoviště v areálu Červenohorského sedla, kde už je živo. Směs němčiny, slovenštiny, polštiny a samozřejmě i češtiny vítá všechny dnešní návštěvníky a signalizuje, že nejsme ztraceni v neznámu.

Sjezdáři, sjezdářky i snowboardáři rychle nakupují skipasy a vrhají se na „manchester“ severních svahů. Kotvy, pomy a samozřejmě i čtyřsedačková lanovka letí hbitě vzhůru, všichni zakrývají dlouhé i kratší oblouky do přírodního sněhu, který pokrývá v tom mlžném týdnu technický základ tamních sjezdovek. Před polednem už se hloučky Telničáků mísí s dalšími vyznavači zimních sportů, pochutnávají si na horkých polévkách či borůvkových knedlicích, specialitě horských kuchyní. Po obědě znovu utáhnout lyžáky a, jak se říká, „vzhůru dolů!“

Druhá skupina účastníků zájezdu nemá kam chvátat. Zkušené běžkaři pomáhají začátečnickům s namazáním lyží i vyladěním techniky. Jakmile jsme všichni připraveni, pomalu vyrážíme na jesenickou magistrálu, do vysokého stoupání, směrem k tradiční a oblíbené chatě Švýcárna.

Po úvodní lesní pasáži se nám otevírají uchvacující panoramata nejvyššího moravského pohoří s dominantním Pradědem i nezaměnitelným profilem Dlouhých straní. Hluboko pod námi se v údolí líně povalují mraky – ano, to je vlastně ta padlá mlha, kterou jsme celý týden sledovali v obavách a která nás doprovázela celou cestu autobusem snad už od Brna. Tohle se snad musí líbit i sebevětšímu kritikovi. Po pár kilometrech si dáváme pauzu u odpočiva-

na Moravě, v poslední době renesanci zažívající Červenohorské sedlo.

Zájezd vyhlášený na sobotu 25. ledna 2020 se začal po zveřejnění rychle zaplňovat a my, jako organizátoři, jsme čím dál netrpělivěji sledovali stav běžeckých tratí i kondici sjezdovek v Jeseníkách. V týdnu před odjezdem už běžely zamířené záběry z webkamer na monitorech i displejích telefonů. Sledoval je snad každý natěšený lyžař a snowboardák až na pár výjimek, ale naštěstí nikoho neodradila zatažená obloha posledních dnů, ani ušmudlané počasí doma na jižní Moravě.

bus s dobře naladěným šoférem. Účastníci rychle zaplňují zavazadlový prostor a vybírají nejlepší místa v autobuse. Poslední rychlá kontrola. Nezaspal (skoro) nikdo, takže můžeme vyrazit směr sever.

Cesta utíká rychle, stroj funguje bezvadně a na palubě panuje dobrá a pokojná nálada. U Prostějova Jaromír Popela probouzí poslední dospávající cestující a všechny oficiálně vítá na výletě. Rozdávají se bulletiny s organizačními pokyny, které obsahují i několik zajímavostí z cílové destinace zájezdu. Již se rozednívá, když všichni sledujeme krajinu kolem sebe a každý zúčastněný

dla „Kamzík“. Zkušení běžkaři mají dle očekávání po kapsách něco na zahřátí, a všichni jsme se shodli, že právě teď je ten správný okamžik. Vždyť přece čím více se zahřejeme, tím líp se nám poběží. V následujících dvou kilometrech nás čeká dřina v lese, opravdu prudké stoupání, za které jsme ale odměněni obědem v útulné Švýcárně, která je tu snad odjakživa, stále doprovázená tou zimní atmosférou.

Po zhodnocení sil a pohledu na hodiny zavrhuje původní plán s dobitím vrcholu celých Jeseníků a volíme fantastický sjezd zpět do Červenohorského sedla. Ani teď se nikdo neubrání dlouhým pohledům do krajiny, kterou zalévá již pomalu se sklánějící slunce.

Návrat k autobusu vychází perfektně. Během pár minut jsou tu i sjezdaři a všichni přicházejí na minutu přesně s úsměvy na tvářích, opálení

a příjemně naladěni. Dle plánu náš řidič opouští parkoviště a sváží nás zpět do reality všedních dnů. Cesta ubíhá rychle a na palubě panuje celým dnem nás doprovázející dobrá a bujará nálada. Do Telnice přijíždíme kolem sedmé večerní a zážitky z celého dne krátce hodnotíme u nás „na Sokecu“. Všichni se určitě shodneme, že to byl krásně vydařený den.

David Bím, TJ Sokol Telnice

ANI DŘÍVE HÁZENKÁŘI V ZIMĚ NEZAHÁLELI

V archivu jsme našli krásnou vzpomínkovou fotografii, která ukazuje hráče telnického Sokola, kterak si

vyjeli na zimní přípravu do Jeseníků. Konkrétně se jednalo chatu Tesly Brno v Malé Morávce. Mluvíme o první po-

lovině 70. let 20. století, na fotografii jsou telničtí házenkáři s tehdejším trenérem A-týmu Janem Vitoslavským.

Zleva: Karel Mrkvica, Karel Jeniš, trenér Jan Vitoslavský, Jan Mrkvica, Zdeněk Strakatý, Antonín Koláček, František Jahoda, Antonín Mrkvica, Pavel Barták, Antonín Jahoda, Bohumír Langer, Stanislav Mrkvica, Josef Prax. FK

FUTSALOVÝ TURNAJ O POHÁR STAROSTY OBCE TELNICE

Celý rok čekali futsaloví příznivci na dvanáctý ročník obecního turnaje O pohár starosty obce Telnice. Celkem se do sportovní haly v sobotu 29. února 2020 sjelo 12 týmů, všichni dobře naladěni. Tradičním rysem tohoto futsalového svátku je snaha o to, aby všichni hráči zase mohli v dalších dnech jít do práce nebo do školy ve zdraví... O to se měrou vrchovatou samozřejmě starali rozhodčí, především Michal Herold a střídající Radek Jordan. A podařilo se! Pohodová atmosféra a vyrovnané souboje přinesly drobné jiskření jen výjimečně, nakonec výsledky turnaje odpovídají reálné sportovní formě všech

zúčastněných. Mezi překvapení lze zařadit skvělé výkony a výsledky Saňků ze Sokolnic, ale také i dřívějšího účastníka našeho turnaje, týmu Starobrno. Naopak za očekáváním zůstaly výkony týmu Gunners Brno, který je historicky nejčastějším vítězem turnaje.

Souboje v základních skupinách rozhodly o tom, kdo postoupí do play-off a kdo bude hrát jen o umístění. Z telnických týmů se to podařilo pouze borcům z družstva Staří a mladí. Ti se také nakonec statečně utkali ve finále s týmem Starobrno a své vítězství si uhráli až v prodloužení, když vstřelili zlatý gól. Také ostatní zápasy o umístění často

končily v normální hrací době remízou, takže se rozhodovalo až na penalty.

O skvělou náladu se starali nejen mnozí futsalisté skvělou kopací technikou a bryskními herními kombinacemi, ale třeba i vtipnými hláškami. Veselo bylo jako vždy kolem týmu telnického rodáka Lojda Šrota, který přivezl tradičně mezinárodní tým, tentokrát nazvaný příznačně: „Le Team“. Pikantní příchuť měl souboj v telnických Fotrů proti KLASu Telnice, tedy souboj otců proti jejich dětem (Toužínovi, Výletovi, Krutilovi).

Děkujeme všem, kteří parádními futsalovými výkony, ale i pohodovým

Společná fotografie dvanácti zúčastněných týmů

přístupem přispěli k úspěšnému vyvrcholení našeho turnaje. Díky také všem rozhodčím a pořadatelům, zvláště pak restauraci U Seňora za všechny kulinářské speciality.

V individuálních soutěžních kategoriích uspěli tito hráči:
Ivo Urban ml. (Saňari) – nejlepší hráč

Jakub Martynink (Staří a mladí) – nejlepší střelec
Tomáš Šotola (Gunners Brno) – nejlepší nahrávač
Jiří Šplouchal (Újezd Young Boys) – nejlepší brankář
Nicola Přečková (Le Team) – mimořádné ocenění

Pořadí jednotlivých týmů:

1. Staří a mladí (Telnice, kapitán Radek Jordan)
2. Starobrna (Brno, k. Michal Navrátil)
3. Saňari (Sokolnice, k. Josef Drda)
4. Újezd Young Boys (Újezd u Brna, k. Petr Blaho)
5. Mutěnice (k. Sebastian Cupák)
6. Gunners Brno (k. Tomáš Šotola)
7. Volta Brno (k. Josef Kadlčík)
8. Fotři Telnice (k. František Kroutil st.)
9. Junioři z Novasu (Moutnice, k. Antonín Válka)
10. KLAS Telnice (k. Jiří Budík)
11. Le Team (Brno - Evropa, Lojd Šrot)
12. Experti (Újezd u Brna, k. Lukáš Joch)

Telnické týmy odehrály turnaj v této sestavě:

Staří a mladí: Radek Jordan (b), Martin Zeman, Filip Jordan, Michal Jordan, Lukáš Zeman, Radim Zeman, Jakub Martynink, Michal Mezník.

Fotři Telnice: Bartoloměj Sklenář (b), František Kroutil st., Petr Toužín, Tomáš Václavek, Karel Výleta, Libor Pilný, Lukáš Štelcl, Jiří Roznos.

KLAS Telnice: Gabriela Výletová (b), Jiří Budík, Ondřej Homola, František Kroutil ml., Jan Vespalec, Ondřej Vespalec, Marek Toužín, Filip Michl.

Další telníční futsalisté se objevili v sestavách některých ostatních týmů.

František Kroutil, starosta obce

Vítězný tým Staří a mladí

VÍTĚZEM WINTER CUP 2020 SE STAL MĚNÍN

Loňské vítězství obhájil v letošní zimní futsalové lize tým Měnína, když ve „finálovém“ utkání porazil tým Těšan těsně 2:1, přičemž o svém vítězství rozhodl těsně před koncem utkání mladý měnínský talent Jakub Jochman prudkou střelou ze střední vzdálenosti. Telničtí

Fotři bojovali v posledním utkání (díky výsledku předchozího zápasu) dokonce o druhé místo a do první čtvrtiny utkání tuto naději drželi (2:0). Vedení však do poločasu neudrželi (2:2), když se rozstřílel především nejlepší kanonýr soupeře (Benfiky Újezd) Eduard Kotouček. Ten

hattrickem otočil jinak velmi vyrovnané utkání a po zranění klíčového hráče Lukáše Zemana již telničtí borci na mladé futsalisty především z Újezda u Brna nestačili. Prohra 3:6 rozhodla o tom, že Fotři nezískají pohár za bronzovou příčku a budou se muset spokojit s „brambo-

Fotři Telnice po posledním utkání

Vítězný tým Měšina po finálovém zápase

rovou“ (stačila by remíza). I tak je třeba naše reprezentanty pochválit za bojovnost a v letošním roce i poměrně vysoký

počet vstřelených branek v 5 utkáních (24 gólů – jen o dva méně než vítěz ligy). Vysokou střeleckou produktivitu

však doprovodil nejvyšší počet obdržetých branek (30), což bylo jistě příčinou umístění na 4. místě.

Nejllepším střelcem ligy se díky výbornému výkonu v posledním utkání stal Eduard Kotouček z Benfiky Újezd s osmi zásahy, nejlepším střelcem Fotrů je čtvrtý Jiří Budík se šesti brankami. Výbornými střeleckými výkony se prezentovali i další hráči Fotrů, ti však své zásahy rozdávali za dva týmy – Lukáš Zeman (za Fotry 3 góly, za Měnin 7 branek) a Jakub Martynink (za Fotry 5 gólů, za Benfiku Újezd 2 branky).

V průběhu zimní ligy, která probíhala v lednu a únoru 2020 v telnické sportovní hale, se na hřišti vystřídal téměř 100 hráčů, přičemž za Fotry Telnice nastoupilo postupně více než 20 hráčů.

Poděkování patří všem Fotrům za reprezentaci, ale především těm, kteří se postarali o organizaci, pískání zápasů a evidenci výsledků, zvláště pak Jakubovi Trávníkovi, který se ochotně ujal funkce ředitele ligy.

František Kroutil,
jménem pořadajících Fotrů Telnice

ARCHIVNÍ SLOHOVÉ PRÁCE DĚTÍ Z TELNICKÉ ŠKOLY

VELIKONOČNÍ HRKÁNÍ

Skoro každé svátky uchovaly nějaké staré zvyky. Nejvíce však velikonoční. Také hrkání k nim náleží. Na Zelený čtvrtek v poledne začnou chlapci hrkat, což se opakuje na Velký pátek a Bílou sobotu ráno. V zastávkách zpívají starodávnou píseň „My poledne hrkáme“. Chodí jen hoši. Hrkají dřevěnými hrkači a klapačkami. Říká se, že zvony odletěly do Říma. Na Bílou sobotu, když kněz zazpívá Gloria, rozezvučí se všechny zvony a varhany začnou hrát. Lidé vyprávějí, že zvony z Říma se vrátily.

A. Doležalová, 8. šk. rok, 1929

VELIKONOČNÍ HRKÁNÍ

Na Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu chlapci hrkají. Na Zelený čtvrtek po Gloria zvony přestanou zvonit. V poledne, večer a ráno chlapci hrkají. Někteří mají trakaře, jiní nosí hrkače v ruce. Větší chlapci pořádají průvod. Od kostela jezdí do Dědiny, ke mlýnu, na Draha a končí k nádraží. Kousek jedou, zastaví se a zpívají. V poledne a večer jich chodí dosti. Avšak ráno jich chodí málo. Všichni

jsou ospalí. V pátek hrkají také 3 hodiny. V sobotu ráno hrkají naposled. O Gloria se zase zvony rozezvučí. O 6 hodinách bývá Vzkříšení. Chlapci se vždy na hrkání těší.

Marie Sklenářová, 6. šk. rok, 1929

PAN PRESIDENT

Pan president se dožil 7. března 80 let. Ve všech školách a ve všech obcích slavili jeho narozeniny. Přednášeli jsme básně a přáli jsme mu, aby ještě dlouho byl živ. Když vypukla válka, odjel pan president do Francie, Anglie, Ameriky a do Ruska. Tam tvořil ze zajatých vojáků legionáře. Měl mnoho nepřátel, ale on se nebál a kráčel za svým cílem. Pan president si od nás zaslouží úcty, protože nás osvobodil.

H. Vágner, 7. šk. rok, 1930

NÁŠ PAN PRESIDENT

Ve všech obcích a školách slavili občané 80. narozeniny pana presidenta. Lidé vyvěsili na domy prapory. President si zaslouhuje od nás největší úcty a lásky, protože osvobodil náš národ. Byl vytrvalý a dílo se mu zdařilo. Vybojoval nám svobodu. Za světové války odjel do Anglie, Francie a Ruska. Tam

nám získal přátele. Již před válkou byl jako spisovatel a filosof. Nenáviděl lež a hájil pravdu. Přímo vytýkal chyby. Proto měl mnoho nepřátel. Ale on nebdal a šel za svým cílem. Zaslouží si od nás největší úcty a lásky. Ale nestačí projevovat lásku jen slovy, ale i skutkem. Nejlépe se mu odměníme, když se budeme pilně vzdělávat. Až dospějeme, budeme pro vlast pracovat. Kéž by se dožil ještě mnoha let a náš stát spravoval.

Terezie Vlachová, 6. šk. rok, 1930

NAŠE HOUSATA

Před Vánocemi jsme husu vyháněli na ulici. Naše husa chodila s houserem Jahodovým. Jeden den jsme se na husu dívali. Když se s ní houser nechtěl pojímat, tak ho štípala a tahala za peří, až se s ní pojímal. Potom ho teprve nechala. Vajíček nám snesla dvanáct. Maminka vajíčka číslovala. Vajíčka maminka ukládala v komoře do koše, kde nebylo příliš chladno. Když husa přestala nést, tak maminka koš dala do chléva. Do koše dala slámu a vajíčka. Na vajíčka posadila husu. Za týden maminka vajíčka prohlížela. Všechna vajíčka byla dobrá. Třikrát za den husa

vajíčka opouštěla. Maminka jí dávala žrát ječmen, drobený chleba a jiné. Před vylíhnutím housat dala maminka husu na rybník. Za čtyři neděle po nasazení se nám housata líhla. Jedno se nám zadusilo a druhé husa rozmačkala. Když se housátka vylíhla, maminka je dala do koše a zakryla hadry. Dávala jim žrát vařená vajíčka s chlebem. Až byla starší, dávala jim vajíčka a kopřivy. Za tři dny jsem chodila housátka pást za splávek.

Božena Tichá, 5. šk. rok, 1933

NAŠE KAČENY

Když nám seděla slepice, nasadili jsme jí kačenky. Koupili jsme 14 vajíček a dali jsme jí je do koše na slámu. Koš se slepicí jsme dali na půdu. Za týden jsme prohlíželi vajíčka. Byla všecka dobrá. Za 4 neděle se nám líhly kačenky. Jedna se zadusila. Slepice moc po nich šlapala, a proto jsme ji vyhodili na dvůr. Maminka dala kačenky na spo-

rák a pomalu přikládala. Když jim bylo asi týden, nosila jsem jim červy. Kačenky žraly málo. Nyní jim nosím červů každý den plnou putynku.

Anna Hrdličková, 6. šk. rok, 1933

NAŠE HOUSATA

V zimě jsme honili husu k rybníku k houserovi. V březnu nesla vajíčka. Když měla nést první, udělal tatínek hnízdo v koši ze slámy. Koš dal do chléva a posadil na něj husu. Ráno bylo v koši vajíčko. Maminka vajíčka počítala. Třetí vajíčko husa rozmačkala. Husa snesla 10 vajíček. Před 10. vajíčkem husa pouštěla prach. Když přestala husa nést, nechal tatínek husu sedět bez vajíček. Potom husu nasadil na vajíčka. Za týden tatínek vajíčka prohlížel. Desáté vajíčko bylo čisté. Tříkrát za týden dávala maminka huse žrát. Jednou za den dávala husu na dvůr. Dva dny před líhnutím husa rozmačkala vajíčko. V rozmačkaném

vajíčku bylo živé house. Druhý den house pošlo. Za tři dny po prohlížení se líhla housata. Z vajíčka počalo house klovat. Když bylo vajíčko hodně rozklované, skořepina praskla. Maminka house vzala a dala do hrnce do trouby. Housátka byla černá, jen jedno bylo bílé. Měli jsme 8 housátek. Tatínek dal housata s husou do ohrady do chléva. Maminka podrolila chleba a dala housátkům. Housata štěbetala a schovávala se huse pod křídla. Husa učila housata žrát. Když jsme se přiblížili k housatům, husa syčela na nás a chtěla nás štípat. Bratr vzal house do ruky a ukazoval huse. Husa ho štípla. Za několik dní jsme pustili housata do zahrady. Večer jsem položila korýtko na house. Do rána bylo mrtvé. Bratr udělal houseti v zahradě hrobeček. Nyní chodíme na kopřivy a s housaty na pastvu.

Františka Chudáčková, 6. šk. rok, 1933

Připravila Marta Klanicová

170 ROKŮ OD NAROZENÍ TGM

Dne 7. března 1850 se narodil první prezident Československé republiky Tomáš Masaryk. Narodil se v nedalekém Hodoníně, své dětství prožil v Čejčích. Byl synem kočího a matka pracovala jako služebná a kuchařka. Mezi 14. a 15. rokem se učil kovářem, teprve potom pokračuje na gymnáziu v Brně a dále studuje ve Vídni, kde v roce 1876 dokončuje své univerzitní studium. Z Vídně vede jeho cesta do Lipska, kde se seznamuje se slečnou Charlotte Garrigue, která se později stane jeho ženou. Žení se v roce 1878 v New Yorku. Zůstává však věrný Evropě. Věnuje se politice, stává se profesorem filosofie. Stále se vzdělává, cestuje a stává se poslancem vídeňského parlamentu. V roce 1918 je zvolen prvním prezidentem naší nové republiky. Lid si ho volí celkem čtyřikrát za svého prezidenta. V roce 1935 ve svých 85 letech ze zdravotních důvodů odstoupuje. Umírá v Lánech v 87 letech, 14. září 1937. Už za svého života se stal symbolem demokratického Československa. Byl autoritou a osobností, což vyplývá z jeho celoživotního díla.

Masarykovo Československo bylo nade vše pochybnost nejotevřenější ze všech společností, které kdy v Evropě spatřily světlo světa. Jeho myšlenky platí dodnes: „Tož demokracii bychom již měli, ještě ty demokraty!“, „Demokracie není panování, ale její správa.“, „Ne krví,

ale prací, ne smrtí, ale životem k životu – toť smysl našich dějin a odkaz našich předků.“

TGM byl také velkým sokolem. Sokolský život mohl sledovat v Praze již od roku 1882, kdy se stává profeso-

Sokolové doprovázejí TGM na cestě z Pražského hradu na nově otevřený strahovský stadion, kde shlédl VIII. všesokolský slet (1926)

rem Univerzity Karlovy. Svůj pozitivní vztah k Sokolu vyjádřil v dubnu 1884 tím, že vstoupil do jeho řad. Pravidelně „sokolování“ pěstoval až do konce svého života. Sokolové byli vždy kolem něho. Uvědomuje si, že základními tradičními hodnotami člověka jsou práce a mravnost, záleží však na každém z nás.

V termínu 26. a 27. května 2020 by nás měl na našem nádraží navštívit Legiovlak, který je úzce spjat s činností čes-

koslovenských legií. Právě při zakládání a činnosti tohoto významného faktoru vzniku naší republiky stál sám TGM. I jeho působení se opíralo o sílu a podporu z řad sokolů-legionářů. Využijte proto této možnosti a u příležitosti 170. výročí narození našeho Prezidenta Osvooboditele navštivte unikátní výstavu, která po naší vlasti cestuje už od roku 2014.

I po tolika letech, které uplynuly od jeho narození, stále platí, že nám jeho život a myšlenky mají co říct, je stále

jednou z nejvýznamnějších osobností jak našeho národa, tak celého kulturního světa.

Chtěla bych na tomto místě poděkovat všem, kteří se 7. března 2020 zúčastnili krátkého pietního aktu u pamětní desky TGM u nás v Telnici na Masarykově náměstí. Budu doufat, že jsme tím třeba založili novou tradici úcty k člověku, jehož jméno nese náměstí, které leží v samotném srdci naší vesnice.

Eva Kořalníková, Sokol Telnice

TELNICKÉ PŘEZDÍVKY

V reakci na příspěvek v minulém Telnickém zpravodaji připravil Jan Král seznam dalších přezdívek, na které si možná také vzpomenete. I tentokrát dáme šanci vaší paměti a nejdříve je vyjmenujeme. Na str. 47 se pak dočtete,

nakolik jste byli ve svém vzpomínání úspěšní.

Rodiny:

Boroši

Kendi

Jednotlivci:

Pašulák

Kuna Ondit

Joba

Lord

Mrňa

Milinka

Strýko

Ladys Xyndl

Bača

Českej

Trnavan

Alinč

Nenek

Korok

Latyšev

Čózek

Jođa

Metrák

Kostík

IM

VZPOMÍNKA NA DŘÍVĚJŠÍ TELNICKÉ ZÁJEZDY

Tak jako dnes jezdíváme s obcí, farností, Sokolem, Orlem, SUPem, Telnickým sluníčkem, Vorvaněm, KLASem apod. na různé zájezdy po naší krásné vlasti a někdy i dále, tak lidé i v dřívějších dobách společně poznávali naši zemi. Zájezdy tehdy pořádala tzv. osvětová beseda (obecné informace o této organizaci naleznete na konci článku) a místní JZD. Těžko si představit, že by za komunismu jakýkoliv zájezd uspořádal sám jedinec bez toho, aniž by byl zařazen pod hlavičku např. osvětové besedy. Právě pod křídly této kulturní organizace se tu konaly zájezdy, které vedl např. Antonín Jeniš a po něm Antonín Popela.

Pohledem dnešních očí by se dalo říct, že to vlastně byly takové skryté poutě, protože se autobus běžně zastavoval na poutních místech s prohlídkou sakrálních památek (Svatá Hora u Příbrami, Klokoť v jižních Čechách apod.). Součástí programu byly také např. prohlídky zámků (viz fotografie z Hluboké nad Vltavou) anebo návštěva propasti Macocha, výlet do Domažlic na Chodsku apod. Často se těchto zájezdů účastnili členové místní kapely pana Přerovského, kteří si s sebou brali i hudební nástroje. Vždy je pak používali pro pobavení nejen osazenstva zájezdu, ale i místních obyvatel. Běžně se prostě rozbílily křídlovky, heligonky, klarinety či buben na náměstí a bez jakéhokoliv domlou-

vání začali hrát. Místní domorodci žasli, co se jim to odehrává před očima, seběhli se a překvapeně postávali, postupně se přidávali zpěvem, občas i tancem. Bývalo to veselé, lidé se na takové zájezdy vždycky moc těšili, zábava byla zaručena.

Brzy ráno za úsvitu (třeba ve čtyři hodiny) se všichni sešli u hospody U Laštůvků a nasedli do připraveného autobusu (většinou řídil pan Poláček z Nesvačilk). Protože se někdy sešlo více zájemců než bylo v autobuse sedadel, tak se jednoduše z hospody vytáhly volné židle a postavily se do uličky mezi sedadla. Takto naložený autobus pak vyrazil na dlouhou cestu většinou do poměrně vzdálených destinací v české části naší republiky.

Dnes je každý zvyklý na to, že mu autobus zastaví na přestávku u benzinky, všichni vyběhnou na WC, rozdělí na dámy a pány, všude maximální pohodlí, servis, dostupné občerstvení... Tehdy se v případě „potřeby“ muselo prostě zastavit třeba u lesa, blízko pole s kukuřicí atd., židle naskládané v uličce autobusu se musely vynosit a lidé si prostě jen tak šli ulevit do přírody. Jelikož často bývaly zájezdy třídní, do autobusu si lidé museli vzít s sebou nejen batohy s věcmi, ale i jídlo a pití. Běžně se pak zastavovalo u pumpy na vodu, aby se všichni mohli občerstvit.

Přespání bývalo většinou domluvené v nějakém sále či noclehárně. Když spolu v jedné větší místnosti spali muži se ženami, prostě se jen natáhla deka středem, aby se prostor rozdělil na dvě poloviny. Nespalo se na karmatkách nebo na zemi, ale každý většinou dostal jednu „vojenskou“ postel sám pro sebe. O tom, že se muzikanti zapojili do večerního veselého programu s hudebním doprovodem, není třeba pochybovat...

Takový zájezd mohl být pořádán zhruba jednou až dvakrát do roka a byl o něho velký zájem. Ten paradoxně nastal až teprve s tím, když museli hospodáři povinně odevzdávat dobytek do společného ustájení (do JZD). Neměli pak tolik starostí o domácí dobytek jako dříve. Když v roce 1958 vzniklo v Telnici Jednotné zemědělské družstvo, přineslo to kromě negativních dopadů i něco málo pozitivního – bez dobytka nebyli lidé tolik „připoutáni“ ke svému hospodářství a mohli si dovolit vyrazit na tři dny „do světa“. Proto také později začalo družstvo samo pro své členy pořádat vlastní zájezdy.

Mezi prvními družstevními zájezdy můžeme vzpomenout na ty, které většinou organizoval bývalý pan řídící František Ditrich (tehdy už v důchodovém věku jako zaměstnanec JZD), např. památnou cestu vlakem do Prahy. Když telničtí družstevníci

vystoupili ve stověžaté Matičce na hlavním nádraží, tak je kolemjdoucí Pražáci přivítali slovy: „Hele, jezďáci si jezdí na výlety a my musíme na brigádu sbírat brambory!“ Tehdejší program zahrnoval návštěvu divadelního představení v Národním divadle či prohlídku pražských památek, však také byli všichni za celý den uchození. Nezvyklý byl pro ně i čilý ruch hlavního města, někteří tu byli ve svém životě poprvé. V každém případě to byl pro mnohé životní zážitek, o kterém se pak doma dlouho vyprávělo. Zvláště pak, když třeba právě z Prahy se zpátky do Brna letělo letadlem. Můžete sami hádat, kolik pasažérů poprvé cestovalo tímto dopravním prostředkem...

Lidé na tyto zájezdy jezdili velice rádi. Tehdejší účastníci dodnes s nadšením vzpomínají na úžasnou zábavu, která tyto vícedenní výlety vždy doprovázela. Kromě zájezdů se konaly i krat-

ší „výjezdy“, např. na Mohylu míru. To tehdy některé ženy prohlásily, že „ještě nebyly ani na Mohyle míru“, a tak chlapi vzali traktor s vlečkou, připravili tzv. „babosed“ (na vlečce naskládané lavice se židlemi) a jelo se do kopce! Na Prateckém kopci zastavila výprava telnických tetiček až téměř u samé kaple (tehdy tam nebylo tolik zařízení jako dnes). Všichni si prohlédli toto pamětní místo, kapli, užili si krásného výletního odpoledne a úžasného výhledu do okolí, který si už dnes nemožnou návštěvníci ani přestavit. Tehdy totiž nebyl kopec tak zarostlý zelení jako dnes.

A co to vlastně byla osvětová beseda? Podle Wikipedie byly osvětové besedy kulturní organizace v socialistickém Československu, jejichž posláním bylo zajišťovat společenský a kulturní život, udržovat v místě spolkový život a vyvíjením osvětové politicko-výchovné činnosti pečovat

o vzdělání a politické uvědomění obyvatel. Osvětové besedy měly být společnými kluby pro celou vesnici. Měly denně žít přednáškami, zájmovými kroužky, soubory lidové tvorivosti, svazáckou činností apod. Mnoho z vesnických spolků působilo dříve samostatně, avšak socialistickým zřízením byly donuceny k rozpuštění a svou činnost mohly dále vykonávat právě pouze při osvětových besedách či jiných státem kontrolovaných uskupeních. Rozvoj osvětových besed byl nastartován velmi rychle po nastolení socialistického režimu v Československu v únoru roku 1948. Telnická osvětová beseda začala své zájezdy pořádat v padesátých letech minulého století, JZD se pak přidalo v letech šedesátých.

Tento článek byl sepsán za pomoci nejmenovaných místních pamětníků, kterým velice děkuji.

František Kroutil

Památka na zájezd na zámek v Hluboké nad Vltavou v 60. letech 20. století. Obdivuhodné je na tom to, jak názorně a jmenovitě si majitel této fotografie zaznamenal účastníky zájezdu, jen tedy s drobnou chybou: pod číslem 14 uvedená Vlasta Stejskalová je ale zcela jistě Vlastou Sklenářovou. Bohužel na této více než 50 let staré fotografii vidíme jen telnické rodáky, kteří již nejsou mezi námi.

DALŠÍ PÍSNÍČKA Z PERNOVY KRONIKY

V duchu zapomenutých telnických tradic vám přinášíme další písničku z Pernovy kroniky. Můžete si zkusit

vzpomenout, jestli jste ji někde už slyšeli a třeba si ji sami zazpívat.

Iva Jahodová

Náš Rychtář

Zapsal: František Perna

1. Náš ry - chtář má pě - kný ko - ně, tři - sta zla - tých dal bych za ně,
5 só tak pě - kně sro - vna - ný dr - ží hla - vy jak pa - nny.

2. Přál bych ti je bratře věru,
já bych chtěl rač jeho dceru,
ta má nožky jak srnka,
oči černé jak trnka.

VZPOMÍNKA NA VELIKONOCE ROKU 1974

U vozu stojí zleva: Hana a Marie Jahodovy, za nimi Antonín Jahoda a Petr Žanda, před nimi sedí na čele vozu Josef Jahoda a Antonín Mrkvica (Švéd) se psem Lesanem, vedle vozu stojí Jiří Přerovský (Cvrček) a Lubomír Vágner. Vepředu na voze zleva: Karel Linhart, Josef Prax (Šmíd), Miroslav Buček, za nimi stojí Antonín Jahoda ml. s velikonoční žilou (ve vojenské uniformě) a dále zleva: Karel Berka (se sklenicí), Stanislav Mrkvica (Džigo), Antonín Kolářek, Jaroslav Sklenář a František Jahoda.

Pro srovnání přikládáme ještě fotografii dětí telnických školních dětí na mrskutu z poloviny šedesátých let. Zleva: Karel Jeniš, Jarmila Jenišová (později vdaná Šnóblová), Pavel Strakatý, Oldřich Sekanina, Zdeněk Sekanina, Miroslav Sekanina a Jan Slováček.

Jak dříve vypadala velikonoční pomlázka v Telnici? Třeba v roce 1974 u Jahodů (V dědině č. p. 16) na dvoře? To se tehdy vrátil Antonín Jahoda ml. z vojenského cvičení a se svými kamarády chodili dědinou po pomlázce. Pokaždé se skupina koledníků zastavila u některého domu, vyšlehala děvčata, babičky a tetičky (na žádnou ženu v domě se nesmělo zapomenout). Při mrskání chlapi zpívali lidové písničky, což pokračovalo i během následného občerstvování. Ženy vždycky pro takové příležitosti nachystaly, navařily a napekly bohatou nabídku cukroví, koláčů, chlebičků apod., nesměla samozřejmě chybět ani štamprle slivovice nebo deci vína. Většinou se děvčata nepodařilo navštívit jen dopoledne, ale vše se protáhlo až do odpoledních hodin. Pokaždé panovala velmi přátelská nálada, koledníci byli všude srdečně vítáni. A když bylo třeba, zazpívalo se i na přání, co měl kdo rád. A dokonce to mnohde bylo i tak, že by se některých žen možná i dotklo, kdyby chlapi (tak jako v minulých letech) nedorazili tam, kde byli očekáváni. Lidé se na tyto svátky těšili a rádi se spolu potkávali. Otázkou zůstává, jaké Velikonoce budeme mít v roce 2020...

Ze vzpomínek Antonína Jahody sepsal František Kroutil

TELNICKÉ PŘEZDÍVKY – ŘEŠENÍ

Správné odpovědi jsou následující:

Rodiny:

Boroši – Královi (ul. V dědině) – rozlišení mezi dvěma rodinami Královými, jedněm se říkalo Královi, druhým Boroši

Kendi – Královi (ul. V dědině – odvozeno z německého slova König = král)

Jednotlivci:

Pašulák – František Hrdlička (ul. V dědině) – velký sportovec, znalec řemesel

Kuna Ondit – Václav Prax (ul. V dědině) – nadávka od Kuny

Joba – Josef Mifek (ul. V dědině) – vychází z křestního jména

Lord – Ladislav Kořalník (ul. Palackého) – znalec, fešák, vždy upravený

Mřna – Antonín Galla st. (ul. V dědině) – pomalý, klidný

Milinka – Miloslav Hrdlička (ul. Draha) – brankář házené

Strýko – Ondřej Máca (ul. Brněnská) – dlouholetý sokolník, velmi mladý strýc

Ladys Xyndl – Ladislav Jeniš st. (u. V dědině) – od jména Ladislav, používal často nadávku Xyndl

Bača – Oldřich Konečný (ul. Růžová) – „šéf“ pracovní party důchodců

Českej – Václav Strakatý st. (ul. Draha) – pocházel z Bechyně

Trnavan – Václav Galla (ul. V dědině) – fandil fotbalové Trnavě

Alinč – Alois Konečný (ulice Za sokolovnou) – rozhodčí

Nenek – Zdeněk Konečný (ul. Za sokolovnou) – zdrobnělina křestního jména

Korok – Karel Popela (ul. Draha) – odvozeno od koně Koroka, který běžel na Velké Pardubické, pan Popela ho měl moc rád a často o něm mluvil

Latyšev – Ludvík Lattenberg (ul. Palackého) – podle rozhodčího

Čózek – Miroslav Hrozek (ul. V dědině) – podle malé ryby, byl drobné postavy

Joda – Josef Rudolecký (ul. Draha) – odvozené od křestního jména

Metrák – Jiří Kazík (ul. Nová) – vážil víc jak 100 kg

Kostík – Rostislav Muth (ul. Draha) – Rosta–Kosta

Pan Jan Král, nazýván také „Kenda“, který na výše zmíněné přezdívkové vzpomínal, uvádí:

„Převážná část všech přízvisek a názvů pro jednotlivce vznikala na schůzích různého druhu, spolků a organizací, včetně tréninků a samotné házené, jak české, tak handballu. Generace měly k sobě velmi blízko, protože to byli většinou vrstevníci. Hledali se rozlišovací podoby příjmení, výkonů, činností a dalších hledisek.“

Pokud jste si i vy vzpomněli na nějakou místní přezdívkou, dejte nám ji prosím vědět. Zůstane tak navždy zaznamenaná v archivu *Telnického zpravodaje*. Za spolupráci na vydání děkujeme panu „Kendovi“ Královi, z jehož podkladů tento příspěvek připravila

Ivana Mifková

PŘÍJMENÍ A PŘEZDÍVKY

Jan Caipl – zakladatel někdejšího obchodu v ulici V dědině

K tématu telnických příjmení a přezdívek jsme připravili také citaci z Pernovy kroniky:

„Jména osob byla původně jen křestní. Ku křestnímu jménu byl přidáván název po sídle, takže vlastní bratři ba i táž osoba psala se různě. Někteří měli jméno po zaměstnání nebo přezdívkou. Teprve po 30leté válce, když se sepisovaly úřední seznamy usedlostí, zapisovala se jména, a tak se rodová jména ustálila. V našich registrech jmenují se mnozí několika jmény. Hojně vyskytují se i přezdívkou jako: Janek Venzkrámu, jinak Zkrámu, Janek Zluže, Zdařbůh jinak Holý, Jíra Prdňák, Poprdáč, Šimek Myška nebo Těhmyška. Jiná rodová jména jsou odvozena od zaměstnání. Tak jmeno-

vali se u nás: Bláha Masař, Říha Tkadlec, Blažek Mydlář – Mydlařík, Pavel Pekař, Jan Kovář, Ondra Krejčí, Jan Pastejřů, Jan Šafářů apod. Od jmen osad jsou odvozena: Valenta Chrlický, Jan Holaský, Vondra Vořechovský, od křestních jmen: Šimek Michal, od vlastností, vad tělesných nebo duševních: Pavlíček Malý, Jiří Šmatláček, Pavel Chromý, Valenta Potržený, Macek Dobrej, Havel Bláhovej, Bláha jinak také zvaný Svata. Někteří měli i více jmen, jež se obyčejně uváděly spolu např.: Pavel Vykouřil jinak Doležel, Pavel Stloukal jinak Michek, Jakub Cipfl jinak Ranný, Havel Bláha jinak Svata, Lukáš Šusta jinak Stárek, Štěpán Chudáček jinak Musil, Pavel Ryška jinak Suchomel, Zboudný jinak Pochop, Zvýšehorský ji-

nak Vlček. Zápisy svědčí i o tom, že muž přiveniv se ku vdově převzal její jméno: Jan Holý zval se po vdově Zavíralce – Zavíral, Vondra Vořechovský – Smětal. Z rodů v té době u nás usedlých udrželo se jen jméno Hloušek, nelze však tvrdit, že běží o týž rod. Některá rodová jména z té doby vyskytují se v sousedních obcích i pozměněná: Vykouřil, Cypfl – Cipfl – Ceypl – Caipl, Michek – Mifek.“

K přezdívkám Perna uvádí: „Mnohé rodiny mají přezdívkou pro rozlišení. Tak Krále u nás nazývají: Borošem, Bonusem, Faiblem apod., Mrkvicům přezdili Kára, Pešlům Pixl. Některé přezdívkou ujaly se nedávno. Přezdívkou však nyní mizejí.“

Připravil Arnošt Špánek

Obchod Jana Caipla fungoval přibližně v letech 1900–1950. Okolo roku 1930 ho převzala Terezie Caiplová, provdaná Menšíková. Caiplovi bydleli na domě 19 (po přečíslování 24) po dvě generace, od roku 1860, kdy si Ignác vzal Terezii Pokornou.

TELNICKÉ AKCE OD DUBNA DO HODŮ 2020

Realizace všech inzerovaných akcí je závislá na aktuálních protiepidemických opatřeních v souvislosti s šířením nemoci COVID-19. Informace o tom, zda se akce uskuteční, nebo neuskuteční, naleznete na obecních webových stránkách www.telnice.cz. Děkujeme za pochopení.

DATUM	NÁZEV AKTIVITY	POŘADATEL	MÍSTO
10.–11. dubna	Hrkání	Kateřina Umlášková	Telnice
11. dubna	Velikonoční turnaj ve stolním fotbálku	Restaurace U Laštůvků	Restaurace U Laštůvků
14. dubna	Pravidelné setkání KLAS	KLAS Telnice	Klubovna v Šatlavě
18. dubna	Jarní turnaj minižáků v házené	TJ Sokol	Sportovní hala
18.–19. dubna	Velikonoční cyklopout' na Velehrad	Pavel Zapletal	Velehrad
19. dubna	Pietní akt	Obec Telnice	Masarykovo nám.

DATUM	NÁZEV AKTIVITY	POŘADATEL	MÍSTO
19. dubna	Čaj o páté	Obec Telnice	Orlovna
19. dubna	Seminář: Komunikace s týmem	Obec Telnice a oddíl házené TJ Sokol	Sokolovna
19. dubna	Vítání občánků	Obec Telnice	Zasedací místnost OÚ
20. dubna a 4. května	Jarní tvoření pro děti s rodiči/prarodiči (keramika)	Telnické sluníčko	Šatlava
21. dubna	Zápis do 1. třídy ZŠ	ZŠ Telnice	ZŠ Telnice
25. dubna	Pochod po hraničkách obce	TJ Sokol	Telnice
25. dubna	Rybářské závody	Rybářský sportovní klub	Telnický rybník
25. dubna	Sběr pneumatik a stavební sutě	Obec Telnice	Obecní dvůr
26. dubna	Házená muži II. liga, Sokol Telnice vs. HBC Olomouc 1966	Oddíl házené TJ Sokol	Sportovní hala
26. dubna	Koncert pěveckého sboru Carmen	Farnost Telnice	Kostel sv. Jana Křtitele
28. dubna	Pravidelné setkání KLAS	KLAS Telnice	Klubovna v Šatlavě
29. dubna	Sběr pneumatik a stavební sutě	Obec Telnice	Obecní dvůr
30. dubna	Pálení čarodějnic	TJ Sokol	Areál Sokola
30. dubna až 3. května	Sportovně-turistický víkend	TJ Sokol	Pec pod Sněžkou
2. května	Sběr pneumatik a stavební sutě	Obec Telnice	Obecní dvůr
6. května	Zápis do MŠ	MŠ Telnice	MŠ Telnice
8. května	Střelby v remízku	MS Telnice	Remízek
8. května	Zájezd do Jaroměřic nad Rokytnou	Anna Nečasová	Jaroměřice n. R.
10. května	Den matek	Orel, ZŠ, MŠ, Telnické sluníčko	Orlovna
12. května	Pravidelné setkání KLAS	KLAS Telnice	Klubovna v Šatlavě
14. května	Kurz první pomoci	Obec Telnice	Zasedací místnost OÚ
15. května	Setkání přátel lidových písní	Jindřich Čech	Před Šatlavou
16. května	Mobilní sběr nebezpečného odpadu	Obec Telnice	Parkoviště u Laštůvek a před nudlárnou
17. května	Házená muži II. liga, Sokol Telnice vs. KK Ivančice	Oddíl házené TJ Sokol	Sportovní hala
22. května	Jarní tvoření pro děti s rodiči/prarodiči (trička)	Telnické sluníčko	Zasedací místnost OÚ
23. května	Demontáž sportovní haly	Obec Telnice	Sportovní hala
26. května	Pravidelné setkání KLAS	KLAS Telnice	Klubovna v Šatlavě
26.–27. května	Legiovlak 2020	Obec Telnice	Nádraží Sokolnice-Telnice
28. května	Kurz: Hygienické minimum	Obec Telnice	Zasedací místnost OÚ
30. května	Tenisový turnaj ve čtyřhře	Obec Telnice	Tenisové kurty u sokolovny
31. května	Den dětí	Obec Telnice	Areál Sokola
9. června	Pasování předškoláků a sluníček	Telnické sluníčko	Zahrada MŠ
9. června	Pravidelné setkání KLAS	KLAS Telnice	Klubovna v Šatlavě
10.–12. června	Škola v přírodě (4. a 5. třída)	ZŠ Telnice	Moravský kras
13. června	Výlet do ZOO	SUP Telnice	Bude upřesněno

Realizace všech inzerovaných akcí je závislá na aktuálních protiepidemických opatřeních v souvislosti s šířením nemoci COVID-19.

Informace o tom, zda se akce uskuteční,
nebo neuskuteční, naleznete na obecních
webových stránkách

www.telnice.cz.

Děkujeme za pochopení.

 Obec Telnice
vás srdečně zve na
uctění památky všech padlých
při osvobozování naší obce
a obětí druhé světové války
v neděli
19. dubna 2020
ve 14.15 hod.
Po pietním aktu bude následovat
odpolední program akcí
Čaj o páté na sokolovně.

OBEC TELNICE A ODDÍL HÁZENÉ SOKOL TELNICE POŘÁDÁ JÍ
 SEMINÁŘ PRO TRENÉRY A RODIČE II.
KOMUNIKACE S TÝMEM
– 19. 4. 2020, 13.00 AŽ 19.00 // SOKOLOVNA TELNICE –
– BRNĚNSKÁ 244, TELNICE U BRNA –

MICHAL ŠAFÁŘ // ZÁKLADY SPORTOVNÍ PSYCHOLOGIE, MENTÁLNÍ TRÉNINK,
LEADERSHIP A PRÁCE S TALENTEM

JANA HARVANOVÁ // PSYCHIKA SPORTOVČŮ U DĚTÍ, DOROSTU A DOSPĚLÝCH,
KOMUNIKACE A VZTAH TRENÉR – SPORTOVEC – RODIČ

PRÁCE S TÝMEM. JAK POSKLÁDAT ÚSPĚŠNÝ TÝM?

MICHAL JEŽDÍK // BUDOVÁNÍ EFEKTIVNÍCH TÝMŮ
LUBOMÍR VEŘMÍŘOVSKÝ // JAK BUDUJI ÚSPĚŠNÝ TÝM

CENA: 350 Kč // PŘIHLÁŠKY POSÍLEJTE NA ADRESU DUFKA.T@SEZNAM.CZ
KAPACITA SEMINÁŘE JE OMEZENÁ

 AKCI PODPORUJÍ:

Jarní tvoření pro malá stvoření

Minikurz keramiky s paní Magdou Zaoralovou

v pondělí 20. dubna a 4. května 2020
od 16.30 hod. v keramické dílně v „Šatlavě“.

Tento kurz je určen dětem od 3 do 5 let
v doprovodu dospělé osoby.

Je nutné absolvovat oba termíny, které na sebe navazují.
20. dubna si děti za pomoci dospěláka vytvoří něco pro radost
a 4. května si svůj vypálený výrobek namalují.

Kurzovné 80,- Kč

Z důvodu omezené kapacity dílny
je nutné se na minikurz přihlásit u Pavly Chovancové,
tel.: 774 513 735, e-mail:
pavla.chovancova@telnickeslunicko.cz

Činnost organizace podporuje obec Telnice

Srdečně vás zveme na
velikonoční koncert smíšeného pěveckého sboru

CARMEN ZÁBŘEH

neděle 26. dubna 2020 v 14:30 hod.
v kostele sv. Jana Křtitele v Telnici

Vstupné dobrovolné.
Akci finančně podpořila Obec Telnice.

www.carmen.zpev.info

Jarní tvoření pro malá stvoření

Minikurz „tupování“ – dekorování na textil s paní Jahodovou

v pátek 22. května 2020
od 16.00 hod. v zasedací místnosti obecního úřadu

Tento kurz je určen dětem od 3 do 10 let
v doprovodu dospělé osoby.

Smyslem kurzu je **společné tvoření dětí s rodiči či prarodiči.**

Na kurz je nutné si přinést vlastní tričko jakékoliv barvy
jak pro tvořící dítě, tak pro dospělého.
Příspěvek na kurz bude ještě upřesněn.

Z důvodu omezené kapacity dílny
je nutné se na minikurz přihlásit u Pavly Chovancové,
tel.: 774 513 735, e-mail:
pavla.chovancova@telnickeslunicko.cz

Činnost organizace podporuje obec Telnice

TJ SOKOL TELNICE POŘÁDÁ

OD 30. DUBNA DO 3. KVĚTNA 2020
SPORTOVNĚ-TURISTICKÝ
VÍKEND
V PECI POD SNĚŽKOU

AKCE JE URČENA PRO DĚTI DO 12 LET

PŘIHLÁŠKY A INFORMACE
LEONA BÍMOVÁ TEL.: 777 158 460

AKCI FINANČNĚ PODPORUJE OBEC TELNICE

Rok se s rokem sešel a opět během velikonočních svátků odletí podle legendy kostelní zvony pro požehnání do Říma. Jejich práci nahradí děti pomocí nejrůznějších hrkačů, klepačů, tragačů a jiných dřevěných nástrojů.

Účastnit se může každé dítě bez ohledu na to, zda navštěvuje místní kostel či nikoli. Pokud někdo nemá vlastní nástroj, rádi mu jej zapůjčíme.

Sraz je vždy u kamenného kříže před branou na kostelní nádvoří.

HRKÁNÍ

Velký pátek (10. dubna):
6.00, 12.00 a 17.00 h.

Bílá sobota (11. dubna):
6.00, 12.00 a 17.00 h.

Srdečně zve
Kateřina Umlášková

CYKLOPOUŤ 2020
TELNICE-VELEHRAD

Velikonoční cyklopout' na Velehrad
aneb neočelávaná cesta
tam a zase zpátky 😊

Telnice – Otlice – začátek Tesanky na Svate – U Kříže – Koryčany
(lobědová přestávka) – Pod Holjaj Lopceň – Buchlovce – Velehrad a zpět

Odjezd: V sobotu 18. dubna 2020 v 8.00 hod. od kostela sv. Jana Křtitele v Telnici. Veškeré vybavení včetně zavazadla určeného k umístění do doprovodného vozidla si vezmete s sebou.

Příjezd: V neděli 19. dubna 2020 okolo 18. hodiny (podle sportovní Londice účastníků) k restauraci U Seňora na telnické sokolovně k závěrečnému slavnostnímu zakončení cyklopoutě.

Co s sebou: Kromě dobré nálady a sportovní Londice především kvalitní jízdní kolo, lehké vybavení na cestu, náhradní oblečení, vybavení do batohu nebo kufříku + spacák. Na Velehrad pojedete v sobotu 18. dubna 2020 také naše doprovodné vozidlo, které převezve cyklopoutníkem jejich zavazadla.

Ubytování: Ubytování bude zajištěno v pokojích Stojanova gymnázia Velehrad, v pokojích po 2 – 3 osobách za 300 Kč/os. vč. poskytnutí lůžkovin.

Přihlášky účastníků nezávazně: do 22. března 2020. Orientační počet účastníků je nutný pro rezervaci dostatečného počtu pokojů k ubytování; závazné přihlášky a uhrazení zálohy 300 Kč do 14. dubna 2020.

Srdečně zve a těší se Pavel Zapletal.

Kontaktní spojení: tel.: 777 168 431, e-mail: pavel.zapletal@centrum.cz

AKci finančně podpořila Obec Telnice.

Sociální komise obce Telnice
srdečně zve na

ČAJ O PÁTÉ
naprosto pohodový
téma: zdraví z přírody

Přijďte si posedět se svými přáteli u dobrého čaje, poslechnout si či zatančit s místní dechovou hudbou Telničanka, potěšit se ladnými pohyby a úžasnými tanečními variacemi Sivického tanečního klubu anebo si poslechnout slavné árie v podání operního pěvce Milana Voldřicha.

neděle 19. dubna 2020
od 15.00 hod.
Orlovna, Telnice

Vstupné 10 Kč

P.S.: ve 14:15 hod. se u pomníku obětem II. světové války uskuteční krátký pietní akt.

**Rybářský
sportovní
klub Telnice**

vás zve na

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY

na telnickém rybníku

**zápis od 6.00 do 6.45 hod.,
závod od 7.00 do 12.00 hod.**

Sobota
25. dubna 2020

Akce se koná pouze za příznivého počasí.

Zúčastnit se může
každý telnický občan
(i bez rybářského lístku),
pravidla závodu budou
stanovena na místě.

Základní škola
a Mateřská škola
Telnice

Zápis do 1. třídy ZŠ TELNICE

proběhne

**v úterý 21. dubna 2020 od 14.00 do 17.30 hod.
v budově základní školy Telnice.**

**Informační schůzka rodičů
před samotným zápisem se uskuteční
v úterý 7. dubna 2020 od 17.00 hod. v mateřské škole.**

Bližší informace získáte na telefonních číslech: 544 224 360
nebo 602 500 749 a také na www.zstelnice.cz

ZÁPIS DO MŠ TELNICE

pro školní rok 2020/2021

středa 6. května 2020

Přihlášky se budou vydávat v prostorách
hlavní budovy MŠ Telnice ve třídě Myšičky
od středy 1. dubna 2020.

Bližší informace získáte u vedoucí učitelky
Veroniky Slezákové - tel.: 544 255 083, 606 087 944,
e-mail: veronika.slezakova@zstelnice.cz

Orel jednota Telnice, MŠ Telnice, ZŠ Telnice
srdečně zvou

v neděli 10. května 2020
v 15 hodin na Orlovnu

všechny maminky, babičky a prababičky na

DEN MATEK

Pěkný program, kterýmby vám chtěly poděkovat
a popřát k vašemu svátku, si pro vás připravily děti
z MŠ Telnice, ZŠ Telnice, Telnického sluníčka

Od 14:30 do skončení akce bude v přísálí
výstava výrobků keramického kroužku

Činnost OJT podporuje obec Telnice.

TELNICKÁ UNIVERZITA

KURZ PRVNÍ POMOCI

bezplatný kurz pro občany obce Telnice

**čtvrtek 14. května 2020
od 17:00 hod.**

zasedací místnost obecního úřadu v Telnici

školitel: Bc. Aleš Vosáhlo, bývalý záchranář
Zdravotní záchranné služby Jihomoravského kraje

Vítáni jsou všichni občané Telnice jakéhokoliv věku, kteří chtějí získat certifikát potvrzující účast na tomto kurzu
nebo se prostě jen zajímají o to, jaké jsou nové trendy při řešení urgentních zdravotních problémů dětí
či dospělých. Registrace účastníků: do 7. května 2020 na tel.: 544 224 410, příp.: ivana.mifkova@telnice.cz

Obec Telnice vyhláší sběr pneumatik a stavební sutě pro telnické občany na obecním dvoře

Stavební suť přijímáme **pouze** v množství:
3 kolečka/rodinný dům.

Mezi stavební suť patří:

cihly, malta, beton, omítka, kamenivo,
tašky, obklady, dlažby apod.

Mezi stavební suť nepatří:

hlína, dřevo, rostlinné materiály,
komunální odpad, nebezpečný odpad!

sobota 25. dubna 2020: 10–12 h
středa 29. dubna 2020: 15–17 h
sobota 2. května 2020: 10–12 h

Přijímáme **pouze pneumatiky osobních automobilů**, nikoliv nákladních či traktorů.

Tyto služby jsou pro telnické občany bezplatné.

MOBILNÍ SBĚR NEBEZPEČNÉHO ODPADU

sobota 16. května 2020

10.00–10.45 na parkovišti U Laštůvků

10.50–11.15 před budovou nudiárny

Obec Telnice ve spolupráci se společností KTS Ekologie pro své občany připravila mobilní sběr nebezpečného odpadu: odevzdat bude možné **bezplatně**: oleje, plechovky od barev, baterie všeho druhu, kyseliny a zásady, barvy a ředidla, teploměry, kosmetika, pesticidy, fotochemikálie, léky, lepidla, desinfekční prostředky, čisticí prostředky na okna a WC, laky, zaolejované hadry, nádoby se zbytky chemikálií apod.

Upozorňujeme občany, že sběr pneumatik proběhne ve stejném termínu jako sběr stavební suti (25. dubna – 2. května 2020 na obecním dvoře). Nefunkční elektrospotřebiče, tonery do tiskáren, baterie, žárovky, zářivky a výbojky je možné odevzdávat průběžně na obecním dvoře v běžnou otevírací dobu sběrného místa: sobota 10–12 h, středa 15–17 h. Děkujeme za pochopení.

Srdečně zveme všechny místní tenisové nadšence:

TENISOVÝ TURNAJ VE ČTYŘHŘE

v sobotu 30. května 2020
od 8.00 h. na umělém
povrchu víceúčelového
hřiště u sokolovny

Přihlášky jednotlivců:

e-mailem na adresu: ivana.mifkova@telnice.cz nebo

osobně na OÚ Telnice či telefonicky: 544 224 410. Startovné 100 Kč

je třeba uhradit do 14. května 2020 na pokladně OÚ (Po, St, Čt 8-18 h.). Tenisové páry na místě spravedlivě vylosujeme. Turnaj je primárně určen místním tenisovým nadšencům.

TELNICKÁ UNIVERZITA

Obec Telnice

zve srdečně své občany na kurz

HYGIENICKÉ MINIMUM

který se bude konat

ve čtvrtek 28. května 2020 od 17 hodin
v zasedací místnosti obecního úřadu Telnice

Přihlášky přijímá paní Ivana Mífková, OÚ Telnice osobně nebo e-mailem:
ivana.mifkova@telnice.cz do 16. května 2020. Po skončení kurzu obdrží účastníci certifikát o absolvování tohoto kurzu. Účast vřele doporučujeme všem pracovníkům ve stravování, potravinářském průmyslu či vedoucím letních táborů...

KULTURNÍ KOMISE OBCE TELNICE ZVE MALÉ I VELKÉ DĚTI NA

DĚN DĚTÍ

NA TÉMA: ZDRAVÁ A POHYBLIVÁ TELNICE
NEDĚLE 31. KVĚTNA 2020 OD 15:00 HOD.
V AREÁLU SOKOLA TELNICE

Te sluníček

Pasování předškoláků na školáky a „sluníček“ na „školčátka“

Slavnostní ceremonie se koná
v úterý 9. června 2020 od 16.30 hodin
na zahradě mateřské školy v Telnici.

Zábavným programem
plným veselí a tance
nás provede
Divadlo Koráb.

Všechny srdečně zve
Základní škola
a Mateřská škola Telnice
ve spolupráci
s Telnickým sluníčkem.

V pátek
15. května 2020
 od 18.00 hod.
 se koná

setkání přátel lidových písní

venku před Šatlavou.

Na všechny se srdečně těší

Jindřich Čech

Johann Strauss orchestr Wien-Coburg

Zámek Slavkov – Austerlitz a Česká společnost Johann Strauss
 Vás zvou na 21. ročník

Die flotten Geister

Z operety do operety

J. Strauss, F. Lehár, E. Kálmán, J. Offenbach, O. Nedbal

Učinkují:
Luisa Albrechtová - soprán
Barunka Preisinger - mezosoprán (Atény)
Juraj Nociar - tenor
Jiří Preisinger - housle

Dirigent:
Klaus Straube (Augsburg)

Moderace:
Kateřina Jiráková

sobota 16. května 2020 v 15 a 19 hod.
 v Historickém sále Zámku Slavkov – Austerlitz

Vstupenky v předprodeji 350 Kč, na místě 400 Kč
 Místa předprodeje:
 Informační centrum Slavkov u Brna, Palácového nám. 1
 tel.: 513 034 156, info@centrum@zamek-slavkov.cz
 Nákupní středisko Hruška, Pozořice
 Informace: Věra Chalupěcká tel.: 777 029 289

grafická úprava: Martin Procházka, www.designit.cz

**SOKOL TELNICE
HÁZENÁ**

HANDBALL KEMP

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR SE ZAMĚŘENÍM PRO DĚTI

– 24.–28. SRPNA 2020 // SOKOLOVNA TELNICE –

URČENO PRO DĚTI ROK NAROZENÍ: 2006–2009

PŘIHLÁŠKY A INFORMACE:
 MAREK JAHODA – TEL: 724 218 659
 E-MAIL: JAHODA.MAREK@GMAIL.COM

CENA: 1300 Kč
 V CENĚ JSOU ZAHNUTY I OBĚDY V RESTAURACI
 U SEŇORA PITNÝ REŽIM A DALŠÍ PROVOZNÍ NÁKLADY

NABÍDKA JE PLATNÁ DO NAPLNĚNÍ KAPACITY A NEBO DO 31. 7. 2020

95 LET HÁZENÉ

ČINNOST ORGANIZACE
PODPORUJE OBEC TELNICE

TURISTICKÝ ODDÍL MLÁDEŽE 20203
oftalmo
 MIKULÁŠKOVO NÁM. 6., BRNO, 625 00
 IČO: 72545445

Vikingský tábor

Srdečně vás zveme na náš letní tábor, který bude probíhat v krásném prostředí lesů Vysočiny. Bydlet budeme v chatkách se zázemím ve zděné jídelně a sociálním zařízení. Pobytem nás bude provázet celotýdňová hra, spousta soutěží, tábornických dovedností, výzev a výletů do okolí. Chcete strávit část prázdnin v přírodě? Poznat nové kamarády a společně s nimi vyrazit na dobrodružnou plavbu za Vikingy? Pojeďte s námi na tábor!

Termín: 1. 7. - 11. 7. 2020
Cena: 3300 Kč
Cílová skupina: holky i kluci, 8 - 12 let
Místo: skautská základna Chlébské u Nedvědice

Ubytování v chatkách, spaní na postelích ve vlastním spacáku.

Cena zahrnuje stravu a pitný režim, ubytování, dopravu z Brna a zpět, výlet, táborové tričko, materiál na hry a program.

Neustálý zdravotnický a pedagogický dozor zajišťují vedoucí a instruktorky bez nároku na honorář. Všichni mají zdravotnické vzdělání a pravidelně absolvují nejruznější kurzy pedagogického charakteru.

Náš oddíl má již více jak desetiletou zkušenost s pořádáním letních táborů a celoročních akcí pro děti a mládež.

Kontakt:
 tomoftalmo@gmail.com
 734 654 530

www.tomoftalmo.cz/tabor

Letní hlídání dětí

od 13. do 31. července 2020

pro děti: od 3 do 8 let (po dohodě možno i starší)

Místo: Mateřská škola Telnice a přilehlý areál

Program: pro děti bude připraven zábavný a pohodový program

Provozní doba: každý pracovní den od 7:30 do 16:30 hodin

Rezervace termínů: je možná po celých týdnech, ale i samostatné dny

Denní nákladová cena: 170 Kč/dítě za hlídání, 45 Kč/dítě za oběd

Početnější rodiny: 50% sleva za hlídání druhého a každého dalšího dítěte

Termín uzávěrky přihlášek: 29. května 2020 (je třeba uhradit celou cenu)

Kontakt: Ivana Mifková – 515 538 156, ivana.mifkova@telnice.cz

Provozovatel: Obec Telnice, Růžová 243, 664 59 Telnice, IČ: 00282677

HALÓ, ZDE OTEC OLDŘICH!

NABÍZÍME OBZVLÁŠTĚ NAŠIM SENIORŮM,
KTEŘÍ SE CÍTÍ OSAMĚLÍ, BEZ OHLEDU NA VYZNÁNÍ,
MOŽNOST TELEFONICKÉHO SETKÁNÍ A ROZHOVORU

S P. OLDŘICHEM CHOCHOLÁČEM,
FARÁŘEM V TELNICI, SOKOLNICÍCH A PRACI.

O TRPĚLIVOSTI O JARU O SAMOTĚ O RADOSTI O ZAHRADE O SVĚTĚ
 O ČASE O TĚŽKOSTECH O SPORTU O RODINĚ O DŮVĚŘĚ O POVZBUZENÍ O PEJSCÍCH
 O VÍŘĚ O UMĚNÍ O PŘÍRODĚ O ZKLAMÁNÍ O ŽIVOTĚ
 O DĚTECH O RADOSTI O NADĚJI O BOHU O ŠERMU O PRÁCI O ČEMKOLIV O OLYMPIÁDĚ
 O NEMOCECH

730 526 726

STAČÍ ZAVOLAT, JEN PROZVONIT NEBO POSLAT SMS

TRADIČNÍ KROJOVANÉ OSTATKY NA ORLOVNĚ

Unikátní expozice replik legionářských vagonů z let 1918–1920, kdy českoslovenští legionáři ovládli Sibiř.

LEGIOVLAK

19
2020

26. - 27. květen 2020

TELNICE

Zlín od 19. května › Sokolnice-Telnice od 26. května › Brno od 30. května

VSTUP ZDARMA

OTEVŘENO

všední dny 8-18 h
víkend 9-19 h

LEGIOVLAK.CZ

LEGIOVLAK 2020

- Plzeň - 15. - 22. 3.
- Milevsko - 24. - 29. 3.
- Jihlava - 31. 3. - 5. 4.
- Velké Meziříčí - 7. - 12. 4.
- Zruč n. Sázavou - 14. - 19. 4.
- Pardubice - 21. - 26. 4.
- Vamberk - 28. 4. - 3. 5.
- Olomouc - 5. - 10. 5.
- Ostrava - 12. - 17. 5.
- Zlín - 19. - 24. 5.
- Sokolnice-Telnice - 26. - 27. 5.
- Brno - 30. 5. - 7. 6.
- Velké Opatovice - 9. - 10. 6.
- Skuteč - 12. - 14. 6.
- Kralupy n. Vltavou - 16. - 21. 6.
- Praha - 23. 6. - 5. 7.
- Nymburk - 7. - 12. 7.
- Nové Město n. Metují - 29. 7. - 2. 8.
- Červený Kostelec - 4. - 6. 8.
- Martinice v Krkonoších - 8. 8.
- Mnichovo Hradiště - 11. - 16. 8.
- Dvůr Králové n. Labem - 18. - 23. 8.
- Hradec Králové - 30. 8. - 5. 9.
- Liberec - 7. - 11. 9.
- Praha - 12. 9.
- Hrádek n. Nisou - 15. - 20. 9.
- Česká Lípa - 22. - 27. 9.
- Děčín - 28. 9. - 4. 10.
- Ústí n. Labem - 6. - 11. 10.
- Františkovy Lázně - 13. - 18. 10.
- Karlovy Vary - 20. - 25. 10.
- Žatec - 27. 10. - 1. 11.
- Louny - 3. - 8. 11.
- Slaný - 10. - 15. 11.
- České Budějovice - 17. - 26. 11.

www.legiovlak.cz

Změna termínů a trasy vyhrazena.